



Kamniški OBČAN

Št. 13

Leto XXXVII

Kamnik, 8. julija 1998

Županov pogovor z vodji poslanskih klubov

Velikoplaninski pašniki in zazidava območja Utoka

Pred zadnjo sejo občinskega sveta pred poletnimi počitnicami je župan **Tone Smolnikar** povabil vodje vseh poslanskih klubov (skupin svetnikov) na pogovor o problemih denacionalizacijskih postopkov v zvezi z vračanjem zemljišč na Veliki planini in vprašanjih, povezanih z ureditvijo zazidalnega načrta K-6 Utoka.

»Pričakujem vašo udeležbo, saj bo z dodatnimi pojasnili olajšano vaše glasovanje v dobro Kamnika in Kamničanov,« je zapisal župan v svojem vabilu.

Pogovora so se udeležili tudi predstavniki občinskega sveta **Igor Podbrežnik**, načelnika oddelkov za okolje in prostor **Bojan Mlakar** in za gospodarstvo **Alojz Kolar**, **Andrej Doles**, odvetnik iz Domžal, ki zastopa občino Kamnik v denacionalizacijskem postopku na Veliki planini, ter **Nestor Markoč**, di-

rektor ZIL Inženiring, in **Tone Vahen**, ZIL Inženiring iz Ljubljane, kot predstavnika investitorja na območju nekdanjega Utoka. Vabljeni pa so bili tudi novinarji.

Župan Smolnikar je na očetek nekaterih predstavnikov poslanskih klubov, ker so bili povabljeni tudi novinarji, dejal, da je bil pretekli teden sklican sestanek v Stranjah (sklicala ga je SKD) o problemih vračanja zemljišč na Veliki planini, vabljeni so bili tudi novinarji, občinska uprava in župan pa ne.

Predstavniki odvetniške pisarne **Doles** je najprej pojasnil pisno predloženo pravno mnenje v denacionalizacijski zadevi predlagatelja Agrarne skupnosti Velika planina. Dejaj, da je odvetniška pisarna že prejšnjemu izvršnemu svetu predlagala, naj se opravi postopek katastrske in geodetske

meritve površin, namenjenih rekreaciji ter žičniškemu sistemu. Vendar to do danes ni bilo storjeno. Po mnenju odvetnikov je občina večkrat skušala s predstavniki Pašne skupnosti skleniti dogovor in poravnavo, na podlagi katere bi zavarovali rekreacijske površine, infrastrukturne objekte in žičniške naprave. Na tem delu bi občina lahko pridobila tudi lastninsko pravico, ostali del nepremičnin pa bi se vrnil v last Pašni skupnosti. Obe strani sta se sešli le enkrat. Člani upravnega odbora so obljubili, da bodo predlog predložili vsem članom Pašne skupnosti. Na tem mestu pa so pogo- vori o ureditvi premoženjsko pravnih vprašanj na Veliki planini zastali.

Glede denacionalizacijskega postopka pa odvetniška pisarna meni, da po veljavni zakonodaji javno dobro ni v pravnem prometu. Zato že zaradi tega vračilo nepremičnin, ki jih predstavljajo rekreacijske površine in infrastrukturni objekti, ni mogoče. Po zakonu o gozdovih se svet nad gozdno

Nadaljevanje na 2. strani



POLETJE NA VELIKI PLANINI. Desetletni pastirček Marko Kuhar s Klemenčevega letos z mamico pase na Veliki planini 12 glav živine: »Že sedem let rajtam pasem tu gori,« nam je ponosno dejal in s pastirico Dobovškovo Francko s Sidraža in njeno kravo Jagodo ponosno poziral. Več o življenju na Veliki planini na 5. strani

SASA MEJAC

Zadnja seja občinskega sveta pred počitnicami

Dvakrat vroča julijska seja

V sredo, 1. julija, so se občinski svetniki zbrali na 37. seji,

zadnji pred trimesečnim poletnim odmorom. Sejo je vodil predsednik **Igor Podbrežnik**. Čeprav so imeli na dnevnem redu le 14 zadev, so sejo končali šele po devetih urah zasedanja, ob devetih zvečer. Najprej so z dnevnega reda na predlog predlagatelja in svetnikov SLS umaknili predlog sklepa o prodaji okrog 25 arov kmetijskega zemljišča ob Nevljici v k. o. Podhruška, ker je KS Srednja vas naknadno umaknila svoje prvotno soglasje k prodaji. Predlagani dnevni red pa so na predlog župana dopolnili s predlogom sklepa o prodaji terjatve do podjetja IP Alprem.

Svetniki pa niso sprejeli županovega predloga, naj bi po hitrem postopku obravnavali in sprejeli **odlok o zaključnem računu občinskega proračuna za lansko leto**, ki so ga enkrat že zavrnili. Zato se bodo z njim spet srečali na jesenski seji.

Po dodatni obrazložitvi **Lojzeta Kolarja**, načelnika oddelka za gospodarske dejavnosti in finance, ki je povedal, da so re-balans lani lahko sprejele le ti-

ste občine, ki se samofinancirajo (**Milan Winschnurer**, SKD), z njegovimi pojasnili ni bil zadovoljen in je napovedal ponovni zapis v Kamniškem občanu, se je razvila vroča razprava, v kateri je župan **Smolnikar** kritikom očital namen, da ga še pred volitvami želijo zrušiti. Dejaj, da se bo umaknil, ko ga bo pohodil čas in da je potratno ter škodljivo odlašanje s sprejetjem lanskega zaključnega računa. Po njegovem lahko nadzorni odbor še enkrat pregleda celotno poslovanje in po potrebi predlaga tudi kazenski pregon, če bo ugotovil, da so bila storjena kazniva dejanja.

Janez Jeglič, predsednik nadzornega odbora, je v obrazložitvi poročila NO pripomnil, da verjetno noben občinski zaključni račun ni šel skozi toliko sit kot kamniški. K dodatnim Kolarjevim pojasnilom ni imel pripomb in je zaželel, »da bi v tej polovici leta ta točka ostala za nami«.

Med tem ko so svetniki **Jesenik** (SLS), **Hočevnar** (SLS), **Perčič** (LDS) in **Meršak** (Zeleni) ugotavljali, da so v poročilu nadzornega odbora v glavnem nasveti za bodoče ravnanje, ni pa nobenih konkretnih navedb o kršitvah pri poslovanju s proračunskim denarjem, zato naj bi ZR čimprej sprejeli, pa je **Milan Winschnurer** (SKD) dejal, da so bili odgovori tako nejasni in zapleteni, da si z njimi tudi kot ekonomist nima

Nadaljevanje na 3. strani

Slikarski maraton v Kamniku

Na pobudo in po zaslugi kamniškega slikarja **DUŠANA STERLETA** ter s pomočjo ZKO Kamnik in nekaterih sponzorjev se je od 12. do 14. junija dogajala zanimiva likovna prireditev - slikarski maraton. Vabljeni so bili vsi likovni ustvarjalci s kamniškega, tako profesionalci, likovni pedagogi, kot tudi ljubiteljski likovniki. Vabilu se je odzvala večina povabljenih in tako se je v petek, 12. junija 1998, na vrtu gostišča Pod gradom zbral cvet kamniških likovnih ustvarjalcev. V naslednjih dneh so nastala številna likovna dela, predvsem kamniške vedute, ulični in panoramski pogledi na mesto in okolico pa tudi svobodnejše slikarske interpretacije nekaterih že renomiranih likovnikov.

Vreme je bilo naklonjeno tudi razstavi nastalih del, ki je bila na prostem, saj je bil 20. junija lep sončen dan. Bil je praznik kamniških likovnih ustvarjalcev, saj se je skoraj celotna Šutna spremenila v likovno razstavišče. Vzdolž obeh strani ulice so si številni gledalci na improviziranih slikarskih stojalih lahko ogledali številne slike, ki so nastale v dneh slikarskega maratona. Po kakovosti in številu razstavljenih del je razstava vsekakor izstopala med podobnimi, pa čeprav je trajala le en dan. Se posebej so izstopale slike nekaterih ustvarjalcev, če omenimo le najvidnejše: **Lojze Kalinšek**, **Dušan Sterle**, **Ivo Kordaš**, **Tomaz in Andrej Schlegl**, **Greta Boltar**, **Dika Dolenc**, **Vesna Rakef** in še bi lahko naštevali. Tudi ostali, v večini ljubiteljski likovniki, so se dobro odrezali in ustvarili zanimiva dela.



Dušan Sterle ustvarja na Šutni.

Vsekakor si takšnih prireditev, ki pripomorejo k utrupu starega mestnega jedra (ki, milo rečeno, izumira!) in ki širijo vedenje o likovni kulturi, še želimo, saj so več kot potrebne.

Vsa zahvala gre tudi sicer skromni udeležbi sponzorjev. To so bili občinski svet občine Kamnik, gostišče Pod gradom ter podjetji **Eta** in **Kočna iz Kamnika**.

DUŠAN LIPOVEC

»Ribice«, srečno!

Končuje se še eno solsko leto, kot se jih je že toliko do zdaj, pa vendar tokrat malo drugače. Večina otrok iz VVZ Anton Medved - enota »ROŽLE«, skupina »RIBICE«, bo jeseni prestopila solski prag, zato se zanje končuje del brezskrbnega otroštva.

Z otroki skupine »RIBICE« sva s pomočnico vzgojiteljice **Tadejo** preživeli veliko lepih in nepozabnih trenutkov. Seveda smo preživljali tudi manj prijetne trenutke, vendar smo jih hitro pozabili. Spominiva se majhnih, radovednih obrazov, iskrivih oči, solzic, smeha, pokanih pleničk...

Otroci so iz dneva v dan postajali večji, zrelejši, samostojnejši in zanje se del poti v življenje zaključuje. Spoznali bodo nove prijatelje, učiteljice, čakajo jih nove naloge in izzivi, vzponi in padci.

Kdo ve, če se naju bodo čez nekaj časa še spominjali? Za naju s **Tadejo** pa lahko rečem, da se bova vsakega otroka še dolgo spominjali, saj sva z njimi preživeli verjetno najlepša leta njihovega življenja. In na koncu zahvala tudi Vam, dragi starši, kajti brez vašega sodelovanja tako prijetne skupine otrok ne bi bilo!

Pa nikar ne bodite prestrogi z njimi, majhni so še!

»RIBICE«, PLOVAJTE SREČNO ŠE NAPREJ!

EDA&TADEJA



Naše dopoldne v vrtcu, mi pa kar v pižmah. Zabavno, kajne?

SCORPIO

Moste 88 A

Prodajalna obutve in tekstila

SANDALI

COKLE

NATIKAČI

LAHKA
POLETNA
OBUTEV
IN
OBLAČILA

KOPALKE

MAJICE

KRILA

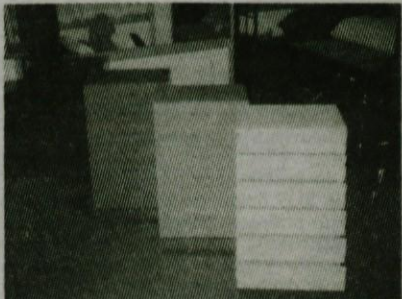
KRATKE

HLAČE

Kljub gradnji je trgovina odprta kot običajno vsak dan od 8. do 19. in ob sobotah od 8. do 13. ure

kočna

ŠE NIKOLI TAKO NIZKE CENE
POHIŠTVA, KRANJSKA 1B.



NE ZAMUDITE
IZJEMNE
PRILOŽNOSTI!!



Ljubljanska banka

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana
Podružnica Kamnik

Najemite sef,
da boste dopust
preživeli brez skrbi.

Oglasite se v poslovalnici na Glavnem trgu 10 v Kamniku.

Nova Ljubljanska banka - danes za jutri.

Županov pogovor z vodji poslanskih klubov

Velikoplaninski pašniki in zazidava območja Utoka

Nadaljevanje s 1. strani

mejo obravnava kot javno dobro, kar velja tudi za Veliko planino. Če s Pašno skupnostjo ne bo dosežen dogovor, se bo o tem vprašanju moral izreči upravni organ. Kot je dejal Dolec, je bilo po izjavi župana že več interesentov za vlaganje v infrastrukturni sistem na planini, vendar vsak najprej vpraša, kdo je lastnik.

Rečeno je bilo, da je od skupaj 500 ha pašnih površin spornih le 40 do 50 ha. Te površine naj bi se odmerile. Na njih bi ostale vse pašne pravice in druge brezplačne služnosti, kar naj bi se vpisalo v zemljiško knjigo. Na določenem delu zemljišč naj bi se vključila za Pašno skupnost solastninska pravica, na ostalem delu pa samo pašna pravica.

Župan Smolnikar je k temu dodal, da si ne zna predstavljati, da žičničar iz gondole ne bi stopil na »svoje« zemljišče. Občina pa pastirjem z zemljišči ne more vrniti še stebrov žicnic.

Predsednik občinskega sveta je med drugim dejal, da je začuden nad povsem nasprotujočimi stališči, ki jih je slišal na že omenjeni javni tribuni v Stranjah, in stališč župana. Zakon velja, zato se mora izvajati. Protestiral je proti odnosu župana, ker, kot je dejal, z nereševanjem zahtevke Pašne skupnosti onemogoča tudi modernizacijo občinske družbe Velika planina zaklad narave in da se s parlamentarnimi strankami pogovarja le prek medijev. Poudaril je tudi, da ima vodstvo pašne skupnosti pozitiven odnos do življenja na Veliki planini.

Župan mu je odvrnil, naj kot predsednik skupščine družbe VP Zaklad narave svojih apelo ne naslavlja na župana in upravo, saj je le sporazum s Pašno skupnostjo lahko prinese rešitev. Občina Kamnik pa danes ne zahteva nič več, kot je bilo s predhodniki že dogovorjeno. Namen tega sestanka je bila predvsem izmenjava informacij, ne pa prepričevanje prek novinarjev.

Po mnenju Toneta Hočevarja (SLS), ki je tudi opozoril na dvostranost reševanja teh problemov, naj bi v sedanjih političnih situacijah pred volitvami na pravo rešitev počakali še pol leta, če smo lahko čakali osem let. Po mnenju SLS je treba vrniti lastnikom vse, kar jim je bilo odvzeto, potem pa pogodbeno urediti uporabo površin za potrebe družbe VP Zaklad narave. Podobnega mnenja je bila tudi Vida Romsak (SDS), ki je pristavila, naj občino davki na premoženje ne skrbijo.

Zanimivo misel je predstavil Rudi Mersak, v.d. direktorja družbe VP Zaklad narave, ki meni, da mora družba imeti vključeno določeno lastništvo zemljišča, ali pa naj se na Pašno skupnost prene-

se še žičniški sistem. Menil je, da bi morali problem rešiti pred jesensko predvolilno vročico in da se s podobnimi problemi lastninjenja srečujejo tudi na drugih smučarskih središčih v Sloveniji.

Pavel Očepek (SKD) je mnenja, naj bi upoštevali predvsem načelo poštenosti. Preučiti je treba celotno območje in ponuditi pastirjem morebitne zamenjave zemljišč, če je to potrebno.

Razprava je pokazala, da se bo treba s Pašno skupnostjo še precej pogovarjati, da bi za vse našli najustreznejše rešitve, ki bi jih nato zajeli v medsebojnem sporazumu ali v pogodbi.

O zazidavi pod Malim gradom več medsebojnega dogovora

Tudi v uvodu k drugi vroči temi, uresničevanju zazidalnega načrta K-6 Utok, je župan Smolnikar najprej spodbodel Igorja Podbrežnika, predsednika občinskega sveta, ki naj bi bil pobudnik civilne družbe, skupine Kamničanov, ki se je nedavno sestala v Volčjem Potoku in obravnavala nameravano pozidavo pod Malim gradom. Dejal je, da bo v Kamniku težko dobiti še kakšnega resnega investitorja, če se bo miniral ta projekt. Zato naj bi se na tem sestanku informirali o dejstvih in pripravah, ki potekajo na tem področju v zadnjem letu dni.

O dosedanjih pripravah pri urejanju tega območja je govoril Nestor Mankoc, direktor ZIL inženiring iz Ljubljane, ki je poudaril, da želi ZIL v Kamniku ostati tudi po končanju tega projekta. ZIL se je v ta projekt vključil minuto pred dvanajsto, ko naj bi se začela razprodaja Utoka in s tem razdrobitev lastništva tega prostora na drobne, praktično nikoli več združljive delce. Pravi, da je lep primer, kako se takšni »projekti« lahko razvijejo, tovarniška hala Utokove konfekcije na isti lokaciji, ki jo je občini pred nosom odkupil neki zasebnik, ne meneč se za veljavno dokumentacijo, ki na tem mestu predvideva hotel, ne pa kovinsko predelovalno industrijo. Danes pa te prostore, ki jih bo treba porušiti, prodaja za 95 milijonov SIT, kar je več kot trikratna nakupna vrednost pred poldrugim letom.

Direktor ZIL je poudaril, da so iz razgovorov z vodstvom občine zaznali »nesporen interes Kamnika za pridobitev takšnega kupca oziroma investitorja na prostoru K-6 Utok, ki bo svoje poslovne interese lahko uskladi s gospodarskimi, socialnimi in razvojnimi cilji mesta«.

Po njegovem se ZIL zaveda dejstva, da razvoj inženiring ne more temeljiti le na realizaciji posameznega dela projekta in hkrati zanemarjati ostalih delov celote.

Zato se je odločil, da v Kamniku nastopi kompleksno in za daljše časovno obdobje, da torej postane del Kamnika in njegovega gospodarstva. S tem namenom se ZIL še dogovarja o preselitvi uspešnega podjetja Meso Kamnik s sedanjega mesta ob Usnjarski ulici na eno od dveh možnih lokacij. Eno izmed njih je kupil na območju nove obrtne industrijske cone, druga lokacija pa je na območju ob Korenovi cesti (pri Fructalu).

ZIL se pogovarja tudi o razvojnih možnostih območja K-7 Alprem, kjer naj bi Kamnik znova zazivel z doslej po krivici zapostavljeno reko Kamniško Bistrico.

Zdaj tečejo razprave o strukturi poslovnih lokalov na območju Utoka s posebnim poudarkom na sozvočju z obstoječo ponudbo na Šutni. Nova poselitve območja pod Malim gradom bo po mnenju ZIL pozitivno delovala tudi na razvoj sosednje Šutne. Kot protutež raznoliki ponudbi butikov in lokalov na Šutni se pripravljajo gradnja prve kamniške veleblagovnice z okrog 3.000 m² prodajnih površin, tik ob obali Bistrice. Od nekaj pretek 400 podzemnih parkirnih mest, jih bo del namenjen potrebam mesta, zlasti obiskovalcem Šutne.

Direktor Mankoc je pri tem opozoril na izkušnje pri uveljavljanju razvojnega inženiringa v Ljubljani, kjer bodo letošnji jesen odprli veliko garažno hišo Kozolec in začeli z gradnjo garažne hiše v povezavi s poslovnim objektom kopališčem Ilirija v Tivoliju. Na koncu je dejal, da bodo stanovanja, ki naj bi jih gradili pod Malim gradom nadpovprečne velikosti, z dvigali, videvarnostno opremo itd. Skratka, gre za nadstandardna stanovanja, katerih cena bo od 230.000 do 270.000 SIT za m². H gradnji pa bodo pritegnili kamniške izvajalce.

Župan Smolnikar je dejal, da bodo zainteresirano javnost po-

drobneje obvestili o projektu, ko bo izdelana PGD dokumentacija. Na vprašanje Pavla Očepka, kako namerava investitor poskrbeti za infrastrukturo, je direktor ZIL poleg parkirne hiše najprej omenil možnosti za gradnjo večnamenskega objekta s pokritim bazenom ob kamniških šolskih zgradbah in park ob Kamniški Bistrici. Župan Smolnikar pa je dodal, da se bo med poslovnimi prostori našel tudi kak prostor za vrtec.

Rudi Mersak (Zeleni) je podprl usmeritev za več stanovanj v tem predelu mesta. Seveda pa bo pri tej usmeritvi moral sodelovati in odločati občinski svet. Po njegovem mnenju ni bilo prav, da se v dosedanjih pripravah glede uresničevanja zazidalnega načrta ni upoštevala ta veja lokalnih oblasti. Tudi Tone Hočevar (SLS) je menil, da pomisleki glede gradnje stanovanj niso na mestu. Meni, da pri civilni iniciativi ne gre za kake zle namene, zato naj se predstavi tudi alternativa, čeprav je po njegovem čas za take razprave slabo izbran. Najslabše pa je, da bi odgnali investitorja. Igor Podbrežnik je dejal, da govori v imenu civilne iniciative, katere član je, ne pa predsednik. Povedal je, da je za Kamničane s tem, ko je bil zazidalni načrt sprejet, zadeva končana. Vprašal se je tudi, čemu ta sestanek, če bo upravnica enota izdala gradbeno dovoljenje za stanovanjsko gradnjo, zakaj je potem župan v komercialnem delu Uradnega lista objavil svojo razlago 12. člena zazidalnega načrta. Po njegovem mnenju gre pri vsem skupaj le za EPP (reklamo) za prodajo stanovanj, čemur pa je direktor ZIL oporekal.

Po polemiki med Podbrežnikom in Smolnikarjem, ki je dejal, naj se ne igramo, da ne bi sesuli še tega projekta, se je na koncu oglasil še Rudi Mersak, ki je dejal, da projekt sicer podpira, vendar bi bilo treba javnost o vsem dogajanju bolje obveščati. Prav pa bi bilo tudi, da bi se župan Smolnikar in predsednik občinskega sveta Podbrežnik usleda skupaj in si razjasnila vsa odprta vprašanja s tega področja.

FRANC SVETELJ

Dan državnosti

KRESOVANJA

Tudi letos smo v naši občini s priznanjem kresov obudili star slovenski običaj ob prazniku sv. Janeza Krstnika in hkrati s tem počastili tudi 25. junij - dan slovenske državnosti. Letošnje praznovanje je imelo še nekoliko globljo simboliko, saj mineva več okroglih obletnic, ki so povezane z nastankom in potjo uresničevanja slovenskega narodnega programa. Ta pot je bila pred sedmimi leti kronana z nastankom samostojne slovenske države. Tako letos mineva: 150 let programa Zedinjene Slovenije, ki je pomenil prvo zahtevo po narodni združitvi vseh Slovencev in enakopravnosti z drugimi narodi; 130 let začetka slovenskih taborov, kjer je zahteva za združitve vseh Slovencev v eno politično in kulturno enoto prišla iz krogov slovenskih izobražencev med širše sloje slovenskega prebivalstva; 80 let propada avstro-ogrske monarhije, ustanovitve prve slovenske narodne vlade in odprave deželnih meja, ki so stoletja ločevale Slovence, pa tudi 80 let Maistrave osvoboditve Maribora; prav tako pa je pred 80 leti vstopil večji del slovenskega naroda v novo ječo narodov - Jugoslavijo; 10-letnica procesa proti četverici, ki je pomenil začetek konca Jugoslavije.

Mekinj: Odbor za oživiljanje starih običajev pri OO SKD Kamnik je pripravil tudi letos s pomočjo mladih krajanov kresovanje ob grmadi na Špornovem travniku pod Rebrom. Ob kresu se je v večernih urah 24. 6. zbralo kar precejšnje število krajanov. Za veselo razpoloženje in kulturni program sta s petjem ob spremljavi kitare poskrbela mlada mekinjska glasbenika Primož in Matic Smolnikar.

Nevlje: Zgoraj omenjeni odbor je letos prvič pripravil kres tudi z neveljskimi in vrhpoljskimi kraji. Mogočen kres so zakurili v upanju, da bo ta lep slovenski običaj po skoraj 60 letih spet zaživel. Tako kot za mekinjski kres je tudi za neveljskega les priskrbelo tesarstvo Štebe iz Zej.

Stahovica: Kresovanje so na kresni večer v organizaciji tamkajšnje župnijske Karitas pripravili tudi za Stranje in okolico. Kresovanje so pripravili na Frtnovi frati nad gostiščem Orel.

Stari grad: Na predvečer praznika slovenske državnosti, v sredo, 24. 6., pa sta kresovanje na Starem gradu pripravila kamniška občinska odbora SKD in SDS. Ob kresu se je poleg vodstva obeh strank zbralo tudi večje število članov obeh strank in drugih občanov, ki jim praznik slovenske države veliko pomeni. Na začetku kresovanja je navzoče pozdravil predsednik OO SKD Kamnik g. Tone Stele in v nagovoru poudaril, da letošnje skupno kresovanje na Starem gradu pomeni vračanje k običajem iz let osamosvajanja, kot so do 1. 1994 tedanje Demoske stranke na tem mestu prirejale kresovanje v počastitev dneva državnosti. Poudaril je pomen ohranjanja tega običaja tudi v prihodnje, saj ta praznik v sebi nima ideološkega naboja, zato je to praznik vseh Slovencev. Gospod Stele je izrazil tudi upanje, da bi se prihodnje leto tudi osrednje občinsko praznovanje dneva državnosti preneslo s osrednjega kamniškega trga na Stari grad.

Nato je v imenu OO SDS Kamnik govoril predsednik občinskega sveta g. Igor Podbrežnik. V svojem govoru je poudaril pomen dogodkov na Roksi pred desetimi leti za začetek slovenske demokratizacije, kar je kmalu pripeljalo tudi do ustanovitve samostojne slovenske države. Zavrnil je očitke vseh tistih, ki se jim toži po nekdanjem sistemu in naštel številne pozitivne spremembe, ki jih je na političnem področju prinesla slovenska demokratizacija in katerih se žal premalo zavedamo. Za g. Podbrežnika pomeni dan slovenske državnosti dan slovenske samozavednosti in dan državljankega poga.

Nato je sledil kulturni program, v katerem je nastopil Tunjski oktet, ki je navzočim zapel več slovenskih narodnih pesmi.

V občinskih odborih SKD in SDS upajo, da se bodo njunemu povabilu na kresovanje naslednje leto pridružile tudi druge politične stranke, saj je 25. junij, dan slovenske državnosti, edini praznik iz novejših slovenske zgodovine, ki zares združuje vse Slovence in zato praznovanje ne more in ne sme biti zadeva le dveh političnih strank.

DAMJAN HANČIČ

Šport v občini Kamnik

Ker je kamniški šport le redko predstavljen hkrati, je tu kratka analiza kategoriziranih športnikov po kriterijih Olimpijskega komiteja Slovenije - Združenje športnih zvez iz občine Kamnik po najnovjši spremembi s 1. junijem 1998). Kategorizacija OKS-ZSZ, ki je enota za vso Slovenijo, razvršča športnike v pet razredov, na podlagi katerih tudi panožne zveze dobijo denar iz proračuna, po (neznani) formuli pa proračun na podlagi teh kategorizacij dodeli tudi denar občini, občina pa potem tudi društvom. Športniki s svetovnim in mednarodnim razredom lahko kandidirajo za državne službe v vojski, carini, policiji. Ti razredi so: svetovni (status traja štiri leta), mednarodni (2) in državni razred (eno leto) za članske kategorije in perspektivni ter mladinski razred za mlade športnike.

Občina Kamnik ima trenutno 35 kategoriziranih športnikov. To so športniki, ki nastopajo za kamniška društva, čeprav jih nekaj ne prebiva v občini Kamnik. Kamničani, ki ne na-

Vojko Jončeski (državni), Tanja Martentič in Luka Prodnik (mladinski razred) so si kategorizacijo prislužili s plavalnimi dosežki. Štirje so tudi iz vrst Alpinističnega oddelka Kamnik: Tomaž Humar bo do 31. 12. 2000 užival ugodnosti športnika svetovnega razreda, Marko Prezelj in Uroš Perko državne, Klemen Mali pa (za primerjavo) do 31. 1. 99 mladinskega. Tadej Korošak (Šitar Pneumatik center) in Sebastian Kern (Kern team) sta perspektivni oz. državni razred privzela v motokrosu. Posamezni kategorizirani športniki pa so: iz vaterpola David Baš (Vaterpolo klub Kamnik), kegljanja Simona Hren (KK Kamnik), ki imata perspektivni razred, jadrni padalec Jurij Vidic (Polet), odbojkar Gasper Ribic (OK Kamnik) in smučarski tekač Metod Močnik (Calcit Rock Shox) pa so kategorizirani v državni razred.

Več kot eno tretjino (13) jih prihaja iz neolimpijskih športov, od teh jih šest od devetih izpolnjuje kriterije za svetovni, mednarodni in perspektivni.

Finančna kalvarija kamniškega športa se bliža koncu

Po dolgotrajni, mučni bitki, že pravi vojni, glede sofinanciranja športne dejavnosti v občini Kamnik, se bližajo zmagovite fanfare. Komisija za šport, ki jo je imenoval župan Tone Smolnikar, je na podlagi pravilnika in kriterijev sprejela predlog delitve razpoložljivih finančnih sredstev po društvi, ki so se javili in bili izbrani na javni razpis. Podrobnejši pregled finančne potice bo jasen v naslednjih dneh, ko bodo predstavniki društev, kot izvajalci športne dejavnosti, tudi podpisali pogodbe in slovesno ta dan razglasili tudi za praznik občine Kamnik.

stopajo za kamniške klube, niso vsteli v to število. Po številu kategoriziranih športnikov jih 8 (osem) prihaja iz strelskih vrst Strelske zveze Kamnik: Bojana Bombač, Vesna Zore, Damjan Burja, Miha Radej in Martin Pogačnik z mladinsko kategorizacijo, Marjan Repič in Renata Oražem imata državni razred, medtem ko si je Simon Kovič zagotovil mednarodni razred. Njihovi (loko)strelski kolegi imajo 7 kategoriziranih športnikov: Matej-Matevž Krumpeštar (edini kategorizirani član LK Mamut) in Mitja Burja imata mednarodni razred, Ivan Maradin, Špela Grkman (oba državni), Primož Flerin, Jure Velgemut in Jure Končan (vsi mladinski) pa so člani Lokostrelskega kluba Kamnik. Trialonci Trisporta imajo pet kategoriziranih športnikov: Miro Kregar, Igor Kogoj, Nataša Nakrst se pohvalijo z mednarodnim razredom, Damjan Žepić in Erik Močnik pa državnim. Štirje: Petra Gorjup,

Od 35 športnikov jih ne biva v občini Kamnik, štirje so člani Trisporta, dva v strelskih vrstah. V klubih izven občinskih meja pa vedro smučarska tekačica Andreja Mali (mednarodni razred), ki po kriterijih OKS izpolnjuje kriterije tudi za državni razred v gorskem kolesarstvu (Calcit Rock Shox), vendar dvojne kategorizacije v OKS ne priznavajo (!!!), Alojz Fricelj (nogomet - NK Branik Maribor), Matjaž Klavžnik (smučarski skoki), Tadej Trobevšek (gorsko kolesarstvo), Špela Kobečič (tenis) in Alenka Ivančič (drsanje - kotalkanje), Damjan Zlatnar (atletika). Pri obvestilih OKS-ZSZ športnike pod istimi športnimi društvi vodijo celo leto, tudi če medtem prestopi v drugo društvo ali konča s kariero. Tako je Tadej Trobevšek v letošnji sezoni že član kamniškega Calcit Rock Shox teama, nekaj članov Trisporta je izstopilo, Alojz Fricelj pa je že odigral pomembno tekmo. METOD MOČNIK

Do kdaj še promet skozi najstarejši del Kamnika?



Znak za sliki sicer kaže, da je ulica slepa. Toda znak laže, saj poteka tu druga kamniška obvoznica. Tlak iz tonalnih kock, ki je v taki izvedbi kot je to že tako in tako sam po sebi neustrezen za hojo, kolesa, invalidske vozičke, postaja zaradi velikega prometa vse bolj vegast. Lastniki hiš, na katerih se zaradi vibracij od velikega prometa, prevelikih hitrosti in neustreznega tlaka pojavljajo čedalje večje razpoke, pa že razmišljajo, da bi tožili občino zaradi škode, ki jo je povzročila na stavbah zaradi neustreznega urejenega prometnega režima. Kako nevzdržno bo pa tu takrat, ko bo dograjena »soseska UTOK«, pri kateri prometna ureditev sploh še ni ustrezno dorečena, pa si lahko že sedaj predstavljamo.

B. POLIAK

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE

razpisuje

zbiranje ponudb za odkup taborniške kočice Vežica na Veliki planini

1. Izklicna cena je 3.500.000,00 SIT
2. Pri zbiranju ponudb lahko sodelujejo pravne osebe, ki imajo sedež na območju Republike Slovenije, in fizične osebe, ki so državljani Republike Slovenije.
3. Ponudniki morajo najkasneje do vključno 15. 7. 1998 vplačati varščino v višini 10% od izklicne cene na ziro račun Zveze tabornikov Slovenije, Ljubljana - št. računa 50101-678-47184, skic na številko 8888.
4. Ogled nepremičnin je možen po predhodnem dogovoru.
5. Pisne ponudbe sprejemamo in morajo biti vročene na naslov prodajalca do vključno 15. 7. 1998 z oznako »PONUDBA - NE ODPIRA«. Odkupne ponudbe bo 20. 7. 1998 ob 17 uri na sedežu Zveze tabornikov Slovenije.
6. Izbrana najugodnejša ponudnika bo opravljena v 3 dneh po odkupni ponudbi. O izbiri bodo ponudniki obveščeni pisno.
7. Podrobnejše pogoje razpisa z opisom nepremičnine lahko prejmejo zainteresirane osebe na sedežu ZTS, Parmova 33, 1000 Ljubljana, tel.: 061 313 180.

Kamniški občan - Ustanovitelj Občina Kamnik, izdajatelj Bistrica, d.o.o., Kamnik, Ljubljanska 3/a, direktorica Saša Mejač, dipl. ekon. Ureja uredniški odbor. Odgovorna urednica in lektorica Breda Podbrežnik-Vukmir. Strokovna sodelavka Vera Mejač. Tehnični urednik Franci Vidic. Na podlagi zakona o PD in mnenja Ministrstva za kulturo sodi časopis med proizvode informativne narave, za katere se plačuje 5% davek. Kamniški občan izhaja dvakrat mesečno v nakladi 11.200 izvodov in ga prejemajo vsa gospodinjstva brezplačno. Naslov uredništva: Kamnik, Glavni trg 24 (občina), tel/fax: 831-311. Ziro račun: Bistrica, d.o.o., 50140-603-53872. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Tisk Delo - Tisk časopisov in revij d.d. Ljubljana.

Svetniki sprašujejo in predlagajo

Prostori MKK in odločanje v občinskem svetu

Na 35. seji občinskega sveta je bilo pri obravnavi premoženjske bilance občine odgovorjeno na vprašanje poslane skupine SDS glede pridobitve in odtujitve občinske lastnine (primer Matična knjižnica Kamnik), je v svoji pobudi zapisal svetnik Igor Podbrežnik in nadaljeval, da glede MKK ni bil sprejet sklep občinskega sveta, kot to določa 17. člen občinskega statuta, ki pristojnost odločanja o pridobitvi in odtujitvi občinskega premoženja daje občinskemu svetu.

Urad župana mu odgovarja, da gre v tem primeru za uskladitev zemljiškoknjižnega stanja in ne za pridobitev ali odtujitev občinskega premoženja. V zemljiški knjigi je že bila vpisana družbena lastnina (za prostore, ki jih zaseda MKK, op. p.) v korist upravnega organa občine Kamnik in ne Zavoda Republike Slovenije za zdravstveno zavarovanje. V takšnem primeru smo dolžni storiti vse kot dober gospodar in tako smo tudi storili, pravijo.

Kdaj pešpot ob železnici od Duplice do Kamnika?

Ker je pot ob železniški progi od Duplice do Kamnika neurejena in neprimerna za hojo, prosim, da jo občina v sodelovanju s Slovenskimi železnicami usposobi za pešce in kolesarje. Do Kamnika namreč zanje ni varne poti, saj vozniki motornih vozil svoja vozila ob neupoštevanju predpisov parkirajo na pločnikih in na zelenicah, pravi v svoji pobudi svetnik Franc Orešnik.

Na njegovo pobudo so odgovorile Slovenske železnice, ki pravijo, da morajo nanjo žal odgovoriti negativno. Za vsako vzpostavitev poti je potreben celoten postopek od umestitve le-te v prostor-

ske akte do izdelave lokacijske in gradbene dokumentacije na podlagi projektov.

Ce boste kot investitorji (verjetno so mislili občino) začeli s tem postopkom, potem pošljite dokumentacijo v soglasje. Usklajena pa mora biti z našimi razvojnimi programi na tem področju in prometnica ne sme potekati po zemljišču, ki je last SZ, končujejo svoj odgovor železnice.

Zakaj se ob rušenju Utoka ni upoštevalo mnenje KS Kamnik Center?

Zakaj KS Kamnik Center ni stranka v postopku, ko gre za ključne zadeve, je vprašal svetnik Janez Repanšek. Investitor nas prosi za soglasje, občina pa ga zavrže in poda svoje mnenje brez pogojev. Zato prihajajo pritožbe od sosedov (ob začetku rušenja tovarniških prostorov Utoka, op. p.). KS Kamnik Center je na seji sveta KS sprejela pogoje, da se pred začetkom rušitvenih del vzpostavi normalni dvosmerni promet med Usnjarsko in Šolsko ulico.

V odgovoru Uprave enote Kamnik je med drugim rečeno, da niti veljavni zakon o urejanju naselij niti zakon o lokalni samoupravi in na njegovi podlagi sprejeti statut občine Kamnik krajevnim skupnostim ne daje statusa stranke v postopkih za izdajo lokacijskih oziroma gradbenih dovoljenj. Upravna enota lahko izdaja ta dovoljenja brez soglasij KS.

V tem primeru je bilo izdano enotno dovoljenje za gradnjo, s katerim so bila podjetju ZIL. Inženiring, d. d. Ljubljana dovoljena pripravljala dela za gradnjo in dovoljeno rušenje objektov Utoka brez mnenja oziroma soglasja KS Center, ker ta nima statusa stranke v postopku. Upravna enota se pripominja, da je ureditev prometa v pristojnosti občine, ne pa upravne enote.

F. S.

Zadnja seja občinskega sveta pred počitnicami

Dvakrat vroča julijska seja

Nadaljevanje s 1. strani

kaj pomagati in dodal, da je prav, da se pospravi za sabo na pošten in pravičen način. Po njegovem še vedno račun hodil navzkriž za okoli 50 milijonov SIT.

Kot smo zapisali, se bo razprava o ZR 97 nadaljevala jeseni, ko bodo svetniki prejeli predlog odloka.

Spremembe odloka o prostorskih ureditvenih pogojih, o čemer smo že poročali, so svetniki sprejeli brez razprave.

Precej časa pa je svetnikom vzela tudi obravnavna predloga sklepa, naj bi občina prodala svojo terjatev do podjetja IP Alprem.

Družba Trival kompoziti d. o. o. je namreč predlagala občini, naj ji za 900.000 SIT prodajo terjatve, ki so bile v postopku prisilne poravnave prek sklada stavbnih zemljišč v višini okrog 10 milijonov SIT nedavno prijavljene na Okrožnem sodišču v Ljubljani. Terjatve izvirajo iz neplačane nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča s pripadajočimi obrestmi. Po daljši razpravi so svetniki podprli amandna odbora za proračun in finance, naj se tudi terjatve iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča prodajo najugodnejšemu ponudniku. Prav tako pa so pooblastili župana za prodajo terjatev najugodnejšemu ponudniku iz naslova komunalnih storitev, ki so posredno občinski prihodek.

Svetnike je tokrat zelo razgibala tudi naknadno uvrščena točka »volitve in imenovanja«. Predlogu komisije za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve, naj bi kot kandidata za člana nadzornega sveta družbe Centralna čistilna naprava Domžale Kamnik imenovali Rudolfa Meršaka in Franca Osolinika, namreč svetniki niso v celoti pritrdili. Po razpravi, v kateri so tehtali, kdo je bolj primeren kandidat za reševanje dokaj zapletenih vprašanj na čistilni napravi (Rudi Meršak ali



Svetniki med vročimi razpravami v prvi poletni vročini.

dosedanji član tega organa Andrej Skodlar), so svetniki dali prav Rudiju Meršaku, ki jih je pozval, naj zanj ne glasujejo (svoje kandidate ni umaknil) in kot kandidata za člana nadzornega sveta, o katerih bo odločala skupščina družbe, izvolili Andreja Skodlarja in Franca Osolinika.

Izmed štirih kandidatov, ki so se prijavili na razpis za ravnatelja Osnovne šole Toma Brejca (imena ostalih treh kandidatov svetnikom niso bila posredovana) je občinski svet dal pozitivno mnenje k imenovanju Dušana Jamske. To odločitev so podprli z obrazložitvijo, da mora kandidat poznati razmere v Kamniku, poleg tega pa se imenovani znanstveno ukvarja tudi z boleznimi odvisnosti.

Občinski svet je že drugič zavrnil predlagani nakup poslopja nekdanje šole in nazadnje Utokovega obrata v Spitaliču, čeprav ga je tokrat predlagala županu tudi Krajevna skupnost Spitalič, ki naj bi v višini uredila štiri stanovanja, spodaj pa poslovni lokal. Po mnenju svetnikov bi si občina ob številnih drugih potrebah (npr. Kulturni dom v Kamniku) poleg 8 milijonov SIT, kolikor bi stal odkup, nakopala še najmanj 30 milijonov SIT dodatnih stroškov za ureditev hiše. Od 1. septembra dalje bodo cene programov v kamniškem vrtcu po sklepu občinskega sveta za okrog 4%, pri starostni skupini od 1 do 3 leta pa za 5% višje od dosedanjih. Gre za uskladitev z rastjo življenjskih stroškov in

rastjo cen na drobno. Sedanje cene namreč veljajo od lanskega oktobra.

Bodoči graditelji pa bodo gotovo veseli delnega znižanja cen storitev s področja urejanja prostora. Tako bo treba po sklepu občinskega sveta v prihodnje za lokacijsko informacijo namesto dosedanjih 9.245 SIT plačati le 4.500 SIT, torej le polovico. Cena ure za pripravo gradiva za izdelavo lokacijske dokumentacije bo 3.000 SIT, stroški dela na terenu pa bodo 3.200 SIT na uro. Na predlog Marjete Humar naj bi v Kamniškem občanu v kratkem objavili tudi naslove vseh izdelovalcev lokacijske dokumentacije v naši občini.

Občinski svetniki so brez razprave sprejeli tudi odlok o ustanovitvi javnega zavoda Mestne lekarne s sedežem v Kamniku, ki ima šest organizacijskih enot: na Šutni in v Novem trgu v Kamniku, v Mengšu, Domžalah in v Litiji (Litija in Nova Litija).

Svetniki so na koncu odločili tudi o opustitvi javnega dobra in o zamenjavi zemljišča v izmeri 39 m² v Nasovčah ter o menjavi in prodaji 860 m² stavbnih zemljišč v k. o. Kaplja vas. Ceno za razliko v površini v korist občine bo določil sodni cenilec.

O številnih pisnih pobudah in vprašanjih, ki so jih posredovali svetniki na zaključku seje, pa bomo poročali v prihodnji številki.

Slika: Svetniki med vročimi razpravami v prvi poletni vročini. FRANC SVETELJ

Vi sprašujete, župan odgovarja

N. M. sprašuje, zakaj se je letošnjega praznovanja dneva državnosti na Glavnem trgu udeležilo malo Kamničanov?

Podobno vprašanje je bilo zastavljeno tudi na zadnji seji občinskega sveta, na katerega bom odgovoril v prihodnji številki gradiva za sejo občinskega sveta, ki bo 30. septembra.

Res se je slovesnosti oz. koncerta Mestne godbe Kamnik in nato zabave, na kateri je igral ansambel Viharnik, udeležila le peščica, ki je vztrajala do polnoči. Slabe izkušnje na številnih dosedanjih prireditvah so nas pred letošnjim praznikom spodbudile k razmišljanju, ali sploh pripraviti slovesnost. Dajstvo je namreč, da že minula leta udeležba ni bila velika, spominimo se praznovanja državnosti lani, ko je za zabavo skrbel ansambel Štajerskih 7 in predlani Alfi Nipič s svojimi muzikanti. Tudi na letošnjem praznovanju občinskega praznika v športni hali je bilo le nekaj deset zabave željnih Kamničanov. Ker so takšna praznovanja povezana s precejšnjimi stroški, smo se ustavili pred dilemo, ali ponovno poskusiti spodbuditi prebivalce naše občine takšnemu druženju. V izogib kritikam, da nismo počastili letošnjega dneva državnosti, samo se za organizacijo dogovorili z Mestno godbo Kamnik. Njihov koncert je bil, godba je pripravila tudi promocijsko akcijo, slavnostnih govorov ni bilo. S predsednikom občinskega sveta sva se na kraju samem do-

govorila, da samo nekaj zbranim ne bova namenjala slavnostnih besed. Ne gre za podcenjevanje tistih, ki so se zbrali na Glavnem trgu, gre pravzaprav za odločitev, da je nekoliko nerodno govoriti predvsem godbenikom, ki so sodelovali na proslavi. Kot rečeno, je zabava trajala do polnoči in nanjo je kasneje vendarle prišlo nekaj več obiskovalcev, ki pa so bili v nenehnem strahu, da jih bodo pregnale poletne nevihte. Na seji občinskega sveta je bilo zastavljeno tudi vprašanje, zakaj je bil na slovesnosti prisoten župan in ne tudi člani občinske uprave. Temu je res tako, vendar moramo odgovoriti, da takšne slovesnosti niso delovna obveznost zaposlenih na občini, prav tako udeležba ni obvezna za nikogar, tudi za svetnice in svetnike občinskega sveta. Na Glavnem trgu sta bila od 31. (približno toliko je tudi zaposlenih v občinski upravi) svetnikov prisotna le predsednik in podpredsednica. Naj ob tej priložnosti spomnim, da je bil na zabavi ob letošnjem občinskem prazniku v športni dvorani prisoten le svetnik Janez Repanšek, čeprav je bil na odhodu za pripravo občinskega praznika izražena želja »politike«, da pripravimo tudi zabavo z narodnozabavnim ansamblom.

Ne želim spraševati Kamničanov, kakšne zabave si želijo, kdaj in kje, kaj bi jim morali pripraviti, da bi bili polnoštevilno prisotni. Izkušnje nas žal prepričujejo, da je dosti lažje zbrati kar nekajkrat več ljudi na veselicah in zabavah v posameznih



krajih, kjer živi le nekaj sto prebivalcev, kot pa sredi mesta za celotno občino, ki šteje skoraj trideset tisoč ljudi. Na kolegiju občinskega sveta me je predsednik sveta vprašal, ali bo slovesnost ob letošnjem dnevu državnosti. Povedal sem mu, da jo pripravljamo, izrazil je željo, da bo na njej tudi spregovoril. Moram pa reči, da me je nato preseletila odločitev stranke SDS in SKD, ki sta skupaj isti večer ob 21. uri na Starem gradu pripravili kresovanje. Ali gre za tradicijo ali ne, to je drugo vprašanje, zagotovo pa bi bilo smotno o tem obvestiti organizatorje na Glavnem trgu, ki bi slovesnost in zabavo pripravili morda dan kasneje. Prekrivanje dogajanj v istem dnevu zagotovo pomeni manjšo udeležbo na obeh slovesnostih in obenem odgovor, da »solo akcije« ne prispevajo k povezovanju in skupnim naporom zbližati interese vseh Kamničanov.

STONE SMOLNIKAR
župan

Ponagajal tiskarski škrat

V prejšnji številki Kamniškega občana je v članku na 7. strani z naslovom **Podelitev nagrad najboljšim učencem ponagajal tiskarski škrat**. Pri naštevanju najboljših učencev, ki so prejeli letošnje nagrade, je namreč izpustil vrstico teksta in zato pomešal učence šol in jih nekaj celo pozabil naštet. Del besedila se zato pravilno glasi: »**Letošnje nagrade so prejeli Neža Žnidarsič, Luka Žnidar in Tjaša Ipavec (OŠ Komenda Moste), Matej Tonin, Karla Berlec in Daniela Omovšek (OŠ Šmartno v Tuhinju)**«. Učencem, bralcem in avtorju članka se za »škratov izdelek« iskreno opravičujemo.

Uredništvo

Kamničani ob dnevu državnosti

Tudi letos smo v Kamniku, tokrat že tradicionalno sedmo leto, proslavili dan državnosti. Že od vsega začetka so bila praznovanja sestavni del zadnjega junijskega konca tedna. Sprva smo praznovali s pesmijo kamniških pevskih zborov, v kasnejših letih pa je v osrednji prireditvi sodelovala tudi Mestna godba Kamnik. Tako tudi letos, ko so na Glavnem trgu kljub majhnemu številu poslušalcev izvedli praznični koncert, kateremu iz istih razlogov nista sledila navključna pozdravna govora predsednika občinskega sveta Igorja Podbrežnika in župana Toneta Smolnikarja.

Ko se je večer začel prevešati v noč, so pobočje Malega gradu razsvetile bakle, ki so mimoidočim naznanjale, da se bo tukaj le nekaj dogajalo.

Člani Kulturnega društva Priden mozič so po uspešni premierni predstavitvi avtorskega Pravičnega spektakla HERETIK v predprazničnem večeru pripravili njegovo ponovitev. Tudi tokrat so številnim obiskovalcem s pirotehničnimi, svetlobnimi in zvočnimi učinki predstavili zgodbo o kralju in njegovih treh sinovih. Vsebinska predstava opravičuje njen opis - pravični spektakel, kajti zgodba je tipično pravična: kralj s tremi sinovi, dvema »dobrima« in tretjim »izprijenim, o katerem se je govorilo prav potih, da je hudicu dušo dal, a saj veste, govorim ni vedno za verjet, jaz povem vam - hudcu je on kar sam postal. Očeta dobrega v kamen je spremenil, mater milo v zlato pretopil, a brata svoja začaral v spaki je in ju za pomočnika vzel...«.

A kot vedno v pravljicah se tudi v Heretiku zgodba srečno konča.

Tako ali drugače **dobro zmaga nad zlim** in vsi živijo srečno do konca dni!

ANDREJA ERŽEN

Posvet o regionalizmu v Sloveniji

Pokrajine najprej strokovno in politično doreči

To je bil eden izmed ključkov, sprejetih na nedavnem posvetu predstavnikov občin in občinskih svetov v območja Kamnika in bivših občin Domžale ter Litija, ki ga je sklicala državna svetnica, predstavnica lokalnih interesov v 2. volilni enoti Katarina Ovca Smrkolj. Posveta v sejni dvorani občine Kamnik so se udeležili s strani naše občine poleg župana Toneta Smolnikarja tudi Igor Podbrežnik, predsednik OS, svetniki Anton Hočevar, Dušan Jesenik, Franc Orešnik in Ivanka Jerman ter Alojz Kolar, načelnik oddelka za gospodarske dejavnosti.

Po obrazložitvi predloga zakona o pokrajinah s tezami za normativno ureditev s strani Primoža Hainza, sekretarja komisije za lokalno samoupravo

in regionalni razvoj, se je razvila zanimiva razprava, v kateri je bil Igor Podbrežnik mnenja, da bi bile pokrajine umetne tvorbe, ki bi precej stale. Zato bi bila taka razdeljenost Slovenije nesmiselna. Po mnenju Antona Hočevarja bi bilo smiselno združevanje občin v pokrajine le v okviru istega upravnega območja. Velika verjetnost pa je, da bi to zahtevalo še večjo administracijo. Dušan Jesenik pa je menil, da bi bilo treba pred uvajanjem kakršnih koli pokrajin to temeljito preučiti. Država naj bi najprej postavila temelje za hitrejši gospodarski razvoj, se posebej bi morala sodelovati pri spodbujanju razvoja podeželja.

Po mnenju Toneta Pershaka iz Domžal ne bo lahko izbira

ti najboljšega ključa za oblikovanje pokrajin. Menil pa je, da bi se morala Ljubljana oblikovati kot samostojna pokrajina, da se ne bi obrestne občine v njej zgubile. Pavel Barlič in Franc Rotar iz Moravč pa sta poudarila potrebo po jasnem definiranju načina financiranja pokrajin in da z ustanavljanjem nikakor ne kaže hiteti.

Med sprejetimi zaključki posveta naj omenim še, da je treba določiti zelo konkretne kriterije, po katerih naj bi se ustvarjale pokrajine. Pokrajina mora imeti jasno gospodarsko in politično funkcijo in ne sme biti samo nov birokratski model. Poudarili so tudi, da bi bilo treba pred sprejetjem zakona o pokrajinah sprejeti zakon o spodbujanju regionalnega razvoja.

F. S.

Na kratko

Kaj veš o prometu?

Tudi letos je Komisija za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Kamnik v mesecu maju organizirala občinsko tekmovanje Kaj veš o prometu? za učenke in učence osnovnih šol. Ekipni in posamezni tekmovalci 5. 6., 7. in 8. razreda so se pomerili v znanju cestno prometnih predpisov, vožnji po prometnih površinah in spretnosti vožnji na poligonu.

Rezultati - posamezno 5., 6. razred:

1. mesto Domen Berlic OŠ Šmartno
2. mesto Jure Drolc OŠ Šmartno
3. mesto Luka Schnabl OŠ Frana Albrehta- **posamezno 7., 8. razred:**
1. mesto Marko Prnaver OŠ Toma Brejca
2. mesto Aleš Žagar OŠ Toma Brejca
3. mesto Simon Osolnik OŠ Toma Brejca

ekipno 5., 6. razred:

1. mesto OŠ Šmartno

2. mesto OŠ Toma Brejca
3. mesto OŠ Frana Albrehta

ekipno 7., 8. razred:

1. mesto OŠ Toma Brejca
2. mesto OŠ Frana Albrehta

OŠ Marije Vere je tekmovala z nepopolno ekipo 7., 8. razreda, OŠ Šmartno pa se je tekmovanja udeležila samo z eno ekipo.

OŠ Stranje in OŠ Komenda - Moste se tekmovanja nista udeležili.

Učenec 7. a razreda OŠ Toma Brejca **Marko Prnaver** se je konec maja v spremstvu mentorice prometne vzgoje Mojce Podbelske udeležil državnega tekmovanja v Kranju.

Med 85 tekmovalci (kolesarji in mopedisti) je edini rešil testne pole brez napake, prav tako je brez napak vozil mestno vožnjo. Z malo smole na poligonu je v svoji kategoriji med 58 tekmovalci osvojil več kot odlično **2. mesto**. Čestitamo!

MOJCA PODBELŠEK

Dan slovenskih vaterpolistov

Pretekli konec tedna v znamenju vaterpola

Že peto leto zapored so se vaterpolisti iz vse Slovenije zbrali v Kamniku in kot veleva tradicija, so v klubskih oblačilih skočili v vodo. S tem so krstili kamniški bazen in dali vedeti, da mislijo povsem zares. To je s prijateljevanjem, kar je osnovni namen prireditve, in tekmovalnostjo, brez katere ni športnika.

Vaterpolo klub Kamnik je tako ponovno gostil vaterpolske ekipe vseh starosti in letošnje, tudi v slovenskem prostoru precej

15 do 17 let, so se letos povzpeli na tretje mesto v državi, za ekipo Triglav Kranj in za Mariborom. Zadnje tekme, na katerih se je odločalo o čim višji uvrstitvi Kamničanov v državni ligi, so potekale dan pred srečanjem slovenskih vaterpolistov, prav tako v Kamniku. Trener mlajših kadetov Dani je prepričan, da bi bili lahko še boljši. »Moram pa priznati, da je tem tekmovalcem težko konkurirati. Skozi vse leto imajo idealne pogoje za trening,

Delni rezultati veterani:

Triglav : Gorica	10:3	1984 in ml.	
Celje : Kamnik	6:12	Triglav : Kamnik	15:2
Triglav : Kranj '90	9:7	Kokra : Maribor	1:3
Kamnik : Gorica	9:4	Kamnik : Kokra	14:0
Celje : Triglav	12:3	Kamnik : Maribor	0:10
Gorica : Kranj '90	4:12	Triglav : Kokra	9:3
Celje : Triglav	8:7	Triglav : Kamnik	14:0
Kamnik : Kranj '90	5:13	Kokra : Kamnik	8:5
Gorica : Celje	4:8	Maribor : Triglav	5:4
Kamnik : Triglav	3:8	Triglav : Kokra	9:3
Kamnik : Kadetska R.	7:10		

odmevne prireditve, se je udeležilo 16 ekip iz Kranja, Gorice, Celja, Ljubljane in seveda iz Kamnika. Ti klubi so v spomin prejeli pokale, najbolj zvestim, ki so bili na vseh petih dnevih slovenskih vaterpolistov, pa so podelili spominske ure. Dobili so jih Vaterpolska zveza Slovenije, klub Triglav Kranj in Vaterpolo klub Kamnik. Bolj pozornim gledalcem ni ušel močnejši aplavz, ko je uro v imenu gostiteljev prejel Dare Homar, po mnenju poznavalcev duša kamniškega kluba. Pred petimi leti mu je skupaj s sodelavci klub uspelo ponovno postaviti na noge, tako da na tekmah državne lige že dosegajo odlične rezultate.

Kamniški vaterpolisti, stari od

saj pozimi trenirajo vsak dan v zimskem bazenu, ki ga imajo dobesedno pred vrati. Mi takšnih možnosti nimamo,« je povedal za naš časopis.

Sicer pa o ponovnih vidnejših uspehih naših priča tudi naslednje dejstvo. Kar dva člana Vaterpolo kluba Kamnik, Luka Nučič in Gašper Senica, sodelujeta v pripravah za slovensko kadetsko reprezentanco, ki se bo jeseni udeležila evropskega prvenstva v Istanbulu.

In še za konec! V Kamniku so preteklo soboto končali državno prvenstvo tudi veterani: 1. Kranj '90 8 točk, 2. Celje 4 točke, 3. Kamnik 4 točke, 4. Triglav Kranj 4 točke, 5. Gorica 0 točk.

M. P.



Peti dan vaterpolistov - Luka Nučič (v sredini) svetuje mladim vaterpolistom (ekipa VKK od 8 do 13 let).



Borci NOB in izgnanci na Ljubelju

Vsakoletne spominske prireditve na prostoru nekdanjega zloglasnega gestapovskega taborišča na Podlublju se je udeležilo skoraj 50 članov Zveze borcev in izgnancev iz kamniške občine.

Odpeljali smo se v soboto, 13. junija. Vsa skupina je sodelovala tudi na podobni prireditvi na avstrijski strani predora. Med vojno so ga ujetniki gradili v nemogočih razmerah, mnogi so umrli, nekateri pobegnili v partizane.

Srečanja se je udeležilo nekaj

tisoč ljudi, med njimi so bili tudi posamezni nekdanji taboriščniki. Prišlo je več predstavnikov tujih ambasad, akreditiranih v Sloveniji, prišli so predstavniki veteranskih organizacij iz Avstrije in Italije in številni drugi. Obudili so spomin na tiste težke dni, predvsem pa so govorili o življenju v sedanjih razmerah, vsi z enako željo: »Da se kaj takega ne bi nikoli več ponovilo.«

Kamničani pred spominskim obeležjem na Ljubelju.

STANE SIMŠIČ

Ob dnevu kamniških planin

105 let uspešnega dela planinskega društva

Letošnje srečanje planincev - DAN KAMNIŠKIH PLANIN - bo 19. julija 1998 na Kokrškem sedlu točno na 105-letnico ustanovitve društva, kot prve podružnice Slovenskega planinskega društva.

Pripravljen bo kulturni pro-

gram, sodelovali bodo pevci Lire, Kamniški koledniki, harmonikar Božo Matičič in morda še kdo drug.

Planisko društvo Kamnik vabi ljubitelje gora, da se tega srečanja udeležijo v čim večjem številu.

Za varnost in dobro počutje je poskrbljeno.

STANE SIMŠIČ

Z zbora krajanov na Duplici

Na nedavnem zboru krajanov krajevnih skupnosti Duplica so pregledali delo sveta KS v preteklem letu in se dogovorili o načrtih v letošnjem letu.

Predsednik sveta KS Franc Orešnik je zbranim krajanom v kulturnem domu predstavil opravljena dela v preteklem letu, med njimi so zlasti plinifikacija in kanalizacija na južnem delu Duplice. Na pripombe, da so bila zemeljska dela pri kanalizaciji slabo narejena, ker se je asfalt posedel, je bilo rečeno, da bo to popravljeno, ker so investitorji nekaj denarja zadržali. Nekaj pripomb je bilo tudi k plačilu prispevka za kabelsko televizijo. Krajanje so zahtevali poročilo družbe CATV o plačilih obrokov, za katere pravijo, da ne vedo, na katero obdobje se nanašajo.

Med letošnjimi nalogami so nasteli ureditev javne razsvetljave od križišča na obvoznici do Stoloze uprave zgradbe, za kar je v občinskem proračunu predvideno 2,5 milijona SIT, 800.000 SIT pa je namenjenih obnovi obstoječe razsvetljave, prav toliko pa bo za ta namen prispevala tudi KS. Del

proračunskega denarja je predviden tudi za ureditev dupliškega hriba, kot pravijo nekdanjemu odlagalšču. Za dokončanje kanalizacije pa bo občinski proračun prispeval nekaj prek 7 milijonov SIT.

Med pomembnimi nalogami je tudi ponovna ožvitev kulturnega doma na Duplici, ki že dokaj uspešno poteka, saj je bilo v zadnjem času v dvorani, za katero so se dogovorili za najem z vodstvom Stola, že nekaj prireditev. V izdelavi so tudi projekti za ureditev okrog 150 novih parkirnih mest, ki naj bi vsaj malo ublažili veliko stisko s parkirnim prostorom v okolici pošte ter na Blejčevi in Groharjevi ulici. Krajanje so imeli pripombe tudi na onesnaževanje ozračja iz Stolovega dimnika in spraševali, ali res kurijo odpadke lakov, ali so res odstranili vgrajene filtre in podobno. Vendar razen splošnega pojasnila, da se iz Stolovega dimnika ne bo več dolgo kadilo, bolj jasnega odgovora niso dobili.

Na zboru krajanov so izvolili tudi nadzorni odbor, ki ga bo vodil Boris Koren.

F. SVETELJ



Te dni so popravili lani nepravilno položeno asfaltno prevleko nad glavnim plinskim vodom vzdolž Ljubljanske ceste na Duplici (F. S.)



TURISTIČNO INFORMACIJSKI CENTER OBČINE KAMNIK

GLAVNI TRG 23, 1240 KAMNIK

TEL: 061/831-470, FAKS: 061/818-119

E-mail: Infocenter.kamnik-1@siol.net

KOLEDAR PRIREDITEV



zveza kulturnih organizacij
k a m n i k

Razstavišče Veronika, Kamnik

Razstava

Rekonstrukcija krogovičlj poznogotskih oken na prezbitariju podružnične cerkve sv. Primoža in Felicijana nad Kamnikom
Izvedba: Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine Kranj
Razstava bo odprta do 12. julija.

Četrtek, 16. julija 1998, ob 20. uri

Razstavišče Veronika, Kamnik

2D

KAMNIK + KAMNIK

Dušan Lipovec, Dušan Sterle

PODOBE MESTA

(Likovna razstava)

V kulturnem programu ob otvoritvi bo nastopil Najč Slapar, harmonika.

Razstava bo odprta do 29. julija 1998.

Vabimo na...

USTVARJALNO PREŽIVLJANJE POČITNIC Z VRSTNIKI

od 6. do 31. julija

- ustvarjalne likovne delavnice, družabne igre, sprehodi, izleti, ogledi (vsak dan od 10.30 do 12. ure, prispevek 200 SIT)

- od 12. do 15. ur (ali dlje) kopanje na kamniškem bazenu (organizirana skupina 300 SIT)

Program bomo oblikovali sproti po želji otrok in glede na vreme. Informacije: Helena Sterle, 815-477.

PRIREDITVE V MATIČNI KNJIŽNICI KAMNIK

POČITNIŠKE DELAVNICE

KLUB PRIJATELJEV DOBRE KNJIGE - poletna bralnica in literarna delavnica. Vodi: Breda Podbrežnik Vukmir, prof. Vsebine: spoznavanje različnih literarnih del, doživljajsko branje, samostojno vrednotenje in prepoznavanje literarnih sporočil, kreativno pisanje. Cilj: razvijanje bralne in pisne kulture, poznavanje dobrih knjig. Udeleženci: učenci predmetne stopnje, srednješolci. Termin: od 20. 7. do 24. 7. 1998 od 10. do 12. ure. Brezplačno.

POČITNIŠKA VILA ČIRA ČARA

Vodi: Rosana Kleindienst Premk, prof. Vsebine: slikanje na svilo, steklo, poslikava



majic, izdelovanje nakita. Udeleženci: predšolski in šolski otroci. Termin: 20. 7. 1998 do 24. 7. 1998. Cena: 4.000,00 SIT.

ČAS VESELJA - gremo k pikapolonicam na obisk

Vsebine: sprehodi v naravo, opazovanje in doživljanje narave, pogovori. Cilj: doživeti naravo, deliti veselje s prijatelji. Udeleženci: otroci od 6. do 11. leta. Termin: od 3. 8. do 7. 8. 1998. Brezplačno.

ENKRAT BEREM HIT, DRUGIČ PA POČAS

Vsebine: Spoznavanje metod in tehnik hitrega branja, vaje za izboljšanje kvalitete branja, razvijanje selektivnega branja. Udeleženci: učenci 7. in 8. razredov. Termin: od 17. 8. do 21. 8. 1998 od 10. do 11.30. Brezplačno!

KULTURNI CENTER KAMNIK

Grad Zaprje

Razstava ZLAHTNI PURGARJI KAMNIŠKI - najpremožnejši meščani Kamnika v drugi polovici 19. stoletja. Odprto: od ponedeljka do sobote od 9. do 12. ure in od 16. do 18. ure, nedelja od 10. do 13. ure. Informacije: 817-647.

DRUGE PRIREDITVE

Sobota, 11. 7. od 10. do 13. ure

Otroški boljši sejem na Sutni in Pod gradom: prodaja in menjava igračk, knjig, šolskih knjig in športnih rekvizitov. Organizator: Mladinski center Kamnik in gostišče Pod gradom. Informacije: Helena Sterle, tel. 815-477.

Sobota in nedelja, 11. in 12. 7. ob 9. uri

Turnir veteranov Slovenije na Igrščih Teniškega kluba Slazenger. Organizator: TK Slazenger. Informacije: Tone Jeras, tel.: 817-679.

Sobota, 18. 7. ob 17. uri

Gasilska veselica ob 60-letnici PGD Tunjice v Tunjicah pri gasilskem domu. Organizator: PGD Tunjice. Informacije: Marjan Torkar, tel. 817-075.

Sobota, 18. 7. od 10. do 13. ure

Otroški boljši sejem na Sutni in Pod gradom: prodaja in menjava igračk, knjig, šolskih knjig in športnih rekvizitov. Organizator: Mladinski center Kamnik in gostišče Pod gradom. Informacije: Helena Sterle, tel. 815-477.

Nedelja, 19. 7. ob 11. uri

Tradicionalna planinska prireditev Dan Kamniških planin na Kokrškem sedlu. Sodelujejo: Koledniki, prvo slovensko pevsko društvo Lira, harmonikar Božo Matičič in drugi. Organizator: PD Kamnik. Informacije po tel. 831-345.

Nedelja, 19. 7. ob 16. uri

Gasilska veselica v Špitaliču pri gasilskem domu. Organizator: PGD Špitalič. Informacije: Danilo Lipovec, tel. 847-131.

Ponedeljek, 20. 7.

Odprte razstave Iljij v Arboretumu Volčji Potok. Razstava bo odprta do 15. 8. 1998. Informacije: 812-345.

Sobota, 25. 7. ob 9. uri

Turnir Nove TB za dečke in deklice na Igrščih Teniškega kluba Slazenger. Organizator: TK Slazenger. Informacije: Tone Jeras, tel.: 817-679.

Sobota, 25. 7. ob 18. uri

Blagoslov sv. Florijana in gasilska veselica pred OŠ Stranje. Organizator: PGD Kamniška Bistrica. Informacije: Franc Golob, tel.: 825-189.

Poletje na Veliki planini

Prav poznospomladanski in zgodnji poletni dnevi so kot naša se izlete v naravo. Lahko si zaželimo potepanja po Veliki planini, našem naravnem biseru, kjer se v primerjavi s počitniškim mrtvilom v dolini nenehno nekaj dogaja, še zlasti v pastirskih in bajtarskih naseljih, ki v teh dneh ponovno zaživijo. Na poti srečujemo planince, ki prihajajo z Male in Gojske planine ali pa se do Šimnovca pripeljejo z nihalko. Bajtarji in pastirji, ki so živino že prignali na planino, so veseli obiskovalcev in jim radi postrežejo s svojimi domačimi dobrotami, zlasti z mlečnimi izdelki in domačim kruhom. Nekateri planinci so nam zaupali, da se s plača povzpeli na planino prav zaradi tako slastne malice. Kajpak smo se v to prepričali tudi sami.

Pastirji so letos zaradi ugodnih vremenskih razmer in izredno bujne trave prignali živino na pla-

nino nekoliko prej kot običajno, že sredi junija. Tako nas nenehno spremlja mukanje krav, cingljanje kravjih zvočcev, kar oživlja planino neke do konca septembra. Planšarska naselja, pa tudi bajtarska, kjer zasledimo kar nekaj prenovljenih bajt, v tem času zaživijo. Mnogi planšarji in planšarice se ob pašni sezoni vedno znova vračajo na planino. Poleg opravi z živino izdelujejo skuto, maslo, sire in znamenite planšarske dobrote - trniče. Ob vikendih, ko je planina še bolj obiskana, vse te dobrote poidejo že v dopoldanskem času.

Tudi mi smo se ob pričetku poletne sezone odpravili na potepanje po Veliki planini, se ustavili med planšarji in bajtarji ter utrinke zabeležili skozi objektiv fotoaparata.

Besedilo in fotografije
SAŠA MEJAČ



Marija, 63 let, in 68-letni Janez Kempri z Županjih Njiv že sedem let paseta na Mali planini. Letos štiri teleta, dve telici in pet krav. Iz mleka izdelata laški sir, skuto in kislo mleko, s katerim sta tudi nam postregla. Marija je po 30-tih letih dela v Utoku že sedem let upokojena, Janez pa je 30 let delal v Kaolinu. Imata tri sinove: Janeza, Cirila, in Zvoneta ter najmlajšo - hčerko Martino. Medtem, ko na planini paseta Balantičevo živino, po domače Bavančevo, z Županjih Njiv, za dom v dolini te tri mesece skrbijo »ta mladi«. Med lepo urejenimi in vzdrževanimi pastirskimi bajtami pa nas je motil pogled na razpadajočo bajto, ki smo jo ujeli v levi kot fotografije.



»Brrr... Grozno, upam, da bomo hitro na vrhu,« se je obiskovalka Velike planine prestrašila vožnje z gondolo oziroma pogleda navzdol in se pokrila prek glave z majico, medtem ko smo drugi uživali v prekrasnem razgledu pod vrhom gondolske postaje.

Bogat junij v Komendi

Meseca junija, ko komendska župnija praznuje god svojega zavetnika apostola Petra (29. junij), se je v Komendi sami in na širšem območju omenjene župnije zvrstilo več pomembnih dogodkov. Na sam svetnikov god je bil v ljubljanski stolnici posvečen v mašnika diakon Mitja Štirn iz župnije Brdo pri Lukovici, ki je v preteklem letu kot diakon pomagal župniku Nikolaju Pavliču pri mašah in verouku ter drugih župnjskih opravilih. Komendčani smo ga v tem času vzljubili kot vestnega in skromnega fanta z zelo obetavnimi talenti.

Blagoslovitev novega dela pokopališča

Komendski župnik in dekan Nikolaj Pavlič je v nedeljo, 28. junija, po dopoldanski maši blagoslovil novi del komendskega pokopališča. Zanj je zastoj odstopila zemljišče družina Šmid iz Komende, potrebna dela pa je na zelo strmeh terenu tik pod »starim« delom pokopališča po načrtih arhitekta Andreja Mlakarja opravilo podjetje SGP Graditelj d. d. Kamnik. Na novem delu pokopališča, obsega jočega 1893 kvadratnih metrov, je za zdaj predvidenih 155 grobov za »klasični« način pokopavanja, 25 pa za žarne grobove.

Opravljen dela so stala 19,837.475 tolarjev. Občina Kamnik je lani za ureditev komendskega pokopališča namenila 2,5 milijona tolarjev (letos

pet milijonov). Sklad stavbnih zemljišč pri omenjeni občini je primaknil 2,446.089 tolarjev, KS Komenda pa je prispevala 1,691.386,70 tolarja.

Te in druge podatke v zvezi z zahtevno in nujno potrebno investicijo v Komendi je po blagoslovitvi povedal predsednik Sveta KS Komenda Tomaž Drolec (govorila sta še župnik Pavlič in kamniški župan Anton Smolnikar), eden najzaslužnejših za prepotrebno pridobitev v Komendi, ki se je vsem sodelujočim tudi toplo zahvalil. Na koncu svojega govora je navedel misel župnika Pavliča, da so »pokopališča za žive ljudi«. S tem je hotel komendske župljane opomniti na primeren odnos ter skrb za lepoto prostora, na katerem počivajo njihovi dragi rajni. Do te lepote pa na novem delu pokopališča še marsikaj manjka, saj mimo-idočim bje v oči predvsem mogočen betonski oporni zid, prenekateremu poznavalcu komendske zgodovine pa je žal tudi razkopavanja zgodovinsko izjemno pomembnega griča, na katerem so predniki postavili kar tri cerkve. Tolaži jih misel, da morajo mrtvi neke počivati in da je bil res že skrajni čas, da so zanje našli prostor in s tem rešili enega najbolj perečih vprašanj, s katerim so se ubadali že Drolčevi predhodniki.

(se nadaljuje)

JOŽE PAVLIČ



Udeleženci izleta med postankom v Ribnici (foto: Franc Sušnik)

Občanov komentar

Psi niso primerni za na kravje planine

Ceprav je letos že malo bolje kot lani, se še vedno dogaja, da gospodarji privedejo svoje pasje ljubljence na Veliko planino in jih tam spustijo - »naj se malo zletajo!« Vendar Velika planina za to ni ravno najbolj ustrezen kraj, predvsem pa ne za tiste pse, ki niso navajeni živeti v družbi tudi s kravami in drugimi domačimi živalmi. Na planini ima namreč absolutno prednost živina. Zato je vsak (spušen) pes zanjo velika motnja, posebno še, če se podi za teleti, pa tudi za kravami. Ker svet na planini ni ravno najlepši, si lahko tudi tele ali krava pri begu pred »pasjo zverino« zlomi nogo ali kako drugače poškoduje.

Po drugi strani pa se krave - matere kaj hitro postavijo v bran svojih otrok - telet. In takrat se lahko zgodi, da bo marsikateri hišni ljubljeneček potegnil »ta kratko«, mogoče pa tudi njegov gospodar. Tudi letos se je že zgodilo, da je krava v obrambi svojega telčka z rogovi kar za nekaj metrov prestavila nadležnega psa, ki ga je sicer lastnik imel privezanega, vendar ga je ščeval na kravo. Da v tem in podobnih primerih pes ni nič kriv, ampak predvsem njegov gospodar, je povsem jasno. To bi moralo biti jasno tudi »gospodu«, ki so ga za neprimerno dejanje krepko »nazivali« tudi pastirji.

Zato naj raje tisti, ki želijo dobro sebi in svojim štirinožnim prijateljem pustijo med obiskom Velike planine svoje ljubljence doma. Če pa tega ne morejo, jih na Veliki planini ne krave ne pastirji pa tudi drugi obiskovalci, ne bodo prav nič pogrešali.

BOJČ

Obisk nekdanj zaprtega območja Kočevske Reke (II.)

Kočevsko pa so po vojni komunistični oblastniki spremenili v nekakšen »laboratorij komunističnega sistema«, kjer so hoteli najprej preizkusiti, kako bo deloval pravi komunizem v praksi. Pri tem so veliko pretrpeli slovenski prebivalci, ki so ostali na tem območju. Na širšem območju Kočevskega so z zemljo zravnavali zelo veliko kočevskih pa tudi slovenskih vasi in pri tem uničili dve tretjini cerkva, kapelic in drugih sakralnih objektov. Na Kočevsko so naselili veliko ljudi iz drugih predelov Slovenije in pa belokranjske Rome. To močno spominja na etnično čiščenje, kot ga poznamo danes v Bosni. Tako so v nekaj letih skoraj popolnoma uničili kulturno krajino Kočevske. Bolj kot v drugih območjih Slovenije so zatrli vsako zasebno pobudo na gospodarskem področju. Tudi nekatere novozgrajene vasi so oblikovali po vzoru sovjetskih kolhozov. Na območju Kočevske Reke pa so 200 kvadrat. kilometrov popolnoma zaprli za javnost in tu uredili skrišališča ter podzemne bunkerje za slovensko politično vodstvo za primer vojne ali večje naravne katastrofe. Prebivalce tega območja so popolnoma osamili od sveta. Ta izoliranost je poleg slabih lastnosti, imela za posledico tudi večje poznavanje in zaupanje med krajan, tako da hiš in avtomobilov sploh niso zaklepali. Tudi preskrba tega območja in založenost trgovin je bila nad slovenskim povprečjem. Celotno gospodarstvo je vodilo podjetje Snežnik, ki je v svoji dejavnosti združevalo mnoge panoge, od trgovine do lovstva. Tako se je ustvarilo nekakšno samopreskrbno območje, ki je močno spominjalo na samozadostno srednjeveško zemljiško gospostvo. Ker pa se je na tem območju nahajalo tudi skladišče slovenskih blagovnih rezerv, so mnogi privilegiranci nekdanjega sistema prihajali nakupovati živila po zelo nizkih cenah. »Višja kasta« partijskih funkcionarjev in nekateri gostje iz tujine pa so hodili na lov, saj je zaradi neokrnjenosti narave odlično lovišče za medveda, risa in srnjad.

Na to območje so kot delovno silo pri gradnji objektov vse-

skozi vodili tudi politične oporočnike, ki so se delili v tri skupine: smrtnjaki, kaznjenci in svobodnjaki. Prvi niso nikoli živi prišli s tega območja. Glavno besedo v tem zaprtem območju naj bi, po pripovedovanju našega vodika g. Staniča, imel brat Pepce Kardež, zloglasni Ivan Maček - Matija, ki se je vedel kot nekakšen »komunistični fevdalec« ter zbujal strah in trepet tako uslužbencem kot prebivalcem. Danes je večina odprta za javnost, del - za nas obiskovalce najzanimivejši - pa je zaradi potreb MNZ in MO še vedno zaprt za javnost. Za ljudi tega območja je bil 1.1990 velik šok, ko so se po 40 letih osame kar naenkrat znašli v središču medijske pozornosti. Še posebej pa jih je prizadelo, ker so jih nekateri mediji označili kar za »sodbince«. Med našim obiskom smo se najprej odpeljali prek Gotenice do vasi Kočevska Reka, kjer smo si ogledali novo zgrajeno, vendar še ne dokončano cerkev, ki jo je leta 1994 začela graditi vlada RS kot nadomestilo za vse po vojni porušene sakralne objekte na tem območju. Gradnja se je v zadnjem času zelo upočasnila, vsebuje pa neki spravi element: na mestu nekdanje cerkve, ki so jo zaminirali leta 1954 so postavili partizanski spomenik, pri gradnji nove cerkve pa partizanskega spomenika niso porušili ali prestavili, ampak cerkev postavili tik ob spomeniku. Tako predstavljata spomenik z rdečo zvezdo in cerkev s križem nekakšno spravo med dvema, v tem stoletju nepomirljivima nasprotnikoma. Nato nas je pot vodila do brezen v Kočevskem rogu, kjer je bilo v začetku junija 1945 po ukazu komunističnih oblastnikov brez sojenja pobitih več kot 10.000 slovenskih in hrvaških domobrancev in drugih nasprotnikov komunizma. Udeleženci izleta smo bili globoko ganjeni, še posebno ko nam je nekdo pripovedoval svoje spomine s podobnega morišča v Teharjah. Za zaključek smo se ustavili in okrepcali še v Kostelu, v gostišču »Pri grofu«. Tam nas je pozdravil g. Tone Krkovič, »legendarni« poveljnik slovenske vojske v osamosvojitveni vojni za Slovenijo, ki po odstranitvi iz aktivne vojaške službe opravlja funkcijo generalnega tajnika stranke SDS.

Pod vtisom vsega, kar smo videli in slišali v tej naši »uri zgodovine«, smo v nekoliko turobnem vzdušju zapuščali sicer čudovito gozdnato kočevsko pokrajino. V sebi pa smo nosili željo, da se v Sloveniji nikoli več ne ponovi komunistični ali katerikoli drug enourni ideološki eksperiment. Največji porok za to je boljše sodelovanje in usklajenost nastopanje vseh treh »pomladnih strank« tako na lokalnem kot državnem nivoju.

DAMJAN HANČIČ



Preklet Lojze iz Stahovice že več let pase na Mali planini. Letos je na pašo prignil štiri teleta in šest krav, kar rad pove mimoidočim.



Pastir Slevce iz Zgornjih Stranj že nekaj let z veseljem skrbi za živino na planini, čeprav ne pase svoje. Pozornost mimoidočih obiskovalcev je pritegnil s svojim čutečim pristopom k bolni telčki in ji pomagal priti v hlev, kjer ji je dal zdravilo.

Martinova računalniška šola

Kako se otroci s pomočjo računalnika učijo in hkrati igrajo?

Zelo pomemben del otroštva je igra. »Otrokova igra je potrebno razumeti kot najbolj resno dejavnost,« je zapisal Montaigne. Odrasli največkrat uporabljamo računalnik kot pripomoček pri delu, zato je zmotno, če ga tudi otrokom predstavimo na resen, »odrasel« način. Glavni cilj računalniškega izobraževanja otrok je na igriv način približati računalnik, pustiti jim, da ga spoznajo preko didaktičnih programov, prilagojenih njihovi starosti.

Martinova računalniška šola je namenjena vsem otrokom od 1. do 4. razreda osnovne šole, pa tudi predšolskim otrokom. Otroci se na začetku seznanijo z računalnikom s pomočjo slovenskega didaktičnega programa Miškina mala šola računalništva, naslednjo uro pa s pomočjo standardnega »odraslega« programa izdelajo svoj prvi samostojni izdelek. V nadaljevanju spoznavajo slovenske didaktične programe in rešujejo pripravljene vaje za opismenjevanje in matematiko in še marsikaj. Veliko časa posvetimo tudi ustvarjalnosti otrok, ki se pokaže v obliki računalniških risb. Na zaključni računalniški delavnici otroci staršem predstavijo svoj časopis, pripravijo razstavo izdelkov na osnovi šoli ter na računalnikih pokažejo najljubši didaktični program.

Kot smo povedali že na začetku, nas v Martinovi računalniški šoli pri delu z otroki vodijo predvsem trije osnovni cilji: na igriv, a premišljen in usmerjen način razvijati določene otroko-

ve sposobnosti (motorika, sposobnost percepcije, spoznavanje abstraktnih pojmov, koordinacija oko - roka, navajanje otrok na dopolnjevanje lastnih izkušenj s pomočjo tehnologije...) s pomočjo didaktičnih programov, prilagojenih otrokovi starosti; približati otrokom računalnik kot orodje pri učenju, igri in v vsakdanjem življenju in poglobiti otrokom šolska in druga znanja s pomočjo računalnika ter pridobiti nova znanja.

Pomembno je poudariti, da smo za mentorje pripravili tudi deset zapovedi. Omenila bi samo štiri: »živi se v otroški svet, dvigaj otrokom njihov samozavest, navdušuj jih s svojim navdušenjem, dovoli le prijazne igrice... Te zapovedi so vodilo, da ne pozabimo, da je računalnik samo orodje pri učenju. Omenila bi tudi nadaljevalno računalniško delavnico, v kateri so otroci izdelali lastne projekte.

Rada bi se zahvalila tudi vsem staršem in osnovnim šolam, ki so otrokom dali možnost, da na drugačen način spoznajo svet računalništva.

Poletje je sicer čas počitnic, lahko pa tudi čas koristnega preživljanja prostega časa, zato še vedno vabimo starše in otroke v Martinovo poletno računalniško šolo (061/813 845), kjer bomo na najzgodnejših Megahitovih računalnikih v prostorih Matične knjižnice Kamnik počeli veliko poučnega in zabavnega!

MAGDALENA KRAJNC,
dipl. org. inf.

ŽLAHTNI PURGARJI KAMNIŠKI Najpremožnejši meščani Kamnika v drugi polovici 19. stoletja

Št. 4

Meščanska korporacija

bila pod nadzorstvom komisarija za agrarne operacije.

Verjetno iz l. 1774 je ohranjen seznam do lesa

upravičenih 194 meščanskih hiš, ki so bile po znesku zemljiškega goldinarja deljene v osem razredov in sicer od enega goldinarja v prvem razredu do petih krajcarjev v osmem razredu. Za vsakih pet krajcarjev davkov je imel upravičenec pravico do ene klaitre drv (kamniška klaitra je menila pet kubičnih metrov). Meščan, ki je imel več takih hiš, za katere je plačeval zemljiški goldinar, je imel pravico do drv za vse hiše. Pravica do brezplačnega lesa je veljala le za drva in stavbni les, ni pa obsegala lesa za obrt in trgovino. Poleg lesa pa so

imeli upravičeni meščani od tega premoženja tudi denarne koristi. Ko je MK prevzela upravo premoženja, je s prodajo lesa in drugih pravic (na primer zakup lovišč, najemina za pašnike, najemina za kopanje čistilnega praška) ustvarjala nove dohodke. Razdeljevanje poslovnih dohodkov je postalo pomembno zlasti po prvi svetovni vojni, ko je bilo trgovsko izkoriščanje gozdov v Bistrici večje. Vse te koristi, ki so jih imeli upravičeni hišni lastniki, so se kazale tudi v večji vrednosti njihovih hiš.

2. januarja 1870 je bil izdelan natančen popis

lastnine in izdelan seznam meščanskih upravičencev. Poleg naslova in lastnika hiše je bil dodan še znesek zemljiškega goldinarja, na osnovi katerega je bil določen razred in količina pripadajočih drv. V zadnjem razpredelku je dodana še količina lesa, ki so jo upravičenci dobili leta 1860, ko je bila uprava premoženja pod občinskim odborom. Poleg gozda v dolini Bistrice z vidljeno lovsko pravico so premoženje MK sestavljale gozdne parcele v Zamazici, Mestnem lesu, Tovsti gori in Krvavem grabnu, prostori Na produ in v okolici Kamnika, kjer so stali kozolci, ute in prostor za živinski sejem, 80 zelnikov na Žalah, tri hiše v mestu in parcela na Klancu, skladišče za gasilsko orodje in sejemске stojnice ter drugo premoženje. Skupno je bilo tedaj upravičenih 197 hiš, od tega 85 v Mestu, 55 na Šutni, 32 v Pužinah in na Grabnu, 16 v Novem trgu in 9 Pred mostom. Tu so pripisane tudi tri hiše, ki so bile last c. kr. Cerarja in kasneje podrite. Od tod tudi razlika tako v vsoti kot v številu hiš 197 (edino v seznamu leta 1870). Od konca 18. stoletja pa do leta 1930, ko je bil potrjen statut, je imelo korporacijsko pravico 194 kamniških hiš.

17. decembra 1887 je upravni odbor izdelal, po odločbi deželne vlade, da je MK organ zasebne družbe in delno tudi zaradi notranjih nasprotij, "Načrt pravilom za korporacijsko premoženje mesta" (dokončen statut je bil sprejet in potrjen šele leta 1930). Po členih so zapisali posamezne določbe o hišnih in drugih upravičencih, popisali premoženje, pravice in dolžnosti upravičencev, delitev dohodkov premoženja, opisali organe vodenja in upravljanja. Vsak novi lastnik korporacijske hiše (dobljene z nakupom ali na kakšen drug način) je moral plačati 50 goldinarjev pristopnine. Otroci, ki so korporacijsko hišo podedovali po starših pa le pet goldinarjev. Poleg tega so poskrbeli tudi za obubožane člane korporacije, ki so jih oskrbovali iz takimoimenanega špitalskega zaklada in z določeno količino drv, te pravice pa je imela še njihova prva generacija otrok.

Glavni organi MK so bili občni zbor, gospodarski odbor in pomožni odbor. Na občnem zboru so lahko sodelovali in glasovali le moški člani, ženske so sicer volilno pravico imele, niso pa imele osebno glasovati. Glasovale so le po moških pooblaščenih. Vsak član je imel pri volitvah v odbor MK le en glas, ne glede na število hiš, ki jih je imel v lasti. Na občnem zboru so na tri leta volili gospodarski in pomožni odbor.

V gospodarskih odborih MK so prav tako imeli odločilno vlogo najpremožnejši meščani. Že voljeni načelniki so bili vsi, razen doktorja Maksa Samca, zelo premožni. Tudi ostali odborniki so spadali v obravnavani sloj. Večletni odborniki in namestniki so bili na primer Jurij Golenver, Jožef Polak, Alojz Peterlin, Janez Murnik, Janez Debevc, Mihael Šinkovec, Jernej Grašek, Janez Keceč, Josp Močnik, Anton Frölich, Avgust Terpine in še nekateri drugi. Prevlada najpremožnejših je bila tudi na gospodarskem področju, kjer so si z ugodno pozicijo prej v občinskem odboru in nato v gospodarskem odboru MK ustvarjali dobre pogoje za uspešno gospodarjenje in predvsem za pridobivanje ugodnosti, ki jim jih je dajalo korporacijsko premoženje.

Zora Torkar

Načelniki meščanske korporacije

1867 - 1874	Jurij Golenver
1874 - 1877	Janez Murnik
1877 - 1887	Maks Samec
1887 - 1890	Janez Murnik
1890 - 1893	Anton Frölich
1893	Avgust Terpine

Izredno pomembno vlogo v kamniškem gospodarstvu je imela meščanska korporacija (v nadaljevanju MK), ustanova, ena redkih te vrste pri nas. Zaradi lažjega razumevanja delovanja si pogledimo njene začetke. Prebivalci Kamnika so bili vezani na preskrbo z drvmi in lesom iz gozdov Kamniške Bistrice verjetno že iz časov, odkar je tu nastala mestna naselbina (najstarejša ohranjena listina omenja kamniške meščane l. 1229). Ker je mesto Kamnik pripadalo direktno deželnemu knezu, je verjetno tudi uprava nad deželnimi gozdovi v Kamniški Bistrici prešla na mestne organe, kar je utirjalo misel, da so meščani lastniki gozdov in ne le uživalci. Vendar ni ohranjene listine o predaji deželnih gozdov samemu mestu. Upravo gozda in njegovo izkoriščanje je vodilo mesto po svojih organih. Poleg javnih, splošnih koristi so imeli največ koristi od gozdov meščani, posestniki zemljišč, ki so tvorila mestni dominij deželnoknežjega mesta Kamnik.

Razmerje se je spremenilo z upravo reorganizacijo, ki je uvedla politične občine, ozemeljsko različne od prejšnjega dominija. Nekdanje deželnoknežje mesto Kamnik je po provizoričnem občinskem zakonu iz l. 1849 sestavljalo skupaj z Zapricami in Perovem, pozneje še s Košicami novo upravno občino. Občinski red za Kranjsko l. 1866 pa je dal podlago za upravo premoženja občin in podobčin. Z gozdovi je še nekaj let upravljala občinski odbor, glavne koristi pa so še vedno imeli meščani, ki so tvorili prejšnji mestni dominij. Nova mestna občina si je seveda prizadevala pridobiti nekaj dohodkov tudi za kritje splošnih občinskih potreb. Med meščani, ki so se imeli za edine upravičence je to sprožilo velik odpor. Občinskemu odboru so odkrivali pravico do upravljanja in razpolaganja z lesom, zahtevali ločitev njihovega skupnega premoženja od občinskega in uvedbo posebne uprave. Ta nasprotja so sprožila dolgotrajne pravde med njimi.

Na osnovi določb o gospodarjenju s premoženjem podobčin v dodatku II. občinskega reda za Kranjsko l. 1866 se je oblikovala posebna uprava nad premoženjem kamniške MK. MK je namreč označevala skupnost meščanov - upravičencev do bistriških gozdov. V soglasju z občinskim odborom (v njem so imeli prevlado upravičeni meščani), so sprejeli statut za upravo meščanskega premoženja, vodil pa jo je upravni odbor, ki so ga izvolili meščani. Po ločitvi premoženjske uprave je še prišlo do pritoh meščanov, ki niso bili člani MK, prepričani pa so bili, da si MK neupravičeno prisvaja mestno premoženje. Vse to in še dodatni zapleti so sprožili pritožbe obeh strani na višje oblasti. Okrajno glavarstvo v Kamniku je sporočilo načelno odločitev deželne vlade, da korporacijsko premoženje ni občinsko ali katerega občinskega oddelka ali soseske. Zato tudi odbor MK nima javnopravnega značaja, ampak je le organ zasebne družbe. Tako je bila zaključena prva faza spora o značaju lastništva. Vezi z mestno občino so bile pretrgane, zmagala je korist posameznih premožnih upravičencev, kar se je pokazalo v novi organizacijski obliki premoženja. Kamniški meščani, lastniki korporacijskih hiš, pa so dosegli, da je bila ta pravica zadržana pri njihovih vložkih v zemljiški knjigi.

L. 1912 je bilo vprašanje kamniške MK sročeno v deželni zbor. Deželna vlada je ponovno preučila in ugotovila, da ta vprašanja spadajo v področje agrarnih oblasti. L. 1913 je ministrska komisija za agrarne operacije na Dunaju odločila, da sporna zemljišča niso lastnina mesta Kamnika, temveč so lastnina določenih kamniških posestnikov.

Po I. svetovni vojni se vprašanje MK opet pojavi, ko je bil za posest MK kot veleposestva uveden postopek po zakonu o agrarni reformi. Ponovno je prišlo do sporov med občino in MK. Tudi tokrat občina ni uspela, ker je bila l. 1922 MK že priznana kot agrarna skupnost. Odboren je bil začasen statut za upravo in uživanje skupnega premoženja. L. 1930 ga je nadomestil dokončen statut. Med drugim je bilo potrjeno, da so zemljišča skupna last vsakokratnih posestnikov po številkah označenih 194 kamniških hiš. Uprava in gospodarstvo MK sta



Tokrat nadaljujemo potovanje, ki smo ga začeli v prejšnji številki Občana. Izbor romanov je spet osebni, nanaša pa se le na dela, ki so prevedena v slovenščino. Obiskali bomo eksotični azijski deželi. Torej knjižno transverzalo po afriški in avstralski avanturi premikamo v Azijo, vendar nam del te celine ostaja še za prihodnjic.

Indija

Indijska podcelina še danes ni nehalna buriti domišljij raznih iskalcev: predvsem je njena religiozna in duhovna tradicija tista, ki vleče zahodnjake, navelicane zahodne materialistične miselnosti. Zato je prav, da se najprej ustavimo ob indijskem pisatelju **Gurudev Rabindranathu Tagoreju** (1861-1941), mistiku, mislecu, modrecu, predvsem pa pesniku in pisatelju, glavnemu predstavniku sodobne indijske književnosti in Nobelovemu nagradencu. Rodil se je v Kalkuti kot najmlajši od štirinajstih otrok, njegov oče je bil učitelj. Zelo se je zanimal za indijsko stvarnost, bil je vpleten v religiozno renesanso Indije in podpiral nacionalno indijsko gibanje. Upravljal je namreč svoja posestva, na katerih se je srečeval s hudo revščino med kmečkimi ljudmi. Zato je ustanovil svojo solo zanje in v njej tudi poučeval. Zbirka Darovanjke mu je prinesla prestižno Nobelovo nagrado. Poleg tisoč pesmi, dvajset dram je napisal tudi veliko novel, nekaj romanov, člankov, ukvarjal se je s slikarstvom in glasbo, predaval po celem svetu... Tagorejeva dela so klasična, lirčna, motivno bogata. Pri nas je bil večkrat ponatisnjen roman **Dom in svet** (prvič CZ, 1970, zbirka Sto romanov). Prikazuje bengalsko narodnostno gibanje svašedi in sicer skozi zgodbo zakoncev Bimala in Nikhila ter njunega prijatelja Sandipa, ki je politično zelo angažiran. Bimala mu v političnem prepričanju postane blizu, ta bližina pa dobi tudi erotični značaj. Zato je močan tudi motiv ljubezni, kasneje krivde in očiščenja. Predvsem pa je roman močno sugestivni zaradi nam tujeja življenja in visokih etičnih načel, po katerih kljub zdrsom delujejo junaki romana. Veliko literarnim delom o Indiji daje močan pečat tudi britanska kolonizacija ter nasprotja med indijsko in britansko kolonizatorsko družbo. **Edwin Morgan Forster** (1879-1970), znan angleški pisatelj, je v romanu **Potovanje v Indijo** (CZ, 1988) tenkočutno predstavil nasprotja med Angleži in Indijci. V mestu Candrapore, ki ga reka »Ganges bolj obrobja kakor obliva«, prijateljujeta Anglež Cyril, ravnatelj kolideja, in mlad muslimanski zdravnik Aziz. Drugi Angleži v mestu imajo predsedke do Indijcev. Majhno Cyrilovo družbo Aziz odpelje na izlet v znamenite Marabske votline v bližini mesta. Ena od mladih Angležinj, Adela, vzgajena v viktorijanskem duhu, podoživi v votlini svoj strah pred neznanim, zlasti pred senzualnostjo, zaradi stenskega okrasja, ki ponazarja tudi seksualne motive. Zato dobi občutek, da jo je hotel Aziz zlorabiti. Zaradi tega pride do razkola med prijatelja, ki tega nikdar nista mogla preseči in sta se vedla drugo drugoga le kot Anglež in Indijec. Seveda so v romanu nazirani tudi drugi motivi, veliko je srečanj z indijsko tradicijo, marsikaj pa je moč razumeti tudi na simbolni ravni.

O Indiji je pisal tudi **Rudyard Kipling** - vsi dobro poznamo Knjigo o džungli in volčjega dečka Mavglia. Kipling se je rodil v Indiji in tam po travmatičnem solanju v Angliji začel z uspešno novinarsko in pisateljsko kariero. Berljive so njegove **Novelle** (CZ, 1984), čeprav mu mnogi očitajo imperialistično miselnost. Res lahko v njegovih novelah iz te zbirke spoznavamo Indijo kot omikan svet sahibov (gospodov) in zaostali svet domačinov. Po krivici spregledan je med našimi bralci roman **Vročina in prah** (Prešernova družba, 1991) avtorice **Ruth Praver Jhavalala**, ki se je leta 1927 rodila na Poljskem nemškemu staršem. Pred vojno so se preselili v Anglijo, leta 1951 pa se je poročila z indijskim arhitektom in se preselila v Indijo. Roman je izšel leta 1975 in prejel prestižno Bookerjevo nagrado. Roman Vročina in prah temelji na dveh zgodbah: o Oliviji, ki zagreši nezasiškan skandal in zapusti svojega moža zaradi indijskega princa. S tem se izloči iz angleške družbe, v kateri bi morale tudi žene uradnikov braniti barve britanskega imperijalizma. Do

Matična knjižnica Kamnik

Gremo na potovanje!

konca življenja se je tako obsodila na življenje v osami. Pol stoletja pozneje pride po njenih stopinjah v to deželo njena vnukinja, ki želi odkriti, zakaj je Olivijino ime v družini pravi tabu. To je druga zgodba, ki ima s prvo vzporednice, namreč tudi ona se zaplete v razmerje z Indijcem. Ko spozna, da je noseča, se odpravi v himalajsko predgorje, v bližino babičinega domovanja, kjer pričakuje rojstvo svojega otroka in si vzame čas za srečanje s samo seboj. V tej knjigi predstavljen indijski vsakdanjik je nam časovno bližji, zato pa tudi toliko bolj zanimiv: še vedno se srečujemo s prepadom med zahodnjaško in vzhodnjaško miselnostjo, z množico nenavadnih indijskih motivov, razpetih med tradicijo in sodobnim načinom življenja.

Prava literarna poslastica je obsežen roman v dveh delih **Otroci polnoči** (CZ, 1997, zbirka XX. stoletje) pisatelja **Salmana Rushdieja**. Njegovo ime je zelo znano ne samo zaradi imenitnih pisateljskih dosežkov, pač pa zaradi fatwe, ki jo je nad njim izrekel Homeini po izidu knjige **Satanski stih**. Zaradi te smrtne obsodbe živi skorajda v ilegali, ker ne manjka fundamentalistov, pripravljenih ubijati zaradi domnevnega bogokletstva. Rushdie pa je v svojih delih kritičen le do etničnih in verskih nestrpnosti. Roman **Otroci polnoči** je prvoosebna pripoved Salema Sinaja, ki se je rodil točno polnoči leta 1947, ob razglasitvi indijske samostojnosti. Pripoved poleg osebne perspektive podaja obsežno družinsko sago od deda dr. Adama Aziza, ki izhaja (kot pisateljeva družina) iz Kašmirja, do njegovih staršev, pa tudi politične in zgodovinske dogodke. Roman je pisan v maniri tradicionalnega pripovedništva indijske podceline in hkrati postmodernizma z vplivi magičnega realizma. Ta roman (kot lahko preberemo v spremni besedi) je **Guardian Newspaper** uvrstil na listo 100 najboljših romanov v 20. stoletju. Dober, berljiv in lep je!

Tibet

Tibetansko ljudstvo na strehi sveta že od leta 1950 živi pod kitajsko okupacijo. O teh dogodkih govori roman **Tibetska roža** avtorja **Lionela Davidsona** (Obzorja, 1968), torej o kitajskem pohodu na tibetansko ozemlje. Glavni junak je angleški gimnazijski profesor, ki ga v Tibetu zajame vrtnec tragičnih dogodkov, skozi katere spoznava Tibetance in njihovo življenje, doživi pa tudi ljubezensko zgodbo. Za Tibetance je na nek način veliko storil tudi Brad Pitt, čeprav iz hollywoodskih razlogov. Igral je namreč v filmu **Sedem let v Tibetu**, ki je nastal po istoimenskem romanu Avstrijca Heinricha Harerra in po njegovih resničnih življenjskih izkus-

njah. Harerr je bil vrhunski alpinist - njega in njegovo odpravo zajame začetek vojne in potem vojno ujetništvo, iz katerega pa s prijateljem zbežita preko Himalaje in se nazadnje znajeta v Lhasi. Bila sta redka tuja, ki sta obiskala in kasneje celo živela v tem skrivnostnem mestu. Zanimivo in lepo je slediti, kako se je egocentrični, mačistični, vase zaverovani in delno nacistično usmerjeni zahodnjak topil in preoblikoval skozi prijateljstvo z Dalaj lamo, ki je bil takrat majhen osamljen deček. Spomine na to prijateljstvo obuja tudi Dalaj lama, kar lahko preberemo v knjigi **Svoboda v izgnanstvu: avtobiografija tibetanskega Dalaj lame** (Iskanja, 1995). Predvsem pa v tej avtobiografiji dobimo vpogled v tibetanski lamaizem in kitajsko okupacijo, ki uničuje domačo tradicijo in zaklade znanja in modrosti - lamaistične samostane, da seveda o genocidni politiki ne govorimo. Ker smo že ravno v tem koncu sveta in ker med zanimivimi knjigami navajamo tudi dobre: ne gre brez **Čarovnikovega vajenca** izpod peresa **Evalda Flisarja**. To je ena redkih slovenskih knjig, ki je med bralci doživela toliko odziva, da je bila že večkrat ponatisnjena. Prvič je izšla v Pomurski založbi 1986. leta. Ta uspešnica govori o Egonu (s poudarjenim egom, seveda), ki se odpravi v Himalajo iskat guruja in modrosti, ga najde in potem pri njem preživlja različne faze »vajeništva«. Knjiga je polna mistike, vzhodnjaške miselnosti, modrosti, soočanja z zahodnjaškim racionalističnim pogledom na svet in življenje, polna iskanja in iskanjstva... Vse bralce nas seveda vznemirja banalno neliterarno vprašanje: ali si je to Flisar kar lepo izmislil ali pa je kaj od tega tudi sam doživel, ali je sedel v Jajpurju in tam pisal ali pa je res hodil po skrivnostnih himalajskih poteh... Na koncu se **Alma Karlin**, znana svetovna popotnica, Celjanka, avtorica večih del v nemškem jeziku in v zadnjem času odkrivanja tudi pri nas. Leta 1969 (sele) je v slovensčini izšel prevod njene pred vojno objavljene knjige **Samotno potovanje**, tej pa so po skoraj četrstoletju sledili drugi prevodi, med njimi **Modri mesec** (MK, 1997). V obliki dnevnika je popisana pot Rine Klausner od Hongkonga do tibetanskega višavja. Tu v samostanu Modrega meseca najde pot do same sebe.

»Pozabljam, zakaj sem odšel na pot...« pravi Tagore v eni od svojih Darovanj (zbirka Nobelovci, CZ, 1973). Pravo potovanje ni nikdar končano. Je pa drugačno za tiste, ki med svojo odvečno prtljago skozi življenje nosijo tudi knjige.

BREDA POBREŽNIK VUKMIR

ISCG - IZOBRAŽEVALNO SVETOVALNI CENTER IN GRAFIČNE DEJAVNOSTI, d.o.o. DOMŽALE



1230 Domžale, Kolodvorska 6,
tel.: 061/711-082,
tel./faks: 061/712-278

RAZPISUJE

• SREDNJE IN STROKOVNE ŠOLE - VERIFICIRANI PROGRAMI:

- poslovodska šola (V. stopnja)
- trgovska šola (IV. stopnja)
- usposabljanje računovodij (V/1), 400-urni program
- ekonomsko komercialna šola
- gostinska šola (kuhar, natakar)
- agroživilska šola (pek, slaščičar, mesar)

PROGRAMI ZA DOPOLNILNO IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE

- TUJI JEZIKI:
- nemščina in angleščina
- RAČUNALNIŠKI TEČAJI:
- Windows 95, Word for Windows, Excel, OFFICE 97...

• USPOSABLJANJE ZA DELO

EX SEMINAR - protieksplizijska zaščita električnih naprav (osnovni in obnovitveni tečaj)
seminar: računovodstvo malih podjetij
seminar za vodenje poslovnih knjig s.p.
varstvo pri delu in požarno varstvo
seminar: higienski minimum (osnovni in obnovitveni)
tečaj strojeplisa
tečaj skladiščnega poslovanja
tečaj za voznike vilicarjev
tečaj za traktoriste - varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki

- TEČAJ CESTNO PROMETNIH PREDPISOV
- PROGRAMI ZA PROSTI ČAS
- tečaj šivanja in krojenja
- kuharski tečaj

Prijave sprejemamo na izobraževalno svetovalnem centru (prej Delavska univerza) vsak dan od 7. do 15. ure, ob ponedeljkih in sredo od 7. do 16. ure ali na tel. številki (061) 711-082 in (061) 712-278.

Poletni delovni čas Matične knjižnice Kamnik od 1. septembra:

ponedeljek	od 13. do 19. ure
torek	od 13. do 19. ure
sreda	od 9. do 15. ure
četrtek	od 9. do 15. ure
petek	od 9. do 15. ure
sobota	ZAPRTO

matična knjižnica kamnik

DUHOVNIK ZA NOVO TISOČLETJE

Na praznik apostolov Petra in Pavla je Boris Žerovnik iz Kamnika v ljubljanski stolnici prejel mašniško posvečenje. Po 59 letih ima župnija Kamnik spet novomašnika. Takoj po posvetitvi je imel intervju.

G. novomašnik, iskrene čestitke! Menim, da ne bo odveč, če se bralcem Kamniškega občana sami predstavite.

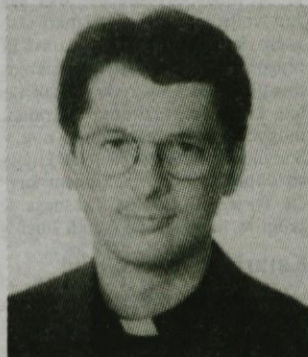
Kamničan sem kakih šestnajst let. Pred tem sem živel v Mengšu. Končal sem srednjo kemijsko šolo, odšel na služenje vojaškega roka na Kosovo, potem pa so se začela leta poklicnega iskanja. Prav vsega ne bom opisal, morda je dovolj, če povem, da sem študiral ekonomijo in kemijo in kasneje končal lektorat iz orientalistike. Služboval sem na Viru pri Domžalah pa v Kliničnem centru v Ljubljani, v tekstilni tovarni Julon, Iskri in na koncu v Slovenski Karitas.

Res, zelo pisana in zanimiva življenjska pot. Kdaj pa je potem prišlo do odločitve za duhovniški poklic?

Najrazličnejši dejavniki so vsak po svoje pripomogli k temu, da sem bil do svojega 28. leta neveren. Kot otrok sem bil sicer deležen verske vzgoje in prejel zakramente uvajanja, kasneje pa je bil neposredni stik s Cerkvijo pretrgan. To je bil čas, ko je protiverska družbena klima ustvarjala »naučeni odpor do Cerkve«.

Leta 1987 pa je Bog na nenavaden način posegel v moje življenje. Septembra meseca sem imel zelo žive sanje o tem, kako sem doživel hudo prometno nesrečo. Mesec dni kasneje se je prometna nesreča, v do picice enakih okoliščinah, v resnici zgodila. Zadel sem iskati povezavo med

obema dogodkoma. V parapsihološki literaturi sem našel opis treh podobnih dogodkov, ki pa so se za udeležence končali tragično. Zaključil sem, da mi je bilo življenje na nerazumljiv način podarjeno. Januarja 1988 sem med svojim bivanjem v Piranu stopil tudi v tamkajšnje cerkev. Prijalo mi je, da sem bil sam in da sem lahko ogledoval podobe križevega pota. Odločil sem se, da si bom podobe ogledal brez vnaprejšnjih predsodkov. Pri 12.



Novomašnik BORIS ŽEROVNIK postaja (Kristusa pribijejo na križ) je skozi moje srce in misli vzvalovalo spoznanje: Moje življenje je tvoje življenje in tvoje življenje je moje življenje... To me je presunilo in ko sem v tistem zimskem dnevu zapuščal piransko cerkev, sem sam pri sebi sklenil, da moram to zapisati na list papirja. Toda tega nisem storil. Pa saj tudi ni bilo potrebno. Ta sled je ostala v srcu. Božja milost se me je dotaknila.

S kamniškim Malim gradom je povezana pripovedka, ki pravi, da se je nekoč primerilo, da so kar trije bratje hoteli imeti novo mašo na isti dan. Meščani so hoteli ustreči njihovim željam, zato so se odločili zgraditi cerkev v treh nadstropjih. Za denarno pomoč so prosili tudi grofco Veroniko, ki je stanovala v gradu poleg cerkve. Njeno skopo srce ni imelo posluha za prošnje meščanov. Še več. Od grajskih vrat jih je nagnala s psovko, da se raje priprici spreminjajo v kačo, kakor da bi dala en sam vinar za njihovo prazno početje. Pri tisti priči se je spremenila v pošast - pol ženo in pol kačo. Med groznim bobnenjem se je zavlekla v zemeljsko razpoko, njen grad pa je uničila strela. Novomašniki pa so kljub grofčinemu nasprotovanju brali nove maše vsak v svoji kapeli.

V osebnem spreobrnjenju ste šli po poti, ki nekoliko spominja na apostola Pavla?

Morda res. Toda pot do dokončne potrditve vere v srcu je bila še dolga in vijugava. Smisel in resnico sem iskal v različnih sektah, ki pa me niso zadovoljile. Nekaj povsem drugega pa je bilo srečanje s člani tezejskega gibanja. Opazoval sem jih, ko so molili in peli v cerkvi Marijinega oznanenja v Ljubljani. Namreč, osebno sem se bal, da bi v Cerkvi kot skupnosti izgubil svojo osebnost in identiteto. Prav mlada Cerkve, ki je v negotovih časih 90. let pela in molila, mi je dokazovala nasprotno.

Po osebnih duhovnih vajah v Mariboru, ki jih je vodil p. Marko Mohorič (kasneje je v nepojasnjenih okoliščinah izginil na skavtskem taboru v Italiji in njegovo truplo so našli šele čez leto) je Božji Duh odpihnil oblake, ki so zastirali moje življenje.

In potem ste se odločili za študij teologije in stopili v ljubljansko bogoslovno semenišče!

Vesel sem, da sem študij opravil s prvo generacijo študentov, v kateri pa je bilo več laikov kot kandidatov za

Ko sem bil še v Mengšu, sem rad igral košarko. Nekaj posebnega so bili zame košarkarski maratoni. Košarko sem igral tudi za klub v Domžalah. Rad smučam, ukvarjal pa sem se tudi s tekom (maraton).

Trenutno so oči mnogih športnih navdušencev obrnjene na svetovno prvenstvo v nogometu. Ali lahko napoveste, katera ekipa bo svetovni prvak?

Napovedovanje je nehalno delo. Glede na trenutni razplet dogodkov vidim v finalu svetovnega prvenstva Brazilijo in Nemčijo. Dopuščam pa tudi kakšno presenečenje. **Ali veliko berete?** Berem rad. Od pesnikov občudujem Franceta Balantiča, med pisatelji pa Leva Tolstoja. Med študijem teologije so me navdušili tudi nekateri pisci duhovne literature - npr. Tomaž Špidlik. Z veseljem prebiram življenjepis svetnikov - npr. Janeza od Križa, Bernarda, Leopolda Mandiča.

Gospod nadškof vam je po posvetitvi izročil dekret. Če ni skrivnost, ali nam lahko zaupate, kje bo vaše prvo službeno mesto?

To ni več skrivnost. Moje prvo službeno mesto bo na Vrhniki. Kot diakon sem pomagal in se uvažal v pastoralno delo na Brezovici pri Ljubljani. Zdaj pa se selim le nekaj kilometrov bolj proti Primorski. **G. novomašnik, v imenu Kamniškega občana vam želimo veliko uspeha na novi življenjski poti.**

Pogovarjal se je: **DANIJELE BEZEK**

Trenutek resnice ali Kamnik v očeh slikarja Mira Novaka

V petek, 29. maja, je bilo v kamniški kavarni Veronika odprte razstave oljnih slik slikarja - samorastnika Mira Novaka. To je po nekajletnem premoru in stvaritvi novega slikarskega opusa že druga predstavitev slikarja Novaka v kamniški kavarni. Razstava, ki je tudi prodajna, bo na ogled do konca meseca junija.

Umetnost moramo ljubiti, če jo želimo uživati. Moramo jo spoznati, če jo hočemo razumeti. Delo slikarja ni le za umetnika in za njegov atelje, svojo polnost doseže razstavljeno v prostoru in času, ki ga živimo.

Zato vsem ljubiteljem in naključnim obiskovalcem kavarne slikar tokrat predstavlja likovni opus, kombinacijo del iz zgodnejšega obdobja ter platen, naslikanih v zadnjih mesecih. Motivno še vedno prevladujejo podobe iz žive narave, čeprav slikar včasih navdih in inspiracijo poišče tudi v domačem ateljeju... in takrat se izpod njegovih čopičev rodi akt ali bolj poredko... tihožitje.

V zadnjem času se je Miro Novak pogumno poskušal tudi v slikanju aktov, toda kot slikar se je v svoji likovnosti predal naravi in arhitekturi v njej. Njegovo slikarstvo se napaja iz doživetij narave, njegovo delo je emotivno, lirično.

Predvsem s trdim delom v zadnjem obdobju in ob pomoči mentorjev ali likov-



nih učiteljev Alojza Berleca, Dušana Lipovca, Dušana Sterleta in Bogdana Potnika je Novak dosegel sebi razpoznaven slog slikanja, ki ga že umešča med vidnejše kamniške krajske slikarje.

Realistično doživite in naslikane podobe našega mesta nas popeljejo po ozkih starodavnih ulicah, nas zaustavijo na kamniških trgih, na koncu poti pa se zagledamo v reko Bistrico ali pa v čudni nemoči obstanemo pred visokimi skalnimi vršaci, zavedajoč se, da pot naprej je, a nam je včasih nedosegljiva.

Samorastniška pot likovnika Novaka pa je odprta in gre v pozitivno smer, saj avtor poseduje talent in plemenita hotenja, ki so predpogoj za likovno ustvarjanje.

Zato je glede na to, da je Miro Novak eden izmed številnih talentiranih slikarjev v mestu pod Kamniškimi planinami, ki svoj razvoj gradi na vzorih, ki mu jih ponuja domača sredina, prav, da mu damo na slikarski poti spodbudo in priznanje za dosežane likovne dele.

Nov draguljček je bil položen v kamniško amatersko kulturno zakladnico, ki je lahko v ponos vsem nam, meščanom Kamnika pa naj se tega zavedamo ali ne.

Odprte razstave je bilo ob krajšem kulturnem programu v prijetnem okolju, v družbi slikarja in njegovih prijateljev. Ob glasbi (le tokrat) dua Arche se je Matije Romšak s krajšim povzetkom sprehodil po slikarjevi umetniški poti.

M. ROMŠAK

Kamnik v srednjem veku

Dne 6. 6. 1998 se je Kamnik prelevil v srednjeveško mesto. Na Trgu svobode je bila organizirana srednjeveška tržnica. Vseposod so bile stojnice, kjer ste si lahko kaj ogledali ali kaj kupili (npr. lectar, nečkar, pisar, rezbar, medicar...) Župan mesta Kamnik g. Tone Smolnikar je odprl tržnico, začelo se je odvijati veliko številnih nastopov, med njimi bruhalet, gobavec (berač), dvorni norček na čudežnem konjčku idr. Bojevali so se tudi vitezi. Med vsemi nastopajočimi je imel vlogo tudi pevski zbor z OŠ Frana Albrehta pod vodstvom g. Marinke Aparnik. Sodelovali smo z

smo se čudovito počutili, pa se bosi smo skakali. Bilo pa je zelo vroče.

Špela, Vesna, Tanja, Maja, Petra, Mateja, Jana in Admira pa smo nastopale s srednjeveško igrico »Zmajevi prijatelji«, na katero nas je ves mesec pripravljala g. Maja z zavoda Moj Aron. Z Majo smo najprej pobarvali ter oblekli lutke v galeriji Mihe Maleša. Vsakič ko smo se dobile v galeriji smo delale po dve uri. Vse lutke so bile čudovito izdelane. Nato smo začele skupaj z Majo pripravljati nekaj srednjeveških plesov, ki smo jih zaplesale. Maja nam je dodelila tudi



Mladinski pevski zbor OŠ Frana Albrehta kot »graški slavček« in izvirnih srednjeveških oblačilih.

zavodom MOJ ARON Rovte, ki je imel tudi večino srednjeveške tržnice in sobotni program. Pevci smo predstavljali »graške slavčke« in smo prepevali, se igrali srednjeveške igrice (metanje podkvice, hoja na hoduljah, lovljenje...). Nagajali smo tudi gobavcu in dekli, ki sta nas podila z metlo, da smo tekali, vreščali, bežali vsenakrog po tržnici. Oblečeni smo bili v srednjeveška oblačila, zato

vloge, ki smo jih nato zaigrale. Delo je bilo naporno, a zanimivo. Gospa Maja nas je zelo dobro pripravljala, zato se ji vse skupaj še enkrat zahvaljujemo. Prav tako tudi gospe Marini Aparnik, ki nas je v to prirediteljo popeljala, in zavodu Moj Aron - ga. Darji in Andreju Žnidaršiču.

ADMIRA GRGOVIČ
OŠ Franca Albrehta, 6. č



Zadnjo novo mašo pred Borisom Žerovnikom je imel daljnega leta 1939 Oskar Heybal - pater Pavlin. Njegov oče je bil organist in s sestro Valerijo sta podedovala nadarjenost za glasbo. Med vojno je končal študij glasbe. Leta 1945 je služboval v Kamniku, potem pa je odšel za učitelja glasbe na gimnazijo v Črnomelj. Služboval je še pri sv. Trojici v Slovenskih goricah, v Mariboru, Kromberku in bil gvardijan na Brezjah. Umrl je 26. 11. 1983 za posledicami možganske kapi na Brezjah.

Šolski center Rudolf Maister
enota Izobraževanje odraslih
Kamnik, Novi trg 41/a

Telefon: 817-210, 817-516
817-538, 817-494

vabi

k vpisu v smer prodajalec
ali prekvalifikacijo iz drugih programov
IV. stopnje.

Vpis je možen do 20. avgusta 1998,
vsak delovni dan med 8. in 12. uro.

duhovniški ali redovniški poklic. Skupno druženje je tista pozitivna izkušnja, ki mi bo čas študija ohranila v prijetnem spominu. Glede vsebinskega dela študija bi morda rekel besede, ki pa niso moje: »Kdor si množi znanje, si množi bolečino!« Jaz pa bi dostavil: Kjer je bolečina, je tudi milost, ki pomaga.

Drugače pa so bili delavniki, teden in leto naravnani tako, da smo imeli dovolj časa za molitev, premišljevanje in obhajanje liturgije, za učenje, počitek, sprehod, kulturno udejstvovanje, branje, šport in rekreacijo.

Kateri šport Vas najbolj privlači?

Za kulturo jezika

Anonimka

Kje so že tisti lepi časi, ko je predvolilni čas potekal brez pretresov in problemov? Kandidati in izvoljeni predstavniki ljudstva so bili znani hkrati: ko so bili javno razglašeni. Volitve so bile nepotrebna formalnost. Bile so zaradi lepšega in prazničnega: da so se lahko sestali volilni odbori, obesili zastave, privili zvočnike na največjo glasnost, da so posamezne vasi tekmovali v hitrosti in zgodnosti izpolnjevanja državljanske dolžnosti. Pri tem so imele posebno vlogo prve jutranje maše, saj so prav ti jutranji prvi volili. Vsega tega ni več.

Zdaj so volitve pravi boj, na katerega se kandidati pripravljajo s celim štabom ljudi, zapravijo veliko preveč denarja in obljublajo zlasti nemogoče oziroma to, kar bodo kasneje popolnoma pozabili. Spomnite se lepih pism iz 100.000 novih delovnih mestih, krvavskem bisseru ipd.

V predvolilnem času so posebej priljubljene anonimke: anonimna pisma, anonimni telefonski klici ipd. Anonimna pisma se pišejo tudi v času, ko

ni volitev, vendar manj pogosto - enako je s telefonskimi klici. Delo je leta 1996 zapisalo: »Anonimke so postale del političnega obračunavanja.«

Anonimke računajo na človeško neumnost in hudobijo. Vplivajo na mnenje tistih, ki premalo premislijo. Navadno je njihova vsebina taka, da koga blatijo, mu pripisujejo nečedna dejanja, lastnosti. Še več: Tone Partljič je o njih leta 1994 v Delu zapisal: »Toda Slovenci s karakterjem se postavijo na stran klevetnega, ne klevetanega.« V kamniški občini pa je pred predzadnjimi volitvami krožila anonimka o krivicu za polom kamniške telefonije, o velikih goljufijah v zvezi z njo. Vsebinsko je bila očitna laž. Znani neznan avtor besedila pa je po volitvah »pozabil« poslali obvestilo, da je s telefonijo vse v redu.

Z jezikovnega stališča je »anonimka« nastala s poenobesednim besednim zvez »anonimno pismo, anonimni telefonski klic. Po gradivu za slovar knjižnega jezika, ki ga zbira, ureja in hrani Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša v Ljubljani, se je pojavila v 70. letih. Sam pojav anonimnega pisanja pa je gotovo zelo star.

Privednik anonimni je grškega izvora: an-pomeni ne- ali brez, ónyma je ime (Marko Snoj: Slovenski etimološki slovar). Po Leksikonu Cankarjeve založbe je anonimni neimenovan, brezimen, nepodpisan.

Zanimivo je, da se napr. zveza anonimni avtor uporablja tudi v pomenu neznan. Pri čemer gre za imena avtorjev bodisi pesmi, arhitekture, izdelkov, ki zaradi odmaknjenosti njihovega časa in manjkanja pisanih virov niso več znana. V sodobnem času ne gre za brezimne, pa tudi ne neznan avtorje, ampak za nepodpisane oziroma neimenovane. Imajo pa imena, navadno so ta tudi zlahka razberljiva iz vsebine besedila - avtorstvo pa je težko dokazati.

Pri kulturnem sporazumevanju naj bi bilo zmeraj jasno, kdo piše, telefonira. Tako sporočilo ima svojo sporočilno vrednost. Za anonimkami se razen nepoštenosti skriva nemogoče kandidati, da bi se v javnosti predstavili z dobrimi idejami, delavnostjo, primernostjo za določeno funkcijo.

Z jabolki in hruškami bodo morda jeseni dozorele tudi neuzitne anonimke. Vrzite jih v koš.

MARJETA HUMAR

Ta roža je zate...

Ko se človek zave, da je izgubil denarnico z vsemi dokumenti in tudi nekaj denarja in začne iskati najbližje poti do novih dokumentov, posije sonce sreče.

Pošten najditelj te pokliče in ti pove, kje je našel tvojo lastnino. V tej naši slovenski deželi še vedno živijo pokončni, dobri in poštene ljudje. Tak človek je najditelj moje denarnice - gospod Tomaž Žavbi iz Zg. Tuninja 32.

Se enkrat hvala za Vašo poštenost. Želim Vam dobrega zdravlja, da boste z dobrimi dejanji zgled tudi mladim rodovom.

Janez Podbrežnik
Oševik 12

...zate pa osat

EN velik osat pa še za prikolico pleva naj si odpelje na »svoje dvo-rišče« pristojni za košnjo in vzdrževanje otoka sredi podgorskega rondoja!!!



Najgrši bajti v velikem stanu

Primer povsem neprimerne arhitekture na Veliki planini, v pastirskem naselju. Ta lesena skropucala so zrastle namesto avtohtonih, v svetu edinstvenih velikoplaninskih stanov. Niso ne balkanskega tipa ne alpskega, ampak so navadne barake. Kje je bil Zavod za varstvo naravnih in kulturne dediščine pa inšpektorji itd., da o neustreznosti državnih in občinskih politikih varovanja nekaterih naših edinstvenosti v svetu sploh ne govorimo. Če sta že Mala in Gojska planina, vsaj kar zadeva ohranitev arhitekturne dediščine, že povsem odpisani, naj bi vsaj na Veliki planini - in to ob ustreznih finančni pomoči družbe

(občine, države) - ohranili vsaj znanje tisočletno izročilo naših prednikov - tudi Slovencev. Zato bi morala tako občina kot tudi država stimulirati tiste, ki bi to ohranjali, destimulirati pa tiste, ki uničujejo oziroma spreminjajo eno od korenin slovenske samobitnosti

BOJČ

Šopek bodočih osatov podarjam avtomolam, ki s svojim oglaševanjem (plakativiranjem) presegajo vse meje bontona. Ne ozirajo se na datume in pomembnost obvestil, ki so že na oglašnih deskah, prelepajo vse povprek. Upam, da vsaj pri poučevanju in vzgoji voznikov taka agresivnost ni navzoča.

Zgornja kritika velja le za avtošole, ki to počno!!! Helena

Poletna anketa

KAKO DOBRO LENARITI?

No, enim to tako ali tako dobro uspeva. Zelo fino je, če se tega zavedajo. Drugače je, če navkljub lenobi mislijo, da so nepogrešljivi in garaški ljudje. Ampak mi imamo tokrat namesto te nemarne pregrehe v mislih nekaj drugega: lenobnost, počitniške aktivnosti, sprostitve, ko vse vsakdanje aktivnosti malce odrinemo na rob. Tudi tako si lahko damo duska. Kot pri vsaki stvari je tudi prej tako, da je za kvalitetno lenarjenje več receptov. Mi smo jih nekaj izvedeli v tej anketi.

Janez Repanšek, Kamnik

Variant je veliko. Moja pa je takšna, da lenarjenja ni, ampak da se celoletne obveznosti spreminijo v bolj rekreativne in pa take, ki jih med letom ni bilo mogoče realizirati ob vsem delu. Več bomo v krogu družine. Pravega lenarjenja pa ne bo, saj si človek odpočije tudi, če spremeni samo vsakdanji ritem in obveznosti.

Daša Keber, 12 let



Recept za dobro lenarjenje.

Potrebujemo: televizijo, walkman, udoben kavč, mehko posteljo itd.

Pa začnimo.

Zjutraj spi do desetih, potem pa se še malo valja v postelji. Če je zunaj lepo vreme, si postavi ležalnik, vzemi walkman in pij Pepsi (Coca-cola, Fanto). V glavnem uživaj. Zunaj postane preveč vroče, zato se odvleci v hišo in vzemi nekaj za pod zob. Nato se zlekni na kavč, prižgi televizijo in glej kakšen film ali nanizanko, če pa na televiziji ni nič pametnega, kar brez veze menja programe. Vsaj pospravljati ne bo treba. Televizije imaš že čez glavo, zato se vrzi na posteljo in klepetaj s svojo prijateljico. Ojoj, mamici gre in pospravi ti bo treba sobo. Reci ji, da se zelo slabo počutiš in da bi ti prijal dolg počitek (brez pospravljanja).

Vso srečo pri lenarjenju!

Anton Hočevar, Hruševka v Tuhinju



Sprašujete me, kje in kako bom na dopustu? Kaj pa je to? Poležavanje na vroči plaži? Hvala, to ni zame - zame je namreč to mučenje, plavam pa tudi z glavo navzdol, je to hoja po planinah? Sem kar zadovoljen, če se temu lahko izognem, ker imam hojo po naravi in bregovih ter gozdovih že kot kmet dovolj. Zame so v redu kakšni izleti, ki jih organiziramo v stranki, mogoče kakšno namakanje nog v Snoviku, predvsem pa lepa knjiga ali dober časopis v udobnem kavču. To je moj dopust. Takšnega si želim in takšnega bom tudi imel.

Katarina Uršič, Godič



Počitnice so koristen čas, saj se je potrebno dobro odpočiti po napornih šoli, vendar so prekratke. Najboljše pa je lenarjenje. Nobenih obveznosti nimam, nikamor se ti ne mudi in ne počneš nič koristnega. Prejšnje zgodnje vstajanje sedaj zamenja dolgo spanje, naporno učenje pa branje knjig, reševanje križank, kartanje, poležavanje na soncu in še kaj. Delo ti ne diši, ker sonček tako prijetno sije in te ziblje v spanec. Seveda vse to popestriš z občasnim obiskom kopališča, kjer se malo namočiš, potem pa opazuješ ljudi okrog sebe.

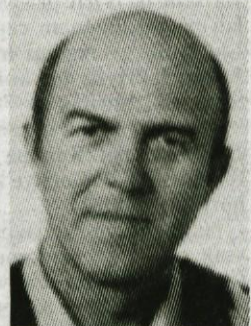
Tudi kakšen sprehod te prav lepo razvedri. Ob večerih s prijatelji posedaš na klopci, govorite o trapastih stvareh, dokler niste vsi preveč zaspani in se razidete. Ko prideš domov, nikakor ne greš v posteljo, še prej moraš videti vse filme in nadaljevanke, pa čeprav ti

oči same lezejo skupaj. Zjutraj pa vse spet po ustaljenem dnevnem redu. Ker kmalu postane dolgočasno, je treba vnesti še druge stvari, ki ti popestrijo enolične dneve.

Miha Prosen, Markovo

Razmisljanje mi tava med telesno aktivnim lenarjenjem in vrednoto, ki vedno bolj izgublja vrednost - medsebojnem poznavanju, sporazumevanju in razumevanju. Največji poudarek pa bi rad posvetil sporazumevanju v družini, saj starši največkrat ne najdejo časa za pogovor, kaj šele za poslušanje in reševanje otrokovih težav in problemov.

Lenarjenje? Kdo si pa danes zeli lenariti? Lenarili smo preko celega leta, sedaj pa je najbolj primeren čas, da naredimo nekaj zase, za svoje prijatelje, za svoje najdražje.



Vzemimo si čas, da dobro spoznamo svoje prijatelje, odprimo se jim, da bodo tudi oni veliko zvedeli o nas. Sedaj je idealen čas, da temeljito spoznamo temeljno celico našega življenja - svojo družino. Za medsebojni pogovor je primeren prav vsak trenutek. Še najbolje je, da si za kuliso vzamemo naravo. Kamnik z okolico je zelo lep. Zagotovo je nešteto kotičkov, ki jih nismo nikoli obiskali. Prisilimo se - obujmo primerno obutev, mogoče zajahajmo kolo in pojdemo na kratek sprehod. Mogoče nam bo na začetku že pol ure preveč, sčasoma bodo potrebe vedno večje. V prijetnem kramljanju bo pot hitro minila, spoznali pa bomo majhne in velike težave, neodkrita zaklada svojih prijateljev, otrok, staršev. Aktivni počitek je najboljši počitek. Če pa smo se ob tem zaupali in odkrili dragemu človeku in istocasno spoznali njegovo notranjost, smo svojemu telesu in duši dali vse - srečno preživete trenutke nekega obdobja in odlično osnovo za zadovoljno življenje.

Zbrala:
Breda Podbrežnik Vukmir

PISMA - MNENJA - ODMEVI - PISMA - MNENJA - ODMEVI

Zaprta planinska postojanka!

Dne. 7. junija je bila kočna na Kamniškem sedlu res zaprta. Žal nam je, da je bil planinec, pisec, ki je na svojevrstnem, žaljiv način izlil svoj bes v člankih nekaterih časopisov na račun planinske organizacije, prikrajsar za užitke, ki jih ponuja ta visokogorska postojanka. Vse visokogorske postojanke se pač odpirajo glede na razmere, na njihovo oddaljenost in varno hojo. Na obe naši postojanki, tako na Kokrsko kot na Kamniško sedlo, je od Doma v Kamniški Bistrici okoli tri ure hoje. Seveda mora biti pot čista in prehodna, predvsem pa varna. To delo opravijo ponavadi že pred odprtjem postojank, saj se v zimskih razmerah v Kamniških Alpah marsikaj dogaja. Posamezni planinci se vseeno lahko preoblečejo in oddahnejo v zimski sobi, kar pa piscu ni bilo potrebno glede na idealno sončno vreme. Žal moram pisca omenjenega članka spomniti na lanske nesreče posameznih planincev, ki so s svojim nepremišljenim ravnanjem, včasih tudi s precejšnjim svojimi sposobnostmi plačevati podvig z življenjem. To se je dogajalo v času, ko so še skoraj vse kočne zaprte.

Planinsko društvo v Kamniku vsako leto izda koledar o celotnem delo-

vanju društva, o razporedi odprtja koč, o pohodih, izletih, raznih tečajih itd. Starši se ponavadi držijo teh napisa in pravil in nasvetov, tako da ne nosijo ali pripeljejo s seboj otrok tedaj, ko so kočne zaprte in neoskrbovane. Pot do postojanke mora biti varna za vse obiskovalce gorskega sveta in ne samo za posameznike. Tudi kočne so namenjene vsem ljubiteljem gora. Zato so vedno odprte v določenem času, to se pravi v sezoni in tudi zaprejo jih ponavadi ob koncu sezone. Koče niso gostinski lokali niti hoteli. V kočah se okrepcamo, oddahnemo, preoblečemo, jemo hrano iz nahrbtnika, lahko pijemo svojo pijačo, lahko smo pa tudi postreženi, a oskrbniki niso natakarji. Skrbijo za red, dajejo nasvete o poti, skrbijo za okolico, oddajajo prenočišča in nazadnje velikokrat prenašajo nekulturno vedenje okajenih gostov, ki v dolini kritično ocenjujejo nepostreženost na račun maliganov. Letos so bile kočne odprte ob lepem vremenu tudi ob sobotah in nedeljah, seveda ne vseh. Izkusnje kažejo, da planinci izven sezone obiščejo postojanko nekako med deseto in dvanajsto uro. Redkokdaj jih pride več. Ponavadi imajo hrano s seboj, čaj oziroma okrepilo pa seveda naročijo dežurnemu oskrbniku. Oskrbnika morata ravno tako prehoditi pot do postojanke, pre-

zračiti kočno, včasih zakuriti, skuhati čaj, za kar potrebujeta vodo, prižgati itd. Zato pisanje, da je predčasno zaprte koč planinskega društva sramotno dejanje, ni pošteno do oskrbnikov in ne do društva; je nedopustno in žaljivo. Pisec sprašuje, kdaj se bo zamenjala ta nomenklatura. Verjetno misli na vodstvo planinskega društva, hkrati ponuja mlade brezposelne ljudi, ki bi prevzeli in opravljali delo oskrbnikov. Povedati moramo, da so vsi člani planinskega društva, funkcionarji, predsedniki posameznih odsekov, alpinisti in gorski reševalci »zaposleni« brez plačila, kar je posebno poudarjeno za reševalce, ki v vsakem letnem času priskočijo na pomoč posameznemu planincu, ne glede na to ali so kočne zaprte ali oskrbovane. Celotno vrhuški alpinisti, v Kamniku jih ni malo, ne kritizirajo zaprte koč, a ti so vzgojeni v planinskih družtvih in iz teh izvirajo tudi gorski reševalci. Žal moramo povedati, da je ravno mladih čedalje manj. Danes nihče ne dela zastoj. Vedno manj je idealizma in vedno več kritike na račun »te gospode«, ki zastoj opravljajo nesebično delo, nekateri kar pol stoletja. Da pa se v planinskem društvu Kamnik ponavljajo take in podobne težave, kakor jih piše na navedeno, ne verjamemo. Te trditve bo moral dokazati. Planinsko društ-

vo Kamnik dela. Dela od 19. julija 1893 do danes. Dela in je tihi dejavnik turizma na Kamniškem, propagira gornštvo, spodbuja mladino v zahajanje v gore, jih poučuje in vzgaja, prireja pohode in izlete, vzgaja mladi rod alpinistov, predvsem pa oskrbuje svoje planinske postojanke, ki so dostopne vsem. Navsezadnje pa bi morali biti ponosni, da sploh stojita dve veličastni planinski koči, ki so ju gradili kamniški »gospodje« v lastni režiji. Ne glede na obrekovanje in žaljivo pisanje vabimo vse občane, vpišite se v planinsko društvo. Seveda tudi pisca. Več nas bo lažje upravljalo nesebično poslanstvo v planinskih družtvih. Predvsem je treba zagotoviti varnost za obiskovalce gora, to pa so urejene in označene poti in steze, varovalne vrvi in klini, skrbeti za prijetno počutje v visokogorskih postojankah in za splošno zadovoljstvo večine planincev. Te filozofije pa gospod Dušan Štrajhar iz Kamnika ne bo nikoli razumel. Verjetno se planinskemu društvu ne bo niti opravičil.

SAŠO SARNAVSKY

Javno pismo občinski upravi in svetu

V okviru akcije Občanova porota sem v minulih mesecih prejel kar nekaj opozoril občanov glede nekaterih

reči v Kamniku in okolici. Nekaj jih je bilo rešenih z neposrednimi pogovori oz. opozorili tistim, ki so jih prijave zadevale, saj gre pogosto le za tisti pojav slepote, ko ne opazimo reči, mimo katerih vsak dan hodimo. Pregovor »lepa beseda lepo mesto najde« torej še vedno večinoma drži. Druge reči pa so v pristojnosti občinskih služb in proračuna, ki ga je občinski svet za te namene baje zelo osiromašil. Vsaj nekateri od teh so občinskim službam najbrž znane, zaradi občanov, ki so me opozorili nanje, pa jih navajam, čeprav so medtem mogoče že celo rešene:

Ograjo med obvoznico in Bistrico (med železnim mostom in mostom pri srednješolskem centru) načrta rja, ki pada v oči številnim potnikom, ki prihajajo na Kranjsko prek Tuhinjske doline. Letos bi se jo dalo še prepleskati z razmeroma majhnimi stroški, prihodnje leto pa bo treba krepko poseči v žep tudi za odstranitev rje.

Divja smetišča so številna in občinski upravi večinoma znana, občane pa motijo predvsem ob poti tik pred S-PUBLICUS prekladalno sortirnim centrom za odpadke (kjer bi se z akcijo lahko izkazal kar S-Publicus).

Odsluženi in zapušteni avtomobili so (bili?) v Novem trgu zraven Bevko-ve ulice, ob cesti v Kamniško Bistrico

(že blizu žičnice), na parkirišču pri Utoku ob Kamniški Bistrici, kar po nekaj jih je (bili?) tudi na parkiriščih pri severni tovarni železniški postaji Kamnik, osnovni šoli na Duplici in parkiriščih ob Zikovi (južno od SKG). Tam najdete tudi odluzene in zapuščene počitniške priklolece oz. njihove razbitine.

Na brežini nad omenjenimi parkirišči s prikolicami ob Ljubljanski cesti pa se letos spet bohoti plevel. Upam, da odgovorni ne čakajo na prvi sneg, kot lani, ko ga je bilo treba strčiti s škarpami, kot živo mejo. Seveda taka »košnja« tudi za občinsko blagajno ni poceni. Naj bodo za zgled vedno urejene zelenice pred bloki na nasprotni strani.

Na travniku med SKG in bencinsko črpalko ob Ljubljanski cesti so (bili) na razdalji nekaj deset metrov kar trije ostanki kresišč, ki se spreminjajo v divja odlagališča odpadkov, saj je do naslednjega 1. maja še daleč, tam pa se na nezgorelih ostankih vzmejnijo že zbirajo odpadne gume, stari bicikli in druga navlaka.

Občane pa motijo tudi druge reči, npr. neosveščeni kadilci z ometavanim ogorkom in cigaretnih skatlic, ki jih najdemo vsehovodno letijo celo med vožnjo iz avtomobilov, prazenje pepelnikov iz avtomobilov na parkiriščih

Iz torbe
Krištofovega Pepeta II.

No, pa smo zajadrili v pravo poletno vročino, ko pogosto svigajo strele, prave pa tudi drugačne. Tako so zadnjič po državnem prazniku, tudi z najvišjega vrha SKD, na občinski seji svigale na občinskega tajnika Ivota, ki si je drznil svojega patrona sv. Janeza na predvečer praznika državnosti praznovati kar na Brezjah (tistih nad Kamnikom seveda) namesto na kamniškem Glavnem trgu, kjer je bila uradna občinska proslava. Verjetno pa jih je slišal tudi od svojega šefa, župana, ki je moral govoriti bolj v prazno...

Izdajatelj velikega atlasa Slovenije v sliki in besedi, ki je nedavno izšel, kot kaže ne bo treba ponovno tiskati, saj bodo po zaslugi vrlega dupliškega župana in občinskega moža Franca lahko v njem obdržali ime Duplica, ki so ga v debeli knjigi kar stirikrat zapisali, med drugim kot enega izmed 24 krajev v našem alpskem svetu, ko stejejo od

2000 do 5000 prebivalcev. Še dobro, da sestavljalci atlasa niso prebrali pred stirim leti sprejetega občinskega odloka o ukinitvi Duplice. Ali pa ta še ni prispel v Ljubljano...
Dokazujejo tudi s tem, da želi svojo obvoznico proti Kamniku. Pravijo, da ker so železni konjički zasedli pločnike, bomo pa peš pot in kolesarsko obvoznico zgradili ob železniški progi. Sedaj jih pa železnice čarjajo s težko birokracijo, ki jo bodo morali premagati, če bodo hoteli dobiti vse črno na belem za gradnjo. Te birokracije so se zadnjič ustrašili tudi občinski možje, ki so sestavljali nov predpis o pomožnih objektih, za katere bi bilo treba prijaviti gradbena dela, kamor so uradniki vsteli tudi žive meje, nekdo je govoril celo o dovoljeni višini fizioloških...

Tak je zakon, so zadnjič dobili odgovor vsi, ki so ob parkiranju na parkirnih prostorih pred



poslopjem bivše knjižnice ob Samčevem predoru na avtomobilih dobili listke občinskega redarja s kaznijo. Kaj če bi se občinski redar s svojimi listki potrudil še malo bolj proti Duplici, kjer bi imel dovolj dela s tistimi, ki puščajo svoje konjičke, kjer koli se jim zdi...

Pa pravijo, da naša občina ni bogata. Je in še kako, saj niti dobro ne ve, kdo gospodari z njenim premoženjem. Ali je to d. d. ali pa d. o. o. ali kakšne druge vrste podjetje ali pa še kaj drugega. Vsaka podobnost s kamniško-domžalsko čistilno napravo je zgolj slučajna. Ko sem povprašal enega najbolj bistrih občinskih mož, prijatelja Jozkota, če mu je znano, kaj bi to bilo d. o. o., je odgovor kar hitro stresel iz rokava: To pomeni dolžan okrog in okrog...
KRIŠTOFOV PEPE II.

Kako dobro poznamo svojo občino?



Na arhivski razglednici, objavljeni v prejšnji številki Kamniškega občana, ste prepoznali nekdanje znamenito zdravilišče in kopališče Kurhaus. Mnogi, zlasti starejša generacija, ki je sama celo obiskovala to prijetno kopališče, ste nam zapisali tudi precej podatkov in zanimivosti o Kurhausu. Tako smo zvedeli, da so bile v stavbi kabine s cementnimi banjami, za stavbo pa bazen. Zlasti je bilo prijetno za otroke ter kamniške gospe in gospodične, ki so se hodile sem kopat. Kasneje pa so se lahko v stavbi skopali tudi Kamničani, ker še ni bilo kopalnic. Na večer se je zdraviliški park spremenil v pravo sprehajališče do Keršmančevega mostu. Poleg zdraviliškega doma je stala vila Neptun, v kateri je preupal tudi cesar Franc Jožef, ko je obiskal Kurhaus.

Žreb je srečo naklonil Olgi Agović z Županjih Njiv, ki bo knjižno nagrado Kočne Kamnik prejela v njihovi knjigarni na Ljubljanski cesti 1/b.

Ker se bliža Dan kamniških planin, se bomo preselili nekoliko višje. Zato vas sprašujemo naslednje: na katerem sedlu so se zbrali planinci s fotografije in kateri vrh je v ozadju. **Odgovore pošljite najkasneje do srede, 15. julija, na naslov Kamniški občan, Glavni trg 24, Kamnik. Nagradenec bo prejel knjižno nagrado Naravne znamenitosti Kamniško-Savinjskih Alp na kamniškem območju, ki jo podarja Kočna Kamnik.**



Kamnik, Usnjarska 9, tel. 817-203

DO 15% GOTOVINSKI POPUST
ALI PLAČILO NA 10 ENAKIH
OBROKOV BREZ OBRESTI.

Na zalogi celoten
program Gorenja.

Obliščite nas od 8. do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 13. ure.

Brez energije se ne more zgoditi nič

Življenjska energija

V zimskem času, ko narava počiva niti človeku ne dovaja dovolj energije in se zato organizem bolj izčrpa, kot bi bilo prav, kar pa je posledica neupoštevanja značilnosti tega časa.

Spomladi pa postajajo dnevi vedno daljši, svetlejši in toplejši in dobimo občutek, kot da nas nekaj prebujajo. Temu prebujanju botruje energija, ki jo lahko imenujemo življenjska energija. Te energije v celoti še ne poznamo, vemo pa, da obvladuje vso naravo in jo vodi v prebujanje.

Takrat začnejo drevesa in druge rastline zeleneti, iz semen se prične rast, živali žene v svatbeno srečanja, ljudje pa jo čutimo kot novo moč, ki nas navdaja z optimizmom. Ta energija, ki v naravi gradi, dopolnjuje in obnavlja, narašča vse do kresnih dni, ko doseže vrh. Potem se začne umirati. Vse, kar je cvetelo, želi samo še dozoreti. Narava in energija mirujeta do božičnih dni. Po tem času se krog življenja ponovi.

Tudi ljudje smo del tega življenjskega kroga in smo ravno v tem času ob kresnih dneh in še nekaj časa po njih najbolj polni življenjske energije, zato imamo v sebi tudi veliko optimizma.

Ni naključje, da so ravno v tem času šolske počitnice in dopusti. Ta čas je zato najbolj primeren, da izkoristimo moč življenjske energije. Od nas samih pa je odvisno, če jo bomo znali sprejemati, da nas bo napolnjevala

la tudi takrat, ko bo njena moč v naravi pojemala. To lahko storimo tako, da znamo opazovati naravo, da opazimo posamezno drevo, da ga spoznamo, vidimo obliko, liste, da na travniku opazimo lepoto oblik in barv posameznih rastlin, da znamo slišati in poslušati petje ptic, da opazimo mirno plavanje rib v vodi, da znamo slišati in poslušati svoje bližnje...

Današnji čas nas sili v hiter ritem življenja, ne da bi opazili, da je en del kroga že minil.

Počitnice in dopusti nam dajejo priložnost, da si nabereмо nove življenjske energije, ki jo je ravno v tem času največ, narava nam bo dala novih moči, in nas navdala s pozitivnimi mislimi. Seveda pa nam bo narava našo nasprotno naravnost, to je njeno uničevanje, vrnila s silo, ki je močnejša od življenjske energije in bomo z uničevanjem narave škodili predvsem sami sebi. V tem času ima tudi hrana največ energije, saj je sonce najmočnejše. Zato uživajte v tem času čim več sveže zelenjave in sadja, hrana naj bo, če jo kuhamo, čim manj toplotno obdelana. Počnite stvari, ki vas veselijo in niso del vaše vsakdanje obveznosti, poskušajte se zavedati vsega, kar vas navdaja z veseljem, mirnostjo. Spoznajte, da je svet tak, kakršnega vidimo mi in ne drugi.

ZELENI SLOVENIJE -
OO KAMNIK

Mekinja - simbolično ime?
Razmišljanje

Večer. Sreda večer. Peljem se domov iz Most, kamor sem bil povabljen kot svetnik. Vidali so temeljni kamen novogradnje prizidka k osnovni šoli.

Mrak se spušča nad to našo pokrajino, ko zavijem z glavne ceste Kamnik - Celje proti Mekinjam. V svoji lepoti se mi prikaže cerkev Marije Vnebovzete s samostanom v ozadju. Lepa je, s čarom svetlobe obijana.

Toda tisti trenutek me strese pri srcu. Ali veš in se zavedaš ti izvoljeni poslanec ljudstva, kaj se dogaja s krajem, ki ga uradno ni več? Na močne in lepe ter trdne korenine kraja spominja samo ime - mekinjska cerkev, mekinjski samostan in rodbinska imena na pokopališču pred cerkvijo z napisu krajev, ki jih ni več. Da, pravilno ste prebrali - ni jih več, vse je Kamnik. Pot me pelje proti domu in ozrem se na staro zgradbo na moji levi. Pred devetdesetimi leti je bila gotovo lepota, saj so jo zgradili prebivalci takrat zelo velike in močne župnije - dali so ji ime Sola in jim je bila v ponos, da so jo imeli, da so lahko mladi nabirali osnovno znanje za življenje.

Tudi sam sem dobil osnovo znanja v njej in sem ponosen, da so me tu naučili abecede in poštevanke; pa ne samo tega, ampak tudi osnovno znanje za življenje. Ponosen sem na to in tudi vesel, da je Sola ostala takšna, kot je. Pozna se ji, da je bila zgrajena z voljo in znojem ljudi, ki so se zavedali moči orožja znanja in so jo zgradili na trdnih temeljih, da so zdržali prestop v tretje tisočletje.

Spoštovani krajanj, boli me srce, da je bil ves moj trud zaman - razen trdih pogajanj, da je bila Sola lani prepleškana. Skupaj z vodstvom sveta KS, katerega član sem, je bilo vloženega ogromno truda, toda danes vidim, da je bilo to Sizi-fovo delo.

Pa sem spet ponosen. V Mekinjah stoji Sola, ki je že skoraj sto let stara, a je tako dobro in funkcionalno zgrajena, da zadosti še danes vsem zahtevam, ki jih predpisuje zakon. Ima pouk samo v eni izmeni, ima najcenejšo in najbolj opremljeno telovadnico in sploh ima vse najda, vse to. Ampak samo 1. aprila. Sko-da, da volja krajanov danes ne more podreti in predreti zidov birokracije, ki slepo žre papir za papirjem in pošilja nazaj na papir pisane obljube, ki so že vnaprej zlagane. Zdaj so po potrebi in po ne vem še čem na vrsti Mekinja. Kdaj? Letos ne - morda drugo leto. Kdaj bo to drugo leto? Morda ob godu sv. Nikolaj?

Žalostno je moje srce, da smo sedaj Kamničani, brez tistega najosnovnejšega. Nimamo Sola, ki pelje v tretje tisočletje - imamo pokopališče, kot nemo pričo, da so tu živeli ljudje, ki so bili ponosni, da so živeli v Mekinjah in jim je navček iz lin cerkve Marije Vnebovzete pel zadnjo pesem v slovo.

Kje smo pa danes? Mekinj ni več, saj mekinje so pleva ob mlavi ovs, Jeranovo je bilo poimenovano pač po nekom, ki je tu živel, pa je bil kmet in je imel mlin ter žago. Torej je bilo to ime ostanek kapitalizma, Zduša pa je tako ali tako na levo in desno ob cesti, torej je pa ulica brez greha.

Peljal sem se mimo doma do Brezij, kjer sem se zazrl navzdol, da, to je vse Kamnik, tja dol do Mengša. Kamnik brez obraza. Kamnik, kje je tvoj ponos, kje je ponos vseh tistih, ki odločate o tem.

Meni se trga srce, spoštovani krajanj, nisem kriv, če krajev ni več, če ni Sola, saj Kamnik jih ima dovolj. Toda ne vem, kaj bo jutri.

Z iskrico upanja vas vse skupaj pozdravlja vaš svetnik.

JOŽKO ROMŠAK

PISMA - MNENJA - ODMEVI - PISMA - MNENJA - ODMEVI

in postajališčih (tudi zaradi tega ste kadilci tako »priljubljeni«), zanemarljena otroška igrišča, igrala in klopi (npr. pri Župančičevih), vedno prepolni občestni smetnjaki in njihova okolica, enako ponekod Publicusovi pred nekaterimi stanovanjskimi bloki, trgovinami in gostinskimi lokali, kjer so navadno zanemarljene tudi površine pred njimi (vedno na istih mestih oz. pri istih najemnikih), umetelni smerokazi (npr. za lokacijo Elektro Ljubljana - nadzorništvo Kamnik, smerokaz za Kranj v krožišču oz. t.l. rondoju v Podgorju) itd.

Ob vsem navedenem me zanima, kaj je z občinskim odlokom, ki naj bi urejal to področje, vključno s pristojnostmi, odgovornostmi in sankcijami, ki mi ga je tajnik občinskega sveta g. Zagorčnik omenjal in mi z njim pomahal že decembra 1997, ko sem uradu župana pisal in poslal opomnik za sestavljanje občinskega proračuna za leto 1998, namenjen skrbi in odgovornosti za okolje?

Toliko za tokrat, v upanju, da se bo kaj premaknilo.

IVO GAŠPERIČ

Popravek

V prejšnji številki sem v članku »Vrtni pašniki Velike planine« navajal tudi g. Jožeta Romšaka. V skladu z

zapisnikom pa bi moral napisati: G. Jože Romšak je med drugim predlagal Agrarni skupnosti Velika planina, da ta vključi v svojo vlogo do občine tudi to, da urad župana preneha zavirati denacionalizacijo.

MILAN WINDSCHNURER

Titanov feniks se dviga iz pepela

Pred dobrimi sedmimi leti so večja kamniška podjetja, začela »ugašati« z njimi vred pa tudi nekatere sportne, kulturne in ljubiteljske dejavnosti. Najtežji udarec je zadela industrijska gasilska društva in splošno požarno varnost proizvodnih obratov. Postopoma so prenehala delovati ali pa so bila »skrčena« na najnujnejše delovanje. Gasilskemu veteranu ni bilo lahko pri srcu, ko je videl zapuščeno gasilsko orodjarno in zanemarljeno orodje s patino zelenega volka. V zadnjih letih se na tem področju ni nič spremenilo na bolje. Zaradi tega bi morale biti oblasti in zavarovalnice zaskrbljene, saj nas ogrožajo veliki požari v industriji in naravi. Gasilec tem tovarni je ob pomoči gasilcev mesta Kamnik vselej uspešno pogasiti še tako nevaren požar. V kamniški občini aktivno delujeta še IGD Svilarit in Svit, interno pa tudi Stol.

Gasilska organizacija v Titanu je bila steber in kašipot industrijskega gasilstva na Kamniškem in širši okolici. Skoraj eno stoletje so bili Titanovi gasilci vzorniki in inštruktorji protipožarne zaščite v tovarnah. Za zadnjih 40 let gre velika zasluga lani umrlemu dolgoletnemu voditelju gasilcev Antonu Osenarju.

Moštvo se je razšlo, eni v pokoj, drugi so odšli drugam. Nekaj zrn pa je vendar ostalo, začela so kliti, zrastle bo nova gasilska organizacija, ki bo prevzela dediščino prednikov. Titanovi gasilci se postopoma dvigajo iz pepela kot ptič feniks, kot je v razvojnih smernicah nakazal predsednik na letošnjem obnem zboru. V tem prizadevanju ne smejo ostati sami, pomagati jim mora vodstvo podjetja in gasilska zveza. Vsi kamniški gasilci pa držimo pesti zanje in jim želimo, da se kaj kmalu pokažejo v gasilski opremi in zasvetijo kot jutranja zarja.

Z gasilskim pozdravom, na pomoč!

ALOJZIJ KONDA

Odgovor na pogovor z g. Babičem

28. maja je bil v Kamniškem občanu objavljen pogovor z g. Babičem, odgovornim vodjem projekta plinifikacije v občini Kamnik.

Iz omenjenega pogovora bi nepoučen bralec lahko zaključil, da so stvari v Kamniku, kar se plina tiče, tako urejene, kot bi si občani lahko samo želeli. Pa na žalost ni tako. V odgovorih g. Babiča mrgoli neresnic in drobnih manipulacij. V interesu objektivne informiranosti bralcev in varnosti občanov je treba ponoviti trditve, katere zlahka dokažemo.

1. Del plinskih priključkov v Kamniku je tako izvedenih, da ogrožajo življenja uporabnikov.

2. Vgrajuje se uvožena tehnično zastarela oprema in načrtno se izrivajo domači proizvajalci in izvajalci.

3. Hišni priključki Jelen Menges zagotavljajo več varnosti kot že vgrajeni.

G. Babič v prvem odgovoru naveda, katera podjetja so nadzorovala izgradnjo plinovoda in da ni bilo nobene napake. V drugem odgovoru pa prizna, da so naknadno, po prijavi pri republikanski inšpektorju, neki priključek popravljali. Kaj to pomeni? Da nadzora nad delom ni ali da so nadzorniki pod vplivom Adriaplina? Kaj je z drugimi nevarnimi priključki, ki še niso popravljeni? Prepričan sem, da je še veliko napak, za katere se sploh ne ve.

V odgovoru, kjer g. Babič komentira termično odpornost požarnih pil Jelen Menges, pa pride do polnega izraza znani aforizem »ni pomembno, če je res, po-

membno je, da se lepo sliši. Uvodnica Jelen Menges je prva uvodnica na tržišču, ki dosega termično odpornost 925°C in daleč prekaša vse zahteve, ki jih postavlja DVGW. Zato jo vgrajujejo na področju Ljubljane, Maribora, Celja, Kranja, Skofje Loke, Novega mesta, Pirana... povsod tam, kjer ni Adriaplina oz. g. Babiča. Zaradi zgoraj omenjene termične odpornosti imajo prebivalci omenjenih mest v primeru požara 60 minut časa, da se umaknejo na varno, Kamničani pa samo 6,5 minute. Zakaj je g. Babič določil za Kamničane manj varnosti, ne pove.

Poleg zgornjih lastnosti je slabost vgrajenih nemških pip tudi v tem, da niso korozijsko obstojne in je življenjska doba tesnil bistveno nižja kot pri naših.

To, da Adriaplin zahteva, da je vsa instalacija do trošil jeklena, seveda ni res. V to se lahko vsak zlahka prepriča, če pogleda pipe pred že vgrajenimi plinskimi stevi v Kamniku.

Razlika med nemškimi in izdelki Jelen Menges je ta, da domači niso pregledani v Nemčiji, ampak po istih normah DVGW na domačem inštitutu v Ljubljani. Pregledali so jih domači strokovnjaki, katerih certifikate priknavajo vse slovenske plinarne.

Sklicevanje na DVGW je čista manipulacija. Če bi bil g. Babič res tak zagovornik kvalitete, ne bi bili pod njegovo taktirko priključki tako izvedeni,

da bi se jih sramoval vsak zdravo misleč tehnik. Če g. Babič misli drugače, ga rade volje peljemo na ogled priključkov, ki naj bi bili narejeni po »evropskih normah«. Pripelje lahko tudi strokovnjake po svojem izboru, ki bodo lahko ocenili kvaliteto. Prisotni naj bodo predstavniki občine. Vendar se to ne bo zgodilo, ker se odgovorni iz Adriaplina zavedajo svojih napak in se izogibajo jasni neposredni razpravi. Vrh kamniške lokalne politike jih (iz nam neznanih razlogov) pri tem podpira, seveda na škodo uporabnikov.

Ne nazadnje je treba omeniti uničujoči vpliv takega ravnanja na domače gospodarstvo, ki je osnova blagostanja vsake države, in naloga vsake politike je, da temu ustrezno ravna. Glede na stanje kamniškega gospodarstva se tega kamniški župan očitno premalo zaveda. Tako smo priča situaciji, ko smo domači v primerjavi s tuji zadnji med enakimi in ne prvi, kakor bi bilo normalno.

Odgovorni na občini se morajo zavedati, da nobeno novejso porvanje glave v pesek ne pomaga. Če bo izgradnja plinovoda v Kamniku šla tako naprej, kot je bila zastavljena, bo ta plinovod še dolgo vrsto let izvor problemov. Kamnik pa bo vzorec, kako velik kapital vzame vajeti iz rok lokalne politike.

inž. str. ROMAN LEVIČAR
JELEN MENGEŠ

VOVAR IV

(nadaljevanje s prejšnje številke)

Do Hriba lahko pridemo tudi naravnost iz Soteske po asfaltirani cesti. V tem primeru takrat, ko pridemo na cesto Kamnik-Ločica ne gremo proti desni, ampak levo proti Kamniku okoli 200 m. Nato zavijemo desno na asfaltirano cesto (desno v smeri hoje je hiša s številko Soteska 73), ki pelje najprej po dolinici med novimi hišami navzgor. Cesta nato naredi velik ovinek v levo in nazaj v desno. Na naslednjem ovinku, kjer je odcep tudi asfaltirane ceste v levo, gremo desno navzgor. Na rebri se nato cesta odcepi od gozda in se nadaljuje med travniki navzgor. Malo pred hišami naredi še nekaj ovinkov, da se nato zopet malo poravnava in na koncu asfalta tudi položi. Še nekaj 100 m in prideva na cesto, ki pride s Porebri. Na križišču ostro levo in naprej, malo navzgor do velike nove hiše na levi strani v zgornji del naselja Hrib. Naprej enako, kot če bi prišli čez Porebro.

Do sem bi lahko prišli tudi, če bi ubrali strmejšo bližnico. V Soteski začnemo ravno tako po asfaltirani cesti, vendar kakšnih 30 m pred novo hišo s številko Hrib pri Kamniku 12, ki je na levi strani ceste, zavijemo desno na kolovoz in po njem čez potoček in navzgor okoli 50 m na rebro (nad majhnim lesenim vikendom in čebelnjakom). Po

tem rebro naravnost navzgor po slabo uhojeni, precej strmi in zaraščeni stezi na gozdno pot, ki po nekaj deset metrih pripelje na asfaltirano cesto, kjer se ta odcepi od gozda. Po cesti navzgor do naslednjih hiš. Pri znamenju levo navzgor in desno od neometane hiše in kozolca po strmeh, toda zelo širokem kolovozu, mimo že na pol podrti lesene pašve, do velike nove hiše na desni strani že v zgornjem delu naselja Hrib. Tu levo med hišami in po desni strani manjše nove hiše levo po ozkem kolovozu do križišča.

Za naprej glej opise tur na Vovar (npr. »Dostop z Briš«, »Severni pristop«) in nato po zahodni strani (glej »Okoli Vovarja - spodnja varianta«) do Vodice. Iz Vodice pa po »zahodni varianti« oba dostopa do Samotnega mlinca (glej opis »Čez Mekinjske gmajne« in »Varianta čez Kršič in Vodice«), vendar v nasprotni strani - čez Kršič in po grebenu Mekinjskih gmajni ali pa čez Podjelšo in Zdušo nazaj v Kamnik. Tura je precej dolga (okoli 5 do 7 ur) in naporna in je koristna, predvsem pa varnejša, če je temu ustrezna tudi obutev - visoka, hribovska s torzijsko trdnim in narebrčnim podplatom.

Seveda je možnih še nešteto drugih variant kot npr. da pri prej opisani varianti ne gremo po cestah, ampak poiščemo razne bližnjice in podobno. Pri tem ne hodimo po travi v času, ko rastline rastejo, da ne bomo po nepotrebnem delali škode in jezili lastnike. Držimo se

torej pravila, da je od aprila do oktobra hoja po travnikih, kjer ni steze, tabu. Vsakemu posebej pa je seveda prepuščeno, da si sam izbira še svoje dodatne kombinacije, daljše ali krajše, saj je nešteto gozdnih poti in steza, ki jih bližnji domačini sicer dobro poznajo, za druge pa so večinoma povsem neodkrit svet in zato morda še toliko bolj zanimive.

Še nasvet

Če bi se morda pri našem »osvajanju« Vovarja izgubili na njegovih pobočjih, potem moramo iti samo naravnost navzdol, da pridemo do ceste. Pri tem bodimo previdni, da nam na suhem listju, travi, koreninah, blatu in podobnem ne zdrsnemo in ne pademo, saj je ponekod pobočje precej strmo in tudi skalnato. Takih predelov se seveda izogibamo. Ko pridemo na cesto, gremo po njej navzdol in prišli bomo prav gotovo do kakšnega naselja, kjer nam bodo povedali kod in kam. Edino v primeru, če bi bili na severni strani pod cesto Brezje-Gozd ni priporočljivo sestopati po brezpotju v dolino Črne, ker so ponekod pobočja hudo strma in na nekaterih mestih tudi prepadna.

Na večini teh poti na Vovar ni nikjer na primeren mestu kraja, kjer bo »bog molel roko ven«. Zato je priporočljivo, če imamo s seboj tudi kaj za »dušo privezati« in »žejo pogasiti«.

BOJČ

Kdo je rekel, da je v Patagoniji slabo vreme!?

Stari argentinski pregovor pravi, da če pijes »mate« (mate čaj) in ješ »calafate« droben patagonski sadež z veliko semen, se boš vrnil v Patagonijo. S Klemenom sva že lansko leto popila litre mate in pojevala kile calafate, da bi se zanesljivo še lahko vrnila in tako se je tudi zgodilo. Ko enkrat okusiš čar teh neskončnih prostranstev, si za zmeraj uročen. Že spet sva si zaželela stati na vrhu Fitz Roya, mogočnega granitnega velikana, mejnika med puščavo, ki seže tja do Atlantika, in celinskim ledom, ki seže skoraj do Pacifika. Še en spust imava, da prideva do vznožja stene. Ko se usedom na udobno polico, se pred menoj začne odvijati prava predstava s soncem. Kako neverjetno lepi so vzgledi v Patagoniji. Nenadoma nisem več zaspan, vsa bolečina v rokah in nogah mi popusti. Vdam se lepotam, ki pa trajajo samo kakšno minuto. Monika se je že spustila do mene. »Poglej, Klemen«, mi zavpije, in že lovim zadnje nenavadne svetlobne žarke, ki kot strela šibajo po nebu. Ali se nama že meša, ali pa... kdo ve, kaj je to bilo.

Vsa pokrajina je že v slabem vremenu. Lepe oblike oblakov se spreminjajo v eno samo nevihto, samo veter se neče pojaviti. In se tudi ni. Kako čudno za Patagonijo, brez vetra! Vseeno sva se prav od-

ločila za umik iz stene, naslednji dnevi so bili deževni. Samo trije raztežaji so nama manjkali do vrha. Od vrha stene imava samo še sto petdeset metrov lažje plezarije. Še boljše, da nisva že zdaj prilezla na vrh, kajti v bazi so bili ljudje, ki so čakali že dva meseca na lepo vreme. Če nama bi uspelo, naju bi dali iz kože, ker bi bil to tretji dan, ko smo prišli v bazo.

Ko opraviš še zadnji spust na Brecho, srečava Jens in Jacka. Vzhodni Nemec in Škot, ki sta skušala vstopiti v smer in sta se zaradi poslabšanja vremena premislila. Kar naenkrat se mi spet pojavi zaspanost in utrujenost. Končno sestopiva do Pasa Superior, kjer pustiva vso opremo in takoj začnemo s sestopom v bazo. Zaradi močnega dežja se je sneg tako zmečkal, da je bilo zelo nevarno zaradi plazov. Ko prispeva v bazo, so ljudje že mislili, da sva bila na vrhu. Razočarano jim odgovarjamo, da nama je zelo malo manjkalo. Kako malo nama je manjkalo, pa se šele zavem ob tplem čaju, ko spravljamo skupaj mozaik vzpona. Po glavi mi začnejo rojiti težke misli, da bo treba še enkrat ali večkrat poskusiti v steni, kaj pa če ne bo več lepega vremena, kaj če bova obupala, kaj... In spomnim se Štraufovih besed. »Človek se vsega hudega navadi, žival pa crkne.« In da je včasih treba biti res malo trmast in zagnan, da stvar spelješ do konca.

In res, še navaditi se nama ni

bilo treba in že sopihava proti hribu. Vreme se je vsaj malo ustalilo. Barometer kaže stabilno nizko, ni važno, samo da je stabilen, pa naj bo visok ali nizek. Opreme imava veliko manj kot v prvem poskusu, ampak samo do Pasa Superior. Pozno zvečer sva na Pasu. Zaradi nestabilnega vremena se odločiva za vzpon v sosednjem hribu Poincenot. Ob dveh zjutraj že brnijo kuhalniki. Ves čas naju spremlja polna luna. Dobro znamenje, če je vreme lepo ob polni luni. Ko vstopiva v smer, naju preseneti srednje težko plezanje po snežni rampi. Ves čas, ko se je vreme izboljševalo, je bilo zelo toplo, tako da je iz dneva v dan pobiralo velike količine snega. Zaradi pomanjkanja snega nama je malo otežilo plezanje. Vseeno sva ob deveti uri že na rampi, kjer pustiva vso ledno opremo. Lahkotna kot v Ospu hitro preplezava še zgornji del stene in že ob eni uri popoldne stojiva, pravzaprav jahava kot nož oster vrh Poincenota. Kakšen lep razgled na Fitz Roy. Pred seboj ga imava kot na dlani. Vidiva najino najvišjo točko, kjer sva bivakirala. Ob lepem razgledu in vremenu uživava lepote patagonske pokrajine. Kako zelo prijazna in lepa je ob sončnem vremenu!

(Nadaljevanje prihodnje)
MONIKA KAMBIČ,
KLEMEN MALI

Planinski kotiček

Odprava Daulagiri spet doma

V sredo, 10. junija, se je opoldne z letalom iz Frankfurta vrnila domov slovenska himalajska odprava, ki jo je vodil TONE ŠKARJA, član kamniškega alpinističnega odseka. Čeprav niso dosegli prav vseh zastavljenih ciljev (zaradi problemov s srcem Dava Karničar ni mogel smučati z vrha, visinsko bolezen (edem) je dobil Blaž Stres, slabo vreme in pomanjkanje časa je preprečilo priključiti prvenstveno smer v »Eigerju«, blizu 6.000 m visokem stebur Daulagiriji, na katero od že splezanjih smeri na vrh, jih je bilo kar 7 na samem vrhu 8.167 m visokega hriba.

Povsem uspešna pa je bila v doseganju svojega osnovnega cilja: da vrsta mladih vrhunskih alpinistov spozna Himalajo in si nabere izkušnje za naprej. In so jih res - v razmeroma zelo kratkem času so doživeli skoraj vsega nekaj: stavko nosačev, lepo in slabo vreme, snežne padavine, vihar, plazove, smrt alpinistov (Grka, Francozinje in Nepalca), visinsko bolezen, skoraj že vrnitev brez vrha, a končno tudi sam vrh. Ugotovili so, da filozofija in o pohlavnih osemstisočih in o »pravih« problemih v stenah šeststisočakov ne velja, saj imajo enako težke stene tudi osemstisočaki, le da so 2.000 metrov višji. Da so to tudi resnično spoznali, nedvomno govori malce ostra izjava enega od mladih udeležencev odprave: »...tistega, ki pravi, da je vzpon na osemstisočaka enak sprehodu na Šmarno gor«.

Uspel trinski pohod na Veliko planino

V soboto, 6. junija, je v čudovitem vremenu 28 udeležencev

tradicionalnega trimskega pohoda iz Predkonjske prišlo na Veliko planino delno po poteh, delno po brezpotju. Vročino med vzponom je blazila senca, na vrhu pa vetrič. Po ogledu Vetrnice, jame v Dovji griči in krajšem počitku pri Jarskem domu, so se po dolini Konjske vrnili v dolino.

BOJČ

Končan spomladanski del DP v sportnem plezanju

V soboto, 30. maja, se je na umetni steni v Škofji Loki končal spomladanski del tekmovanja državnega prvenstva v sportnem plezanju za mlajše kategorije, kjer je Luka Podbrežnik (AO Kamnik) zasedel 23. mesto v kategoriji mlajši dečki.

Tekmovanje je potekalo tudi za srednje kategorije, kjer je Primož Golob, prav tako član AO Kamnik zasedel 17. mesto. Teden dni kasneje pa se je na umetni steni v Pivki prav tako končal spomladanski del tekmovanja za srednje kategorije.

Rezultati:
Starejše deklice:
1. Natalija Gros (PK Škofja Loka)

2. Teja Oman (ŠPO Trzin)
3. Polona Šantelj (PK Divača)
12. Tina Trebušak, 18. Tina Kalisnik (obe AO Kamnik)

Starejši dečki:
1. Anže Štremfelj
2. Blaž Rant
3. Borut Hafner (vsi PK Škofja Loka)

26. Primož Golob (AO Kamnik)
Drugi del državnega prvenstva v sportnem plezanju za mlajše in srednje kategorije pa se začne jeseni.

ALENKA ZLATNAR

Gorsko kolesarstvo

Andreja Mali državna prvakinja, Tadej Trobevšek tretji

Črni vrh nad Idrijo, vas na Trnovski planoti pod Javorniki, je bila priročišče sedmega državnega prvenstva gorskih kolesarjev v krosu, kjer so se izkazali tudi člani Calcit Rock Shox teama. Zmaga in naslov državne prvakinja Andreja Mali in tretje mesto Tadeja Trobevška pa sta zelo lepa us-

gle slediti. Iz kroga v krog (6 km - 200 m višinske razlike) je razlika narasla. V četrtem že na pet minut pred vodilno v slovenskem pokalu Mojco Golobčič (KGK Litija) in Blažo Klemenčič (Scott Čerin). Do cilja je Andreja, tudi nesojena olimpijka v smučarskih tehnikah, prevzela pet krogov, tekmece pa le štiri, saj so jih mladinci ujeli za en krog in so končale z tekmovalcem. »Po tri dolge kolesarske treninge (3 ure) na teden imam v planu treninga za prihodnjo sezono smučarskega teka, ki očitno dajejo rezultate. Že pred tekmo sem imela dober občutek, vendar za formo tekme, ki so me na dveh tehnikah že premagale, le nisem vedela.« je dejala članica Calcit Rock Shox teama. Tudi bela majica črno-rumeno-zelene mavrice z znakom KZS, ki jo lahko leto dni na vseh tekmovalnih nosi državna prvakinja, je lepo priznanje Andreji. V članski dirki do 23 let je svoje kvalitete dokazal Tadej Trobevšek. V vrhunski formi v začetku sezone je po boleznih peha kamniških gorskih kolesarjev. Po številu medalj in zlahtnosti je to tretji klub v Sloveniji. Medalje v petih kategorijah so osvojili kolesarji iz osemih klubov od 25 (140 kolesarjev), kolikor jih je nastopilo na prvenstvu.



Tadej Trobevšek je prispeval drugo medaljo k uspehu Calcit Rock Shox teama na državnem prvenstvu.

Že takoj po startu se je ducat deklet spoprijelo s progo, ki je bila, roko na srce, zelo tehnično zahtevna. Andreja Mali pa je že takoj po startu dokazala, da tokrat ni šale, saj ji tekme kljub silnemu trudu niso mo-

priljubljenost krepko padla, pred prvenstvom pa je že napovedoval boj za vrh. To se je tudi zgodilo, saj je med 45 tekmovalci zaostal le za Draslerjem in domačinom Habetom. Na državnem prvenstvu je eno najboljših tekem odpeljal Mitja Muhvič s 13. mestom. Jure Podbevšek je bil 29., med mladinci pa je Bostjan Les osvojil 10. mesto.

METOD MOČNIK

Pogačar : Pevc (Olimpija Ljubljana) 3/6; 4/6
Bačar : Petelinšek (Branik Maribor) 5/7; 7/5; 6/3

polfinale: Bačar : Kranjc (Branik Maribor) 2/6; 3/6

Deklice:
1. kolo Vidmar : Živko (Galea Maribor) 6/3; 4/6; 6/4
2. kolo Vidmar : Vidič (Benč-sport Ljubljana) 3/6; 3/6

M. P.

gačar, ki je kot tretji nosilec izgubil s Pevcem, popolnoma pa je odpovedal Čevka, ki je gladko izgubil z Jarcem že v kvalifikacijah. Lep uspeh sta dosegli tudi Erika Vidmar, ki se je uvrstila v drugo kolo glavnega turnirja, ter Tadeja Kokalj, ki je izgubila šele v finalu kvalifikacij.

Rezultati:

Dečki:
četrtfinale - Mlakar : Pucelj (Krka Novo mesto) 6/2; 3/6; 0/6

Teniški klub Slazenger Kamnik

Mednarodno prvenstvo Maribora - zamujene številne priložnosti

Na igriščih teniskega kluba Galea Malečnik v Mariboru je potekalo mednarodno teniško tekmovanje za dečke in deklice do 14 let. Letos se ga je udeležilo rekordno število udeležencev (prek 200) iz 18 držav. Tekmovanje je bilo izredno kvalitetno, saj je na njem igralo kar 16 igralcev, ki so na mednarodni ITF lestvici boljši od stotega mesta, igral pa je tudi prvi nosilec in četrti s te lestvice Slovenec Luka Gregorc. Kamničani so zaradi prepozne prijave morali igrati v kvalifikacijah, tekmovanje pa si bodo zapomnili po številnih zamujenih priložnostih za zmage nad bolj znanimi nasprotniki. Aleš Pogačar je sicer izgubil v finalu kvalifikacij, kjer je proti Hrvatini Dodiku dobil prvi niz ter vodil 5/3 v drugem, a se je v glavni turnir uvrstil kot srečni porazenec, saj je reprezentanca Izraela odjavila dva svoja igralca. Namesto njih sta lahko zaigrala dva najvišje rangirana igralca, ki sta izgubila v finalu kvalifikacij - na našo srečo sta bila to prav Kamničana Pogačar in Bačar. Aleš (369. na ITF lestvici) je izkoristil prvo ponujeno priložnost - po odlični igri je premagal 316. igralca sveta Čeha Romana Kuteca, gladko s 6/0 in 6/1. V drugem kolu ga je čakala še hujša ovira - 96. igralec sveta in 13. nosilec tekmovanja Rus Alexey Boldyrev. To je bil boj Davida in Goljate, saj je Aleš med najmanjšimi igralci v Sloveniji, Rus pa je s svojo postavbo bolj spominjal na fanta pri osemnajstih kot pa na dečka pri štirinajstih letih. Aleš je po triurnem boju izgubil 7/6 in 7/6 (tako v prvem kot v drugem nizu je imel pri rezultatu 5/5 žogo za osvojitve niza), nasprotnika pa so morali po tekmi odnesti z igrišča, ker je dobil krče na obeh nogah. Andrej Bačar (tudi on je na ITF lestvici uvrščen na 369. mesto) se je v prvem kolu pomeril s četrtim igralcem Madžarske Petrom Czinkom in dokaj gladko izgu-

bil, saj ni ponovil odlične igre iz finala kvalifikacij, kjer je sicer izgubil z Nemcem Beckerjem, a se je tudi on v glavni turnir uvrstil kot srečni porazenec. (Andreju je v prvem kolu kvalifikacij uspelo nadoknaditi zaostanek 5/1 v zadnjem nizu proti Hrvatini Ivančiču). Tudi Miha Crnković ni izkoristil priložnosti za odmevno zmago, saj je v dvoboju drugega kola kvalifikacij z nekdanjim prvim igralcem Slovenije do 12 let Ivanovičem iz Velenja že vodil 5/4 in 3/0 v zadnjem nizu, a izgubil v tie-breaku. Pravo dramo je Miha doživljal že v prvem kolu kvalifikacij, ko je že izgubljal 4/1 v zadnjem nizu proti Novaku iz Maribora, a mu je uspelo zmagati. Oroš Mlakarju se je dogodilo podobno kot že nekajkrat v letošnjem letu - po dobrem prvem nizu gladek poraz v nadaljevanju. Njegov nasprotnik Italijan Balestro bi bil v glavnem turnirju drugi nosilec, v kvalifikacijah pa je tudi on moral zaradi pozne prijave. Oroš je sicer proti kvalitetnejšim slabšim nasprotnikom od vseh Kamničanov najbolj zanesljiv, saj s takimi igralci le redkokdaj zaide v težave, za preboj med najboljšimi, za kar je brez dvoma sposoben, pa bo moral popraviti fizično pripravo in hitrost.

Zelo solidno so igrala tudi naša dekleta, predvsem Erika Vidmar, ki se je uvrstila celo v tretje kolo kvalifikacij, kjer je izgubila proti Čehinji Lotkovi. Za Ano Mlinar in Tadejo Kokalj pa je bil to sploh prvi mednarodni nastop, ki pa sta ga kljub hudi tremi pogumno prestali.

Kamničani so na tem tekmovanju dokazali, da se lahko enakovredno kosajo z vrstniki iz Evrope, v polni meri pa so se pokazale tudi vse pomankljivosti, ki jih bo treba odpraviti do naslednjih mednarodnih tekmovanj, ki se jih nameravajo udeležiti Kamničani (Hrvaška, Italija, Avstrija).

M. P.

Teniški klub Slazenger Kamnik

Znova lep uspeh Andreja Bačarja

V Domžalah je bil tudi letos veliki teniški turnir, ki nosi ime Junior Open. Čeprav ima status mednarodnega tekmovanja, je bila udeležba letos povprečna. Kamničani pa so tudi tokrat dosegli lep ekipni uspeh, saj se je kar trem igralcem uspelo uvrstiti v četrtfinale. Andreju pa celo v polfinale. Lepo priložnost za takšno uvr-

stitev je imel tudi Uroš Mlakar, saj je proti prvemu nosilcu ter kasnejšemu zmagovalcu Pucelju iz Novega mesta gladko dobil prvi niz, v drugem vodil 2/0, nato pa do konca tekme osvojil le še eno igro - izgubil je predvsem zaradi slabše fizične priprave, ki je v zadnjem času Urošev velik problem. Nekoliko je razočaral Po-

Praktično streljanje s pištolo velikih kalibrov

Kaj, za vraga, to sploh je? Ko za ta šport sliši nepoučen človek, takoj pomisli na vse vojne grozote, ki jih je doživel ali se o njih učil. Res je, orožje je od davnine namenjeno ubijanju živali za preživetje ali ljudi za prevlado.

Omenimo samo nekaj športov, pri katerih se uporablja hladno ali strelno orožje kot športni rekvizit. Tisočletja nazaj so se uporabljali loki, kopja, samostrelji in kasneje orožja na smodnik, vedno pa se je s temi orožji tudi tekmovalo in to ne z namenom da nasprotnika poškoduješ. Kot zanimivost omenimo, da je bila naša prva olimpijska medalja dosežena prav z borilnim orožjem in to s sabljo (RUDOLF CVETKO).

Prvi zametki praktičnega streljanja so se pokazali ob koncu petdesetih let na jezeru BIG BEAR, vzhodno od Los Angelesa. Tam je upokojeni polkovnik Jeff Cooper ustanovil South West Combat pistol league, predhodnico IPSC (International Practical Shooting Confederation).

Svet je kmalu izvedel za nov šport in popularnost se je začela širiti. Pokazale so se potrebe po združitvi vseh klubov po svetu in tako so leta 1976 v Columbiji, ameriški zvezni državi Missouri, usta-

novili IPSC. Za predsednika pa je bil izvoljen Jeff Cooper.

Praktično streljanje je odprto za vse ljudi, ne glede na njihovo opredeljenost in poklic ter ne more biti omejeno samo na državne uradnike. Osemnajstega septembra 1993 je bila Slovenija sprejeta v to organizacijo kot enokoppravna članica. Tako se je vse skupaj začelo tudi pri nas pod imenom Slovenian Practical Shooting Association ali s kratiko SPSA.

Ta šport zahteva ogromno psihične in fizične pripravljenosti, kar potrjuje znani rek, zdrav duh v zdravem telesu. Največji poudarek pri tem športu je varnost. Kandidat mora opraviti zelo strogo varnostni izpit o rokovanju s strelnim orožjem, ki sestoji iz teoretičnega in praktičnega dela. Strelec nikoli ne strelja sam; vedno je poleg sodnik RO (range officer), ki pazi, da se ne kršijo varnostna pravila.

Varnost v okviru možnosti, ki nam jih daje naše strelišče, je odločilna za načrtovanje strelskih prog. Tekmovalcem je dopuščena svoboda v reševanju tekmovalnih problemov v okviru varnostnih določil in dane relevantne situacije. Slovenska zveza za praktično streljanje vsako leto priredi

najmanj sedem pokalnih tekem za pokalno prvenstvo Slovenije, državno prvenstvo in eno mednarodno prvenstvo Slovenija OPEN. V Sloveniji deluje 25 klubov, večninjenih v Slovensko zvezo SPSA in šteje prek 1200 ljubiteljev velikih kalibrov, med katerimi je tudi Practical shooting club Kamnik (PSC KAMNIK), ki je bil ustanovljen in registriran 08. 09. 1995 s sedežem v Šmarci, Kamniška cesta 56. Zdaj šteje 31 ljubiteljev tega športa. V našem klubu so ljudje najrazličnejših poklicev in starosti od 20 do 62 let, od komponista resne glasbe, slikarja, policista, peka in tako dalje. V slabih dveh letih so člani kluba z lastnimi močmi, sredstvi in dobro organizacijo zgradili svoje prostore ter strelišče, ki se uporablja za trenine in tekmovalja. Kljub velikim preprekam, ki jih nekateri posamezniki postavljajo, gre velika zahvala notranji upravi pravne enote Kamnik, policijski postaji Kamnik in podjetju PUBLICUS, ki so pokazali veliko razumevanja za naš težave.

Klub se lahko pohvali z dobrimi uvrstitvami na pokalnih in državnih prvenstvih Slovenije ter mednarodnih tekmovanjih v tujini.

Hkrati bi radi poudarili, da je to ena od priložnosti za promocijo turizma v Sloveniji, saj se na mednarodni tekmi udeleži prek 300 tekmovalcev iz vse Evrope. Strokovnjaki lahko izračunajo, kaj to pomeni v finančnem smislu za samo občino.

Na koncu bi se zahvalili še našim sponzorjem za njihovo zaupanje in podporo. Hvala! Predsednik kluba PSC Kamnik

UROŠ JEREB



Tako kot lansko leto, ko smo organizirali najbolje izvedeno strelsko državno tekmovalje Kamnika, se bomo srečali zopet konec letošnjega avgusta.

Slovo od 1. moštva, ne pa od nogometa



Na tekmi Kamnik : SG Preussen se je od aktivnega igranja za člansko moštvo Kamnika poslovil dolgoletni igralec in trener Janko Poljanšek-Jajček.

Svojo bogato nogometno

pot je začel pred dobrimi 30. leti prav v kamniškem klubu in mu je ostal s krajšo prekinjivostjo vse do danes. Uveljavil se je tudi kot trener mladinske in članske ekipe Kamnika.

Ob slovesu od članske ekipe seveda ne bo obesil nogometnih čevljev na klin, ampak bo še naprej igral za veterane Kamnika, ki so prav po njegovi zaslugi med najuspešnejši moštvi v ljubljanski medobčinski ligi.

Popularnemu Jajčku želimo še veliko uspešnih veteranskih nastopov na zelenem polju in da bi svoje bogate izkušnje in znanje še naprej prenašal na mlade generacije.

Z. F.

Športne novice

Dobra lokostrelska letina

Na OŠ Frana Albrehta v okviru ŠSD že vrsto let deluje lokostrelska sekcija. S svojimi varovanci se redno udeležuje šolskih tekmovanj. Tako je bilo tudi v tem šolskem letu. Prvi so učenci svoje strelske sposobnosti preizkusili januarja v domačem kraju (na OŠ Duplica) na državnem dvoranskem prvenstvu in zasedli ekipno prvo mesto. V maju so v Šmartnem ob Dreti, na finalu odprtega lokostrelskega prvenstva spet napenjali loke. Med 45 ekipami osnovnih šol so bili ekipno

najuspešnejši. Med posamezniki pa se je najbolje odrezala Jožica Ajdovec, ki je v kategoriji učenek 7.-8. razred - goli lok zasedla prvo mesto.

Solo so zastopali: Vrankar Mateja (4), Ajdovec Jožica (1), Hribar Domen (14), Orel Miha (4), Zupan Tomaž (12), Bezovšek Jaka (6), Kuček-Mezek Miha (5), Narad Bojan (10), Gjurin Matej (7), Kidrič Jan (4), Strle Matevž (13), Slapar Matej (6), Verbič Rok (9), Spruk Iztok (2), Vrhovnik Damjan (8).

Mentor ŠSD: ZDRAVKO SLEVEC



Kamniški plavalci nenehno tekmujejo

Junija so se plavalna tekmovalja kar vrstila, tako da so morali organizatorji 4. kola predtekmovalja (PK Radovljica-Park hotel Bled) to prirediti na četrtek popoldne, saj ob sobotah in nedeljah ni bilo prostega termina za izvedbo tekme.

Naši najmlajši plavalci so plavali na mednarodnem prijateljskem mitingu na Reki in na Lilegovem memorialu v Krškem in prinesli nekaj medalj.

Kadeti, mladinci in člani so tekmovali na mednarodnem mitingu mesta Kranj in na Pokalu mesta Ljubljane in obakrat dosegli lepe rezultate.

Zadnji vikend v juniju pa so plavalci Plavalnega kluba Kamnik tekmovali na državnem sprinterskem prvenstvu v Krškem in se spet odlično odrezali. Prva mesta so dosegli Luka Prodnik na 50 m delfin, Vojko Jončeski na 50 m kravl in Tanja Marentič na 50 m hrbtno. V mlajših letnikih med dečki in deklicami je bila Petra Jeras 1. na 50 m prsno, 2. na 50 m kravl in 3. na 50 m delfin, Peter Hribar pa 2. na 50 m hrbtno.

no in 3. na 50 m delfin.

Odlično so plavali tudi Sandi Sadnikar, Blaž Bajc in Žiga Ogriin ter Anja Rnjak, Ana Bajc, Petra Jončeski in Tamara Pikel.

Na najobetavnejši plavalec Luka Prodnik v času, ko pišem ta članek, tekmuje v Italiji za pokal Alpe-Adria in zastopa slovenske barve.

V sredini julija pa bo odpotoval v Moskvo na Olimpijado za mlade, ki bo letos potekala prvič. Ponosni smo, da bo Luka sodeloval kot eden izmed štirih slovenskih plavalcev. Želimo mu veliko športne sreče!

HELENA REJC

Uspehi dupliških balinarjev

V okviru tekmovanja Ljubljanske območne balinarske zveze -



Dušan Rak in Dušan Prijatelj s pokalom za osvojeno tretje mesto na tekmovanju dvojic. (Foto F. S.)

LOBZ - so člani Balinarskega kluba Duplica v zadnjem času dosegli nekaj lepih uspehov.

V tekmovanju dvojic v okviru LOBZ sta med 64 sodelujočimi dvojicami dosegla tretje mesto dupliška balinarja Dušan Prijatelj in Dušan Rak. V tekmovanju mladincev v hitrostnem izbijanju se je član BK Duplica Dejan Madžov uvrstil na 3., Božo Borčnik pa na 8. mesto. Erik Virant pa je bil peti v preciznem izbijanju.

Vsekakor ti rezultati kažejo, da bodo dupliški balinarji z mladim naraščanjem lahko uspešno nadaljevali dolgoletno tradicijo balinjanja na Duplici.

F. S.

Tudi letos kolesarski vzpon na Veliko planino

V soboto, 18. julija, člani Calcit Rock Shox teama pripravljajo drugi vzpon z gorskimi kolesi na Veliki planini, ki je lani od Kamnika do Velike planine (1610 m) privabila čez 100 najboljših slovenskih gorskih kolesarjev. Zaradi težav z dovoljenji in zapori cest, predvsem magistralne ceste Kamnik - Gornji Grad, bo vzpon letos krajši, le od Krivčevega do Velike planine. Čeprav bo vzpon krajši, pa ne bo skoraj nič lažji, saj kolesarje čaka začetni strm vzpon proti Kranjskemu raku in po makadamski cesti naprej proti planini, bo pa časovno vsaj pol ure krajši kot lani. Za vse nastopajoče pripravljajo spominske majice - presenečenje, za najhitrejši pa kot ponašanje še posebne nagrade.

METOD MOČNIK

Najboljši na Krvavec in Zvoh

Tretji gorski tek za slovenski pokal v tej sezoni so pripravili (prvič) iz Cerkelj na Krvavec. Cilj na 1977 m visokem Zvohu pa je bil pomemben tudi za najhitrejši, ki so si priborili mesto v reprezentanci in brezplačno vozovnico za otok Re-Unian v Indijskem oceanu, kjer bo septembra svetovno prvenstvo v gorskih tekih. Med člani je bil ponovno najhitrejši nepremagljivi Igor Šalamun (57.20). Sledili so stari znanci Grintavca, Sv. Primoža in Velike planine: B. Novak, Melinc, Zupančič in Mesner. Metod Močnik je osvojil 6. mesto (1.00.38). Lado Urh se je po zmagi v Šmarjaskih Toplicah v času teka na Krvavec odločil za lažji tek v Delnicah, Ivan je poškodovan, lepo pa je presenetil Silvo Magyar mlajši (1.07.23) z 20. mestom. Tomo Petek je bil že standardno hiter - 24. mesto med 70 člani. Med mladinci je Simon Berlec osvojil 12. mesto. Za posnemovalce Igorja Šalamuna in bratov Urh še tole obvestilo. Letošnji tek na Grintavec bo mesec prej (15. avgusta) kot običajno, glavni organizator Dare Božić pa obljublja še lepšo prireditev, nivo teka pa višje od 2558 m ne more prestaviti. Morda veste zakaj?

(MM)

TELEFONSKO NAROČANJE NAPOTNIC

NAROČANJE NAPOTNIC PO INTERNETU

Bodi član,
ker za početje nečlanov
ne odgovarjamo!



TAKOJŠNJE IZPLAČILO ZASLUŽKA

BREZOBRESTNI ŠTUDENSKI KREDITI

PREGLED ZASLUŽKOV NA INTERNETU

ŠTUDENSKI SERVIS KAMNIK

posredovanje dela dijakom in študentom z rednim ali izrednim statusom

Glavni trg 23, pri Občini Kamnik
tel.: 061/817-058

HTTP://WWW.STUDENSKI-S-DOMZALE.SI

Energetski kotiček

Subvencije!

Vse zainteresirane občane obveščamo o subvencijah o izvedbah projekta obnovljivih virov energije v gospodinjstvih:

- SOLARNI SISTEM ZA SANITARNO TOPLO VODO
- IZVEDBA ZIMSKEGA VRTA
- TOPLITNA ČRPALKA
- BIOMASA

Če to nameravate, se lahko dogovorite za svetovni termin z energetskim svetovalcem na naslovu:

ESP - KAMNIK
Glavni trg 23
1240 Kamnik
tel.: 061/817-443

Vsak torek in četrtek
od 17. do 20. ure.

ESP - KAMNIK
(izpostava Domžale)
Ljubljanska 69
1230 Domžale
tel.: 061/720-100

Vsako sredo od 17. do 20. ure.

Konjeniški šport se vse hitreje razvija Ustvarjalno preživljanje počitnic

Tempo današnjega časa zahteva od človeka prekomerne obremenitve in potrebno se je sprostiti in vrniti k naravi.

Človek je že davno začutil povezanost s konjem in jo je nekje v sebi ponovno obudil. Že sa-

mo jahanje in tudi delo s konji je povezano z veliko ljubezni, ki jo konji vedno z veseljem vrnejo in nam popestrijo življenje. Predvsem burno je na tekmovanjih, kjer se zberejo najboljši Kamničani in okoličani je

znano, da imamo v svoji sredini Konjeniško športno društvo Rhododendron iz Volčjega Potoka. Lansko leto so se pod Rhododendron centrom organizirali mednarodne galopske dirke na Mengeškem polju, ki si jih je ogledalo preko 3000 vnetih ljubiteljev konj in drugih obiskovalcev. Letos pa skupaj s Konjerejskim društvom za Gorenjsko iz Radovljice organizirajo Mednarodne galopske dirke Bled '98, ki bodo v nedeljo 19. julija na Bledu ob 15. uri. Udeležili se jih bodo konji in jahači iz Hrvaške, BiH, Češke, Slovaške, Madžarske, Avstrije... Prireditelj sama bo imela 5 točk sporeda: dve športni dirki konj, dirka arabcev in dve dirki čistokrvnih angležev. Za popestritev bodo poskrbele manekenke na konjih, jahanje okoli sodov v Western stilu, kmečke dirke konj na pršut. Če si želite popestriti življenje v poletnih dneh, pridite na Bled.

SASA MEJAČ



Vedno več navdušenja nad konjeniškim športom, ki je povezan tudi z novo zvrstjo v tem športu - galopskimi dirkami.

Ekošola kot način življenja

Ekošola kot način življenja je mednarodni projekt, ki načrtno in celostno uvaja ekološko vzgojo v osnovne in srednje šole. Njen namen je predvsem ozaveščanje o pomenu varstva okolja in izboljšanja medsebojnih odnosov.

V tem projektu v Sloveniji sodeluje že 56 šol, pri izvedbi pa sodelujejo poleg učencev tudi učitelji, vodstvo šole, starši in predstavniki lokalnih skupnosti. Po dveh letih dela je dobilo 16 najboljših šol kot priznanje eko zastave, kar pomeni najvišje priznanje za izpolnjevanje meril okoljevarstvene ozaveščenosti v mednarodnem merilu.

Ekošole obogatijo svoje dejavnosti tudi s programom Zdrave šole. Zeleni Kamnika ugotavljamo, da se v ta projekt v našem mestu še ni vključila nobena osnovna šola. Da bi nekako pomagali pri tem ozaveščanju o okolju in njegovem

varstvu, smo pri Zelenih Slovenije - OO Kamnik pripravili program, to je ekološki izlet v Kamniško Bistrico, namenjen učencem osnovnih šol.

Cepprav vemo, da večina učencev pozna Kamniško Bistrico, smo ga pripravili tako, da bi spoznali vse, predvsem naravne, kulturne in zgodovinske znamenitosti tega področja. Izlet je strokovno voden (gozdar, lovec, biolog), učenci pa naj bi z opazovanjem in skozi pogovor spoznali, kakšen naj bi bil odnos do narave in vsega živega v njej.

Program izleta:

- z rednim avtobusom do Kamniške Bistrice, kjer si v Predaslu ogledamo to zanimivo sotesko, nato peš (30 minut) po Koželjevi poti do Aleksandrovega dvorca. Tu je odmor za malico in klepet z gozdarjem in biologom o gozdu, travniku, vodah.

Nadalje si ogledamo Plečni-

kov dvorec z razlago o njegovem arhitekturnem in zgodovinskem pomenu ter mimo hodoourniške Kurje doline skozi Spominski park prečkamo potok in preko Černeveke do Zagane peči - znamenitega balvana. Med krajšim oddihom se bomo pogovorili o značilnostih ledeniške doline Kamniške Bistrice.

Ogledali si bomo tovarno žičnico na Kokrško sedlo in med potjo značilen gozd za ledeniško moreno ter nato do Lepega kamna. Tu bo lovec povedal skoraj vse o živalih, ki živijo na tem prostoru, ogledali pa si bomo tudi lovske naprave (krmišče, visoka preža) in lovsko kočjo.

Prvi so se tega izleta udeležili učenci 5. razreda OŠ Marje Vere in verjamemo, da so bili zadovoljni.

ZELENI SLOVENIJE - OD KAMNIK

Helena



Raziskovalna naloga Ulice našega mesta - nasmejana dekleta na fotografiji so Anja Flerin, Maruša Jakopič Plešnar, Jerca Primc, Ana Jereb in Tina Luzar, učenke 7. razreda osnovne šole Frana Albrehta. Več mesecev so pod vodstvom mentorice Ivanke Učakar raziskovale, kdo so Kamničani, po katerih nosijo ulice imena in kakšen odnos imajo meščani do svojih ulic. Nastala je naloga Ulice našega mesta, ena od treh posebej pohvaljenih na občinskem razpisu Mladi raziskovalec. Dekleta obljubljajo, da bodo jeseni nalogo v več člankih predstavile tudi vam, bralcem Kamniškega občana.

U.

Uspeh karateistov Virtusa

V Sevnici je 6. in 7. junija potekala največja letošnja mednarodna tekma v karateju v Sloveniji. Tekmovanja se je udeležilo 71 ekip iz Evrope, s prek 500 tekmovalci, ki so se v dveh dnevih pomerili v katah in borbah. Kamniške barve so kot večkrat do zdaj zastopali karateisti ŠD Virtus Duplica, pod vodstvom Vladimirja Staniča. V borbah so se pomerili:

Rok Kladnik v kat. letnik 86-84, - 45 kg

Tanja Božič v kat. deklice letnik 86-84, - 40 kg

Mirjam Lužar v kat. ženske - 60 kg

Stanko Česen, moški - 75 kg

Gregor Gregorič, moški - 70 kg

Marko Urh v kategoriji - 80 kg

Vsi tekmovalci so se srčno borili, kar se je obrestovalo pri rezultatih, ki so jih ob koncu tekmovalcev dosegli. Rok se je v izredno težki kategoriji, ki je štela 55 tekmovalcev uvrstil na zelo dobro 9.-18. mesto. Ravno takšno uvrstitev sta v svojih kategorijah dosegla Tanja ter Gregor, imela pa sta malo smole pri borbah, tako da jima je boljši rezultat ušel za las. Mirjam in Stanko sta po dobrih borbah

dosegla 5.-8. mesto. Svoj dan pa je imel **Marko Urh**, ki se je povzpela na zmagovalne stopničke, saj je dosegel odlično 3. mesto.

Ob koncu maja pa so dečki in deklice pomerili tudi na državnem prvenstvu, ki je potekalo v Sežani. Tekmovali so **Rok Kladnik, Tanja Božič, Mevludin Mehović** ter **Evelin Kolar**. Vsi so se zelo dobro borili, najbolje pa se je znova izkazala **Evelin**, ki se je uvrstila na 3. mesto in svoji paleti medalj dodala še eno. Z rezultati, ki jih tekmovalci dosegajo, dokazujejo, da se v društvu resno in kvalitetno dela in da se enakopravno lahko kosajo s klubi, ki delujejo v tujini in doma. Rezultatov se poleg tekmovalcev veselijo njihov trener in seveda tudi sponzorja, ki sta bila pripravljena prispevati svoja sredstva v klubsko blaginjo. To sta **KIV VRANSKO** z Vranskega ter **ELOG d.o.o.** iz Kamnika, za kar se jima člani iskreno zahvaljujejo, upajo pa, da se bo v naslednji sezoni našel še kateri sponzor, ki bo verjel v njihovo delo in bo pripravljen primakniti kakšen tolar, ki ga nujno potrebujejo, da se bodo lahko udeležili tudi tekmovanj v tujini.

A. T.

Pravi družinski avto

POLO LIMUZINA ali
POLO VARIANT



mesečni obrok že od 17.990 SIT naprej

kakovost zanesljivost varčnost cena

AS
DOMŽALE
informacije 061 715-059



SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom
Krakova 4B, DOMŽALE
TEL. N.C.: 061/720-020
TRGOVINA: 061/720-560
FAKS: 061/713-288

Prodajni center Latkova vas
Latkova vas 84, PREBOLD
TEL: 063/702-250
FAKS: 063/702-251

Trgovina z gradbenim materialom
Zg. Stranje 1A, STAHOVICA
TEL: 061/825-564

Fransizing: Siporex-SAM
SAK, d.o.o., KISOVEC
TEL: 0601/71-182
FAKS: 0601/72-071

OD OPEKE... DO STREŠNIKA - in še mnogo več....!!!

NA NAŠIH PRODAJNIH MESTIH VAM NUDIMO VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO:

- strešnik BRAMAC,
- opeko MODULARNI BLOK in ostale opečne izdelke,
- IZOLACIJSKI material,
- APNO, CEMENT,
- tlakovce, prane plošče, porfido tlak, ..., za UREDITEV OKOLICE in DVORIŠČ

- zidarsko ORODJE,
- mešalce, cevne odre, podpornike,...
- stavbno pohištvo, okna, vrata, strešna okna VELUX,
- parket, program JUB-a...
- in drugo potrebno za gradnjo in obnovo

NOVO !!! Cenjene stranke z območja Kamnika obveščamo, da smo odprli novo trgovino
SAM d. o. o. - POSLOVNA ENOTA STRANJE
TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM, Zg. Stranje 1a, STAHOVICA, tel.: 061/825-564

• **NOVO:** opaž za okrogle stebre MONOTUB DD
V trgovinah vas pričakujemo vsak dan od 7. do 19. ure, ob sobotah pa od 7. do 13. ure.

VLJUDNO VABLJENI!!!



UGODNA PONUDBA
COLORJEVIH IZDELKOV
IN DOPOLNILNEGA PROGRAMA

15% POPUST
v mesecu JULIJU

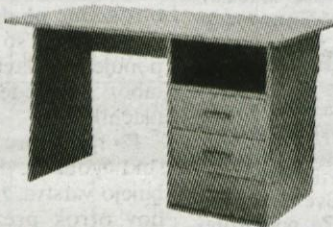
za izdelke:
SYNTOL email
EPOLOR HB

v trgovini
COLOR KAMNIK
Ljubljanska 31a
tel.: 061/812-332



kočna**ŠE NIKOLI TAKO NIZKE CENE -
POHIŠTVO, KRANJSKA 1B****KAVČ KAPTOL 39.858,00 SIT****TAPECIRANA
POSTELJA MERI
52.992,00 SIT**

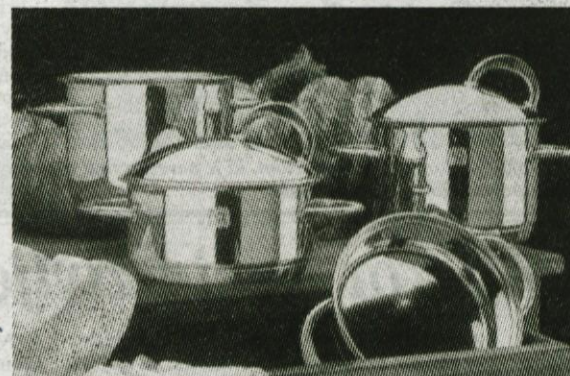
- PISALNA MIZA PETRA
- PREDALNIK 60
- KOMODA 3 D
- OMARICA ZA ČEVLJE TEA 1
- OMARICA ZA ČEVLJE TEA 2
- OMARICA ZA ČEVLJE TEA 3
- POSTELJA PETRA

**PISALNA MIZA
LINDA
15.834,00 SIT****OTROŠKA SOBA
PETRA
85.644,00 SIT**

- 15.033,60 SIT
- 13.358,40 SIT
- 25.944,00 SIT
- 17.664,00 SIT
- 19.872,00 SIT
- 15.834,00 SIT
- 16.718,40 SIT

TITAN MERKUR,
Ljubljanska 1a,
DISKONT, Perovo 27
MARKET BAKOVNIK,
Ljubljanska 14

**VAM NUDI PO ZELO UGODNI
CENI 12-DELNO NERJAVEČO
POSODO IZ UVOZA.**



SIMBOLČNA SLIKA

12.900,00 SIT

Prodajalne bodo v **JULIJU** odprte:

Ob sobotah od 7. do 18. in ob nedeljah od 8. do 11.30 je odprta trgovina **MARKET KRANJSKA (814-916)**.

VSE NEDELJE od 8. do 11.30 so odprte: **MARKET BAKOVNIK (811-500)**, **MARKET NEVLJE (831-675)**, **METKA (831-424)**, **DUPLICA (815-310)**, **ŠMARCA (816-087)**, **KOMENDA (841-139)**, **MOSTE (841-138)**, **STRANJE (825-422)**, **MOTNIK (848-102)**, **LAZE (847-012)** in **SREDNJA VAS (832-908)**

SLEDITE MARKACIJI - OBIŠČITE KOČNO!

**RAČUNALNIŠKO
IZOBRAŽEVALNI CENTER**

Ljubljanska 80 (SPB1), Domžale, tel. 713-660

STROJEPISJE NA RAČUNALNIKU (60 ur)
- 12 ur računalništva z urejevalnikom besedil WORD
- 48 ur vaj iz strojeplisja

TEČAJ ZA ZAČETNIKE (25 ur): WINDOWS, WORD

EXCEL (20 ur)

ACCESS (20 ur)

INTERNET (8 ur)

Za pogodbeno izvajanje (skupine) priznamo 10% popusta. Brezposelnim, dijakom in študentom priznamo 20% popusta. Delavcem, ki so zaposleni pri samostojnih podjetnikih (S.P.), stroške izobraževanja delno povrne Sklad za izobraževanje delavcev pri obrtnikih.



PUCKO
CEMENTNI IZDELKI

IZDELUJEMO:

- cvetlična korita
- kamine, fontane
- ograjne elemente
- tlakovce, plošče, robnike
- tople grede, kompostnike
- škarpne elemente
- vinogradniške stebre

Vrba 7
1225
Lukovica

tel.: 061/735-408, od 8.-17. ure

**TRGOVINA S TEKSTILOM
MIBA (pod Malim gradom)**

Ženski kostimi
za močnejše postave

Odprto od 9. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure!



**KLINIKA
ZA MALE ŽIVALI**

VETERINARSTVO TRSTENJAK-ZAJC, d.o.o.
Tesovnikova 27a, Ljubljana-Ježica

**NAROČILA PO TELEFONU:
16 83 700**

vsak delovni dan od 8. do 20. ure,
ob sobotah od 8. do 13. ure.

Nujni primeri ob vikendih in praznikih -
tel.: 0609-634-945.

RADOVAN ZAJC, dr. vet. med. mag. I. TRSTENJAK, dr. vet. med.

RENAULT PREŠA Cerklje

- UGODNI KREDITI T + 5%
- STARO ZA NOVO, STARO ZA STARO
- VELIKA IZBIRA NOVIH IN RABLJENIH VOZIL

Del. čas: od 7^h do 18^h, sobota od 9^h do 13^h



TWINGO
POPUST
110.000 SIT

tel.: (064) 428000

MEGANE
POPUST
120.000 SIT



Da bi še bolj udobno
preživeli dolgo in
vroče poletje, se
odločite za...

...OPEL VECTRO s klimatsko napravo.

OPEL V DOMŽALAH
avtotehna VIS - KOSEC d.o.o

Servis, salon - Kamniška 19, Domžale, tel. 061/716-092, 715-333
UGODNI KREDITI T+4% do 4. let

Opel na Internetu: www.opel.com

OPEL

OBVESTILO

Vili Klopčič st. iz Lok 24 v
Tuhinju opozarjam vse
občane, da sin Vili Klopčič
mlajši ni polnopravni na-
slednik mojega premoženja
in ga zato v času mojega
življenja ne sme prodajati.

**KUPIMO NJIVE
NA
PODGORSKEM
POLJU OB
KORENOVI CESTI.**

Informacije
po tel. 812-001.

**AV SERVIS RTV in
TRGOVINA KONCILIA**

Odprto od 9. do 12.
in od 15. do 18. ure,
ob sobotah od
10. do 12. ure.

Vrhopolje 41, Kamnik
(v gasilskem domu)
tel.: 831-383

KAMNIČANI,

**Z NAŠIM
SLADOLEDOM V ROKI
LAHKO POKAŽETE
JEZIK TUDI
NAJBOLJŠEMU
PRIJATELJU**

Izvrstne
slaščice
in torte po naročilu.

KUPON ZA
10% POPUSTA
ZA CELE TORTE

**SLAŠČIČARNA
ČAROBNI
VRTIČEK**
NOVI TRG 26b
1240 KAMNIK
061 817 752



ZAHVALA

Nenadoma nas je v 72. letu
zapustila naša

LOJZKA VODEC

Iskreno se zahvaljujemo vsem
sorodnikom, prijateljem, sose-
dom, znancem in vsem, ki ste
našo Lojzko pospremili na nje-
ni zadnji poti, ji podarili cvetje in sveče, nam pa
izrekli pisna in ustna sozolja.

Žalujoci vsi njeni

Kamnik, Maribor, Ljubljana, junij 1998



*Oj, kje ste, mati zlata,
kako se toži mi po vas!
Oj, ko bi se odprla vrata
in se prikazal vaš obraz!*
(J. Stritar)

ZAHVALA

V 78. letu nas je zapustila naša
draga žena, mama, stara mama,
sestra, teta in tašča

IVANKA OSOLNIK

roj. Narat, Gašperjeva mama, z Velike Lašne pri Kamniku

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sose-
dom, prijateljem, našim sodelavcem in znancem za izrečeno sozolja, pomoč,
podarjeno cvetje, sveče in darove za maše. Hvala vsem, ki ste
našo mamo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnjo
pot. Hvala g. župniku za opravljen pogrebni obred, pevcem
za zapete žalostinke, govorniku za besede slovesa in trobentaču
za zaigrano Tišino. Vsem še enkrat najlepša hvala!

Žalujoci vsi njeni

Vel. Lašna, Vranja Peč, Znojile,
Brezje nad Kamnikom, junij 1998



*Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolezen je bila močnejša
od življenja.*

ZAHVALA

V 64. letu nas je po dolgi in težki bolezni
zapustil naš dragi mož, oče, brat, stric in boter

MILAN BREMŠAK

s Križa pri Komendi



Toplo se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sose-
dom, prijateljem in znancem
za izrečeno sozolja, podarjeno cvetje in sveče. Hvala osebju Zdravstvenega
doma Kamnik, dr. Damjani Plešnar in patronažni sestri Nevenki za
sedemletno skrb in obiskovanje očeta na domu. Lepa hvala ožjemu
sorodstvu in družini Peterlin, ki ste nam v najhujših trenutkih vedno
priskočili na pomoč. Hvala sodelavcem Titana in vsem, ki ste ga v tolikšnem
številu pospremili k zadnjemu počitku, nam pa nudili oporo in tolažbo.
Iskrena hvala gasilec, ki ste počastili spomin na očeta. Zahvala tudi
gospodu župniku za opravljen obred in pevcem za lepo zapete žalostinke.
Prisrčna hvala vsem za sočutje in pomoč.

Žalujoci: žena Ana, hči Lidija in drugo sorodstvo

junij 1998

*Ljubil si polje,
družino in dom,
prekmalu odzvonil ti
Tun'ski je zvon.*

ZAHVALA

Po kratki bolezni nas je v 73. letu
zapustil naš dragi mož, oče, stari ata, brat,
stric in tast

JANEZ ČEVKA

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom,
prijateljem in znancem, ki ste nam izrazili ustno in pisno sozolja,
podarili cvetje, sveče in darovali za maše. Posebna zahvala velja
župniku Pavletu Juhantu in Štefanu Steletu, za lep pogrebni
obred. Prisrčna hvala pevcem, gasilec in govornikom Janezu
Balantiču in Ivanu Nograšku za besede slovesa. Zahvaljujemo se
perutninarjem kmetijske zadruge Domžale, sodelavcem Svilanita
in gumbi Trival. Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Žalujoci vsi njegovi

junij 1998



*Ni večje bolečine
kot v dneh žalosti
nositi v srcu
srečnih dni spomine.*
(Dante)

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustil naš dragi mož, ati,
tast in ata

IVAN LAJMIŠ

iz Kamnika

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sostanovalcem in
sosedom, prijateljem ter znancem za izrečeno osebno in
pisno sozolja, podarjeno cvetje in sveče. Iskreno se
zahvaljujemo tudi ga. Tatjani Rot-Djalil za tople besede ob
slovesu.

Vsi njegovi, ki smo ga imeli radi

junij 1998



*V naših srcih Ti naprej živiš,
zato pot nas vodi tja,
kjer Ti v tišini spiš,
tam lučka ljubezni vedno gori
in med nami boš vedno Ti.*

ZAHVALA

Nepričakovano in mnogo prezgodaj nas
je v 53. letu življenja zapustil

JANEZ MALI

iz Šmartna

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sose-
dom, prijateljem, znancem in sodelavcem KAM-BUSA, ki ste ga v tako velikem
številu pospremili na njegovo zadnjo pot, mu podarili cvetje,
sveče in darovali za sv. maše, nam pa izrazili ustno in pisno
sozolja.

Najlepša hvala g. župniku za lep pogrebni obred, domačemu
pevskemu zboru, trobentaču za zaigrano žalostinko, OŠ
Šmartno, g. Zibertu in g. Zlatnarju za besede slovesa.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala!

Žalujoci vsi njegovi

Šmartno, Buč, Beograd, Vodice, Šentjakob, Ljubljana,
Kamnik, Smlednik, junij 1998



ZAHVALA

V 85. letu starosti nas je zapustila
naša draga mama, tašča in stara
mama

PAVLA MARTINJAK

rojena Peterlin s Križa

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sose-
dom, prijateljem in znancem za izrečeno sozolja, podarjeno cvetje in sveče ter
za prispevek za svete maše in Cerkev. Posebna zahvala gospodu
dekanu Nikolaju Pavliču za lep pogrebni obred in molitev ob
žari. Zahvala tudi pevcem za ganljivo petje ob grobu in med
sveto mašo ter trobentaču za zaigrano Tišino.

Zahvaljujemo se tudi medicinskemu osebju Nevrološke klinike
v Ljubljani za nego med boleznijo in g. Jeriču iz podjetja
Pogrebni d.o.o. za organizacijo pogreba.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili k zadnjemu počitku.

Žalujoci vsi njeni

Križ, junij 1998



*Za vsakdanji kruh te delo
priklepalo je na zemljo.
K svetlobi sonca, v svobodo
srce hrepenelo je pod nebo.
Ustavil se je tvoj polet.
V nebo zazrl se je mrtvo oko.*
(mama)

ZAHVALA

Smrtno se je ponesrečil naš

VALENTIN MOLJK

iz Kamnika

Z žalostjo v srcih se zahvaljujemo vsem, ki ste prišli pokropit
našega Tineta, se vpisali v knjigo žalosti in nam izrekli pisna
in ustna sozolja. Enako z žalostjo se zahvaljujemo vsem, ki ste
ga tako številčno pospremili na zadnjo pot. Iskreno se
zahvaljujemo vsem, ki ste Tinetu v slovo namenili nešteto
cvetov in sveč. Hvala sorodnikom, prijateljem in znancem,
bližnjim sosedom ter sosedom Strelške ulice in Zapric,
Tinotvim in Herijevim sodelavcem iz VEPPA, prijateljem
zmajarjem, ter prijateljem iz BELK, Ireninim sodelavcem iz
JATA REJA, poslovnim partnerjem NOVOTERM, kolektivu
CESAR in ga. Lapovi.

Hvala župniku Francu Šuštarju za cerkveni obred in poslednje
slovo. Enako hvala delavcem komunalnega podjetja, ki so našega
Tineta zadnjič ponesli - za vedno. Iskrena hvala Tunjskemu
oktetu, ki so Tineta pospremili z občuteno slovensko pesmijo.

Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala!

Za njim žalujemo vsi, ki smo ga imeli radi.

junij 1998

Mali oglasi:

Inštruiram matematiko, fiziko
in osnove elektrotehnike. Tel.:
738-157.

Inštruiram italijansčino za vse
stopnje (prof. italijansčine in
angleščine). Tel.: 812-002.

Prodajam klasična garažna vrata
2,20x2,10 m. Cena po dogovoru.
Tel.: 816-111.

Kmetijo, manjšo, urejeno v
okolici Kamnika oddam v na-
jem. Možnost dedovanja. Inf. v
uredništvu, tel.: 831-311.



STEKLARSTVO

HOMEK, VIII. ul. 9/a
tel.: 727-089, 715-717

Delovni čas:

pon., tor., čet. in pet. od 7^h do 15^h
sreda od 7^h do 17^h

Velika izbira barvnih stekel in ogledal,
izdelava steklenih vitrin, termopan
stekla, zasteklitev z okrasnimi letvicami,
oprema lokalov, kaljeno steklo...



*Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar družu nas.
So vezi močnejše. Brez pomena
zanje so razdalje, kraj in čas.*
(Mila Kacič)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta,
deda, praded in strica

JOŽETA SEMPRIMOŽNIKA

iz Motnika 20

Iskrena hvala sorodnikom, sose-
dom, prijateljem in sodelavcem
za besede tolažbe, rože, sveče in maše. Zahvaljujemo se osebju
ZD Kamnik, gospodu župniku, govornikom g. Semprimožniku
in g. Jeriču ter pevcem.

Zahvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci vsi njegovi

Motnik, Kamnik, Domžale, junij 1998



*Odšel bom tja, kjer veter spi...
Odšel bom tja, kjer tišina govori...
Odšel bom tja, kjer čas ustavi se...
Odšel bom tja, kjer ni nič
in kjer je vse!*

V SPOMIN IN ZAHVALO

In odšel je v mirnem prebujanju
sončnega nedeljskega jutra v Stranjah,
21. junija 98, pred praznovanjem 70.
leta življenja, prav tiho na svoj
zasluženi večni počitek naš

VINKO ROZMANIČ

dobri mož, ati, stari ata, brat in stric

Prišli ste se posloviti s cvetjem in svečami, molitvami in
besedami tolažbe, z govori in zastavami, s pesmijo in glasbo.

HVALA VAM

Da ste ga res imeli radi, ste dokazali s svojo številno
udeležbo na njegovi zadnji poti v cerkev sv. Benedikta in na
božjo njivo v Stranjah. Spomnite se ga še kdaj v besedi in
molitvi in naj vam ostane za vedno v lepem spominu.

Vsi njegovi



*Noč, ki ne pozna jutra,
ni tvoja poslednja noč.
Naselila se je z zvezdami posuta,
v obeh tvojih dragih,
vseh, ki si jih ljubil nekoč.*
(Tone Pavček)

ZAHVALA

V 97. letu življenja nas je zapustil dragi
oče, stari ata, praded in stric

JAKOB NARAD

po domače Naradov Jaka
iz Mlakarjeve ul. 5a v Kamniku

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sose-
dom, prijateljem in znancem za izrečeno sozolja, podarjeno cvetje in sveče.
Najlepša hvala dr. Logarju in osebju Doma starejših občanov
Kamnik. Hvala g. župniku za poslovilno mašo in pogrebni
obred, pevcem za zapete žalostinke in govorniku Zveze borcev.
Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki ste našega ata pospremili
na njegovi zadnji poti.

Žalujoci vsi njegovi

Kamnik, Celje, junij 1998



V specializirani enoti za spodnje perilo lahko izbirate med priznanimi blagovnimi znamkami spodnjega perila: **Lisca, Beti, Skiny, Wonderbra, Komet, Pappilon, itd.**

Ženske in moške spodnje hlače dobite
že za 200 SIT,
otroške pižame
že za 2.000 SIT
ženske pižame
že za 3.800 SIT
in moške pižame
že za 3.300 SIT

Za počitniške dni pa lahko izbirate med najrazličnejšimi majicami, kopalkami in kratkimi hlačami modernih poletnih barv po ugodnih cenah

Največja izbira
spodnjega perila v
Mengšu

Skiny

za vso družino
za vse okuse
za vsako kožo
za vsak žep



Moške srajce s kratkimi rokavi iz viskoze dobite že za 1.850 SIT

Prijazne prodajalke Vam bodo svetovale ob nakupu

Trgovina ZARJA

Slovenska cesta 30, Mengeš, tel.: 061/737-044

Delovni čas: od 8. do 19. ure, sobota od 7³⁰ do 13. ure

AST AHAČIČ Domžale,
SERVIS Prešernova 1/a,
TRGOVINA tel. 722-107

prodajalna izdelkov gorenje

POSEBNO UGODNE CENE!

- PRALNI STROJI	od 53.680 SIT
- HLADILNIKI	od 34.660 SIT
- ŠTEDILNIKI	od 43.450 SIT
- KOVINSKI REZALNIKI BOSCH	17.890 SIT
- PESTRA IZBIRA HLADILNIKOV RAZLIČNIH MODELOV IN BARV	

* Bogata izbira bele tehnike: pralni stroji, sušilci perila, pomivalni stroji, štedilniki, hladilniki, zamrzovalne omare in skrinje...
* mali gospodinjstvi aparati (šivalni stroji, sesalci, likalniki, mešalci...)
* originalni rezervni deli Gorenje

GOTOVINSKI POPUSTI!

Možnost nakupa tudi na več obrokov. Brezplačna dostava. Odprto od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

PRAVI NASLOV ZA NAKUP APARATOV gorenje

FORMAČ

FOTOKOPIRANJE in TRGOVINA
(na srednji šoli v Kamniku)

V PRODAJO SPREJEMAMO RABLJENE UČBENIKE ZA OSNOVNO IN SREDNJE ŠOLE.

ODPRTO: OD 8.00 DO 19.00
TELEFON: 819-025

AAO AA. PROJEKTA, d.o.o.,
ALPE ADRIA Celovška 291, Ljubljana
tel. 061/1598-838, 445-584,
041/643-181
faks: 061/573-752

ZGORNJE PEROVO - KAMNIK

Naprodaj 4 vrstne hiše na sončni legi ob gozdu, z lepim razgledom, v novem zaključenem naselju, prevzem v juliju 1998.

Stanovajska površina 297 m², velikosti parcel: od 540 do 757 m².

AMBROŽ FIAT

POOBlašČENI TRGOVEC IN SERVIS V LAHOVCĀH

UGODNE CENE VOZIL! **DOBAVA TAKOJ!**

UNO 1.0 IE	1.130.000 SIT	MAREA 1.6 ELX LIM.
PUNTO 55S	od 1.385.000 SIT	MAREA 1.6 SX SW
PUNTO 60 SX	od 1.507.000 SIT	MAREA 1.8 ELX SW
BRAVA 1.4 SX	od 2.120.000 SIT	SCUDO 1.9 TD - KOMBI
BRAVO 1.6 SX KLIMA	2.308.000 SIT	DUCATO 2.8 TDI MAXI

RABLJENA VOZILA:
Fiat Croma 2.0 turbo, l. 92, Mitsubishi Lancer 1.2 GL, l. 85, Fiat Panda, l. 94, Fiat Punto 55, l. 96, Seat Marbella, l. 93.

UGODNO TESTNA VOZILA!
FIAT BRAVO 1.6 SX KLIMA, BELA in ZELENA, l. 3/98, prevoz, 3.000 km - 2.160.000 SIT
FIAT MAREA 1.8 ELX KARAVAN, SREBRNA, l. 3/98, prevoz, 4.900 km - 2.788.000 SIT

PRI NAKUPU VOZIL PUNTO in UNO IZ ZALOGE DARILO AVTORADIO PHILIPS Z MONTAŽO!

KREDIT DO 5 LET! LEASING! STARO ZA NOVO!

PRODAJA VOZIL: Lahovče 2, tel.: 064/421 119, tel./faks: 064/421 141
SERVIS VOZIL: Lahovče 40, tel.: 064/421 193, tel./faks: 064/421 021

MESO
KAMNIK

Prav gotovo si želite prijeten piknik ali dopust.

Vabimo Vas v našo prodajalno na Usnjarski 1, kjer lahko izberete med že pripravljenimi specialitetami za žar, dnevno svežim mesom, drobovino in mesnimi izdelki.

Pričakujemo Vas vsak dan od 7. do 19. ure, ob sobotah pa od 7. do 12. ure.

MIKAVNO IN DOBRO!

SamO Pavlič s.p.

mtel.: 0609 626 061

VSE O DIMNIKIH

ZASTOPANJE, MONTAŽA, OČISTILA DIMNIKOV.
NOVOGRADNJA, SANACIJA DIMNIKOV
IN TUDI SAMO SVETOVANJE
VRTANJE DIMNIKOV IN VSTAVLJANJE
TULJAV IZ NERJAVEČE PLOČEVINE.